

การสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย
สำหรับผู้เรียนชาวจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2557

การสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย
สำหรับผู้เรียนชาวจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มีนาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย
สำหรับผู้เรียนชาวจีน

บทคัดย่อ
ของ
CHAO PENG

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2557

Chao Peng. (2557). การสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ จินตนา พุทธรเมตตะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน โดยการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1/E2 = 80/80$ อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน และชาวต่างประเทศอื่นๆ

งานวิจัยสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน มี 3 บท ได้แก่ ความสุขของกะทิ เมืองหลวง และมอม จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบเรียนไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งเป็นผู้เรียนชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 15 คน

ผลการวิจัย พบว่า แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1/E2 = 82.60/83.70$ สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

THAILAND TEXTBOOKS OF LITERATURE THAT REFLECTS THE CULTURE AND LIFESTYLE
OF THAILAND FOR CHINESE STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
CHAO PENG

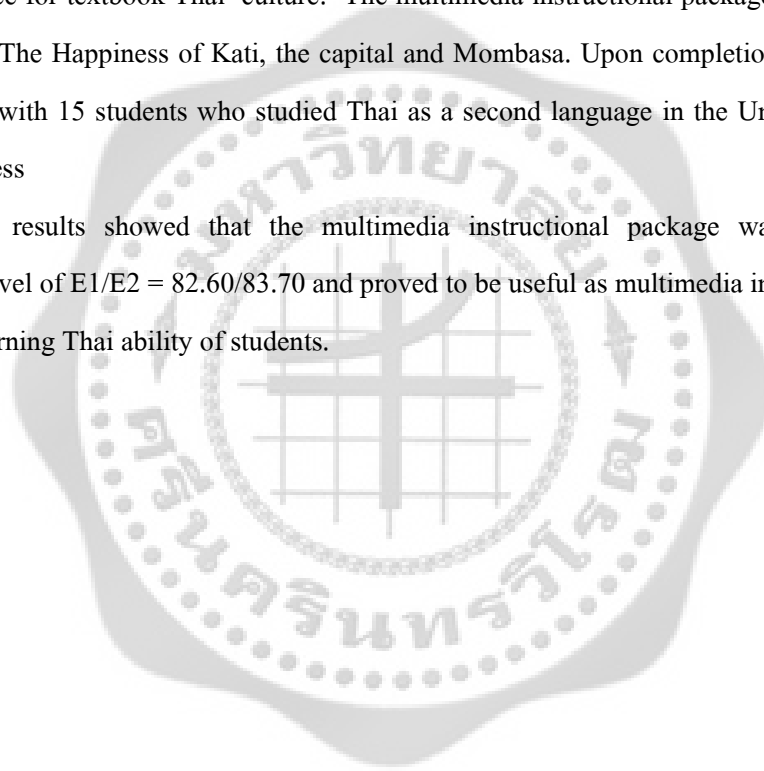
Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

March 2014

Chao Peng. (2014). *Thailand Textbooks of Literature Thai Reflects the Culture and Lifestyle of Thailand for Chinese Students*. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language).
Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor: Asst. Prof.
Jintana Puttamata.

This study was conducted with the purpose of constructing Thai Cultural Knowledge Textbook on Thailand Textbooks of Literature Thai Reflects the Culture and Lifestyle of Thailand for Chinese Students to have the efficiency in accordance with the standard index $E1/E2 = 80/80$. And to be the reference for textbook Thai culture. The multimedia instructional package's content included three lessons: The Happiness of Kati, the capital and Mombasa. Upon completion, the textbook was experimented with 15 students who studied Thai as a second language in the University Grade 4 to see effectiveness

The results showed that the multimedia instructional package was effective at the significance level of $E1/E2 = 82.60/83.70$ and proved to be useful as multimedia instructional package to enhance learning Thai ability of students.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ และความกรุณาอย่างสูงยิ่งจากรองศาสตราจารย์ จินตนา พุทธเมตะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งตลอดเวลาได้ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยในทุกๆ ด้าน ตั้งแต่คำแนะนำในการหาแหล่งค้นคว้า เอกสารและหนังสืออ้างอิง และในระหว่างควบคุมการวิจัย ท่าน ยังได้สละเวลาตรวจแก้ไขสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้หลายรอบ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของรองศาสตราจารย์ จินตนา พุทธเมตะ เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภักดิ์ มหาวรรการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ ในความเมตตาของท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และชี้แนะข้อบกพร่อง ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิด และได้แก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วิษุกร ทองหล่อ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ และได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ทำให้สารนิพนธ์เกิดความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ lai lin ในความเมตตาของท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้สละเวลาตรวจแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือทางด้าน ภาษาจีน ทำให้ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอลล์ และผู้ที่ให้ความร่วมมือในการขอเก็บข้อมูล ทุกๆ ท่านและเพื่อน ที่ได้ให้ข้อมูลในการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์สมบัติ แซ่เบ๊ ที่ช่วยครั้งแรก ทำให้การพิมพ์ครั้งต่อไป มีปัญหา น้อยมาก และให้กำลังใจในการทำสารนิพนธ์ พร้อมทั้งเพื่อนที่เรียนในสาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกคนที่ช่วยรวบรวมข้อมูลและให้กำลังใจเสมอ ผู้วิจัย ต้องขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดามารดา และครอบครัว ที่ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และ คอยให้กำลังใจเสมอ

CHAO PENG

สารบัญ

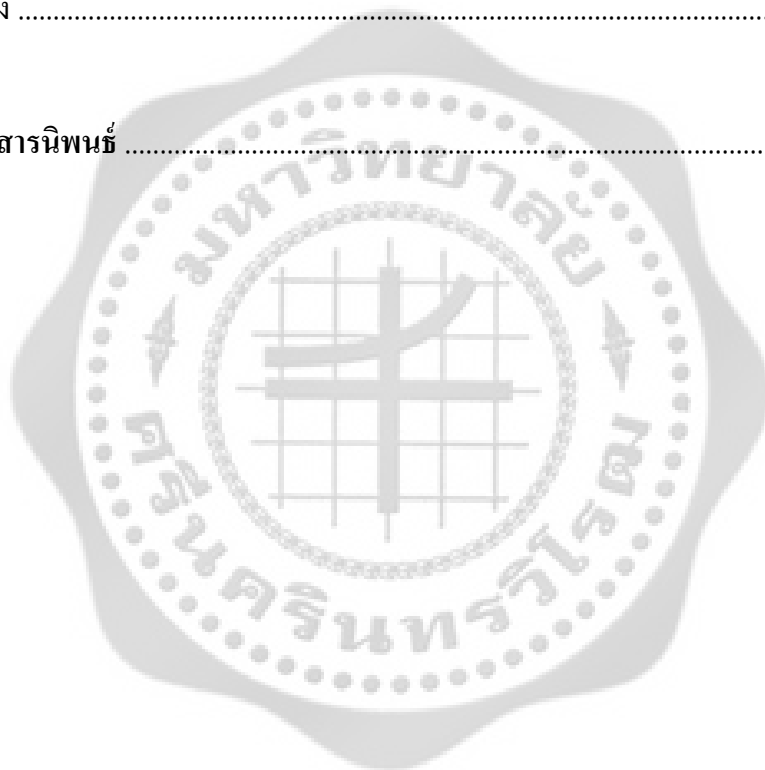
บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	6
ความหมายของแบบเรียน	6
ความสำคัญของแบบเรียน	7
ประโยชน์ของแบบเรียน	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม	10
ความหมายของวัฒนธรรม	10
ความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรม	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวรรณกรรม	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวรรณกรรม	13
ความหมายของวรรณกรรม	13
ประเภทของวรรณกรรม	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวรรณกรรม	16

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย 18
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 18
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 18
	การดำเนินการวิจัย 20
	การเก็บรวมข้อมูล 21
	การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล 22
	การวิเคราะห์ข้อมูล 22
	เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบเรียน 22
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 22
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 24
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 24
	การวิเคราะห์ข้อมูล 24
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 25
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 29
	สรุปผลการวิจัย 29
	อภิปรายผล 30
	ข้อเสนอแนะ 31
	บรรณานุกรม 33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	37
ภาคผนวก ก	38
ภาคผนวก ข	42
ภาคผนวก ค	171
ภาคผนวก ง	186
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	196

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย	4
2 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง	21
3 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบแต่ละชุด เพื่อหาประสิทธิภาพ ตัวแรก (E1)	25
4 ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบเรียน	26
5 คะแนนการทำแบบทดสอบปลายภาค	27
6 ประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80	28

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเรียนภาษาและวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีความสำคัญยิ่ง เพราะภาษา คือ วัฒนธรรมที่สามารถถ่ายทอดความคิด ถ่ายทอดสภาพสังคม และถ่ายทอดวิถีชีวิตของคนในชาติได้อย่างดีเยี่ยม ดังที่ บราวน์ (Brown, 2000: 177 – 178) กล่าวไว้ว่า ภาษาสะท้อนถึงวัฒนธรรม สอดคล้องกับ ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ (2535: 1) ที่กล่าวว่า ภาษาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความต้องการ และอารมณ์ต่างๆ ภาษาที่อยู่ทุกหนทุกแห่งในสังคมมนุษย์ ซึ่งมีการติดต่อสื่อสารกันอยู่ ตลอดชีวิต แต่ละสังคม จึงมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมจึงแสดงให้เห็นวิถีชีวิต ความเชื่อ ความรู้สึก ค่านิยม ความคิดของเจ้าของภาษา ดังที่ ภัทรพร หิรัญภัทร์ (2548: 85 – 86) กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรมเป็นรูปแบบของ พฤติกรรมและกระบวนการที่ฝังลึกอยู่ในความคิดของมนุษย์ เป็นวัฒนธรรม การเรียนรู้ภาษาที่สอง จึงมีความจำเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ พู เจริญโฮยว (2544: 63) ว่า ประเทศไทยมีวัฒนธรรมอันดีงาม เมื่อชาวจีน มาเรียนภาษาไทย จึงควรเรียนรู้วัฒนธรรมไทยด้วย ดังสำนวนไทยที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิ่วก็ต้องหลิ่วตาตาม ถ้าไม่รู้วัฒนธรรมไทยก็ไม่เข้าใจสังคมไทย และไม่เข้าใจสังคมไทยด้วย และ Chen Xier (2555: 2) กล่าวว่า การเรียนรู้วัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอนภาษาไทย หากไม่สอนวัฒนธรรมไทย พร้อมกับการสอนภาษาไทย เหมือนกับการสอนสัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมาย

จากความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมและความสำคัญของภาษาที่แยกกันไปได้ข้างต้น ทำให้สถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มีหลักสูตรภาษาไทย จึงได้มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับ ภาษากับวัฒนธรรม เช่น รายวิชาการวัฒนธรรมไทย ที่มีเนื้อหาการเรียนการสอนวัฒนธรรม วิถีชีวิตไทยที่ ปรากฏอยู่ในวรรณกรรม

ผู้วิจัยเป็นนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก ณ มหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชนจีน การเรียนการสอนภาษาไทย นั้น อาจารย์ผู้สอนจะสอนควบคู่กับการสอนวัฒนธรรม วิธีการ คือ สอดแทรก ลงในบทเรียน หรือเป็นการเล่าประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนที่มีโอกาสมาเรียนที่ประเทศไทย อีกทั้ง ยังใช้งานวรรณกรรมเป็นสื่อกลางถ่ายทอดวัฒนธรรม เพราะวรรณกรรมสะท้อนภาพสังคม และชีวิตผู้คน ในสังคมแต่ละยุคสมัย แสดงความเป็นไปทางการเมือง ความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจ สภาพวัฒนธรรม ระดับ การศึกษา และการรับรู้ต่างๆ ซึ่งสะท้อนออกมาให้เราเห็นไม่ทางตรงก็ทางอ้อม (สุชาติ สวัสดิ์ศรี, 2523: คำนำ) การเรียนวรรณกรรม นอกจากผู้วิจัยจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ และไวยากรณ์โครงสร้าง ประโยคแล้ว ยังได้ความรู้ในเรื่องวิถีชีวิต อุปนิสัย ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม สภาพสังคมของคนไทย

ในสมัยนั้นๆ แม้ผู้วิจัยยังไม่มีประสบการณ์ตรง แต่เมื่ออ่านงานวรรณกรรมแล้ว ผู้วิจัยสามารถสร้างภาพที่นักประพันธ์ได้ถ่ายทอดไว้ในวรรณกรรม

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษารายวิชาภาษา กับวัฒนธรรม (ภทต 513) สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒระดับบัณฑิตศึกษา ทำให้เกิดการเรียนรู้เรื่องสภาพสังคม วิถีชีวิต และความคิดความเชื่อ ที่สะท้อนอยู่ในงานวรรณกรรม อีกทั้งได้ศึกษาบทความการเรียนรู้วัฒนธรรมจากวรรณกรรม ดังที่ จินตนา พุทธเมตะ (สัมมนาวิชาการ การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. 2007: 49) การอ่านวรรณกรรมไทยเปรียบเสมือนประตูแรกที่ทำให้นักศึกษาต่างประเทศ รู้จักความเป็นไทย การสอนวรรณกรรม ให้อ่านวรรณกรรมไทย เพื่อเรียนรู้สังคมไทย แนวคิด และวิถีชีวิตของคนไทย เพื่อให้เข้าใจความเป็นไทย เพราะมีความต่างทางด้านวัฒนธรรม ความคิดและความเชื่อด้วยเหตุผลข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน เพราะตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทยผ่านสื่อวรรณกรรมไทย อีกทั้งผู้เรียนยังได้ฝึกความสามารถการอ่านภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1/E2 = 80/80$
3. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน และชาวต่างประเทศอื่นๆ

ความสำคัญของการวิจัย

ได้แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในสถานประกอบการสอนภาษาไทย ทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างเกิดประสิทธิผล

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. **กลุ่มตัวอย่าง** หมายถึง นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอร์ล จำนวน 15 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกโดยวิธีเจาะจง
2. **ผู้เชี่ยวชาญ** หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิที่ชำนาญการการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิที่ชำนาญการการสอนภาษาศาสตร์ 1 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิชาวจีนที่มีความชำนาญในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 1 ท่าน

3. **วรรณกรรมที่ผู้วิจัยคัดสรร** มี ๓ เรื่อง ได้แก่

3.1 ความสุขของกะทิ เป็นวรรณกรรมประเภทนวนิยายขนาดสั้น ที่ได้รับรางวัลซีไรท์ ประจำปี พ.ศ. 2549 ผู้ประพันธ์ คือ งามพรรณ เวชชาชีวะ ผู้วิจัยคัดสรรเป็นแบบเรียน 6 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 กระทั่งกับตะหลิว

เรื่องที่ 2 เรืออีแปะ

เรื่องที่ 3 โองและอ่าง

เรื่องที่ 4 กระจ่างบุคมะพร้าว

เรื่องที่ 5 จักจั่น

เรื่องที่ 6 บ้านทรงไทย

เหตุผลที่เลือก เพราะวรรณกรรมเรื่อง “ความสุขของกะทิ” ได้สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทยในยุคโลกาภิวัตน์ได้เป็นอย่างดี ทั้งเรื่องความรักความผูกพันในครอบครัว ที่มีลักษณะครอบครัวขยายแบบโบราณของไทย แสดงถึงวิถีชีวิตของคนไทยที่ผูกพันกับสายน้ำ การอบรมเลี้ยงดูหลานของตากับยาย การดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย และมีวัฒนธรรมไทย สอดแทรกไว้ในเรื่อง เช่น อาหารไทย การทำบุญ และการตักบาตร เป็นต้น

- 3.2 **มอม** เป็นวรรณกรรมเรื่องสั้นของ พล.ต. ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

เหตุผลที่เลือก เพราะเป็นวรรณกรรมที่สะท้อนสภาพสังคมไทยหลังสงครามโลก ครั้งที่ 1 แสดงถึงวิถีชีวิตคนไทยที่มีความรักความผูกพันกับสุนัข แม้จะเป็นสุนัขจรจัด คนไทยก็มีเมตตาที่จะไม่ทำร้าย ดังนั้น คนต่างประเทศพบเห็นสุนัขข้างถนนทุกที่ในที่สาธารณะ โดยเฉพาะที่วัด ที่สำคัญคือเป็นบทเรียนภาษาไทยที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ได้เรียนในชั้นเรียนเมื่อปี พ.ศ. 2541 และเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาของนักเรียนไทยปัจจุบัน ประกอบกับผู้เขียนท่านเป็นปูชนียบุคคลของคนไทย ที่ชาวจีนรู้จักคุ้นเคยมากที่สุด เพราะท่านเป็นผู้เปิดความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการระหว่างประเทศไทย กับสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นปราชญ์ทางภาษา ผลงานของท่าน จึงเป็นตัวอย่างที่ดีของการใช้ภาษาไทย

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ ดังนี้

- 6.1 แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
- 6.2 แบบฝึกหัดท้ายบท
- 6.3 แบบทดสอบท้ายบท
- 6.4 แบบทดสอบปลายภาค
- 6.5 แบบประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน หมายถึง หนังสือประกอบการสอนวรรณกรรมภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน ประกอบด้วยวรรณกรรมภาษาไทย 3 เรื่อง คือ ความสุขของกะทิ เมืองหลวง และมอม
2. กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ผู้เรียนชาวจีนที่เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยขุนนนท์จอร์จ จำนวน 15 คน โดยวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวรรณกรรม
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวรรณกรรม
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวรรณกรรม

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1.1 ความหมายของแบบเรียน

หนังสือแบบเรียนเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการเรียนการสอน และเป็นอุปกรณ์การเรียนที่สำคัญสำหรับวิชาที่กำหนดให้ ดังที่

คาร์เตอร์ วี. กู๊ด (Carter V. Good) ได้กล่าวว่า หนังสือแบบเรียน หมายถึง หนังสือใดๆ ก็ตามที่ใช้ในการสอนที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่กำหนดไว้ในการเรียน มีการจัดเรียงลำดับเรื่องอย่างมีระเบียบมุ่งหมายสำหรับใช้ในการสอนในระดับเฉพาะและใช้เป็นอุปกรณ์การเรียนที่สำคัญสำหรับวิชาที่กำหนดให้

ททัช ดันหยง (2528: 29 – 35) กล่าวถึง แบบเรียนหรือหนังสือเรียน ว่า เป็นหนังสือประเภทสิ่งพิมพ์ (Printing Materials) ที่ดีที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยมีลักษณะเป็นวัสดุการอ่าน (Reading Materials) ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีระบบ นอกจากนั้นแบบเรียนมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนเพราะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหา ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวัง ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียนแบบเรียนช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แบบฝึกหัด คำถาม ข้อเสนอแนะในแบบเรียนช่วยเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน

จินตนา ไบกาชุย (2536: 38 – 39) ได้สรุปเกี่ยวกับหนังสือเรียนว่า หนังสือแบบเรียนที่ดีควรเป็นหนังสือที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพราะหนังสือเรียนเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาครอบคลุมเนื้อหาทุกข้อตามหลักสูตรอย่างถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ เหมาะสมกับผู้เรียนหรือผู้ใช้ สอดคล้องกับจุดประสงค์

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 111) ได้กล่าวถึง แบบเรียน ไว้ว่า แบบเรียน คือ หนังสือที่ใช้สอนเป็นหลักในวิชาที่เรียนของเด็กแต่ละระดับชั้น หนังสือแบบเรียนจะต้องมีการจัดลำดับเนื้อเรื่องให้เหมาะสมและถูกต้อง เพื่อเป็นอุปกรณ์การเรียนอันสำคัญสำหรับวิชาที่กำหนดให้ และ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 111) ยังเพิ่มเติมความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนว่า หนังสือบังคับเรียนตามหลักสูตรแต่ละระดับแต่ละชั้นเรียน ในชั้นหนึ่งๆ จึงมีหนังสือที่กำหนดไว้ให้สำหรับเป็นแบบเรียนอยู่จำนวนหนึ่ง

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หนังสือแบบเรียนเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาตามหลักสูตรอย่างเหมาะสมและถูกต้อง เหมาะสมกับผู้เรียนหรือผู้ใช้ตามจุดประสงค์

1.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

แบบเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างมาก ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลความรู้ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนกับผู้สอน ดังที่ โกชัย สาริกบุตร (2520: 10) กล่าวว่า แบบเรียนมีความสำคัญในแง่สามารถนำไปใช้เป็นแหล่งข้อมูลที่จะให้เนื้อเรื่องและคำตอบปัญหาต่างๆ อย่างมีขอบเขตในรายวิชานั้นๆ และเหมาะกับระดับความรู้ของผู้เรียนในชั้นนั้น เป็นแหล่งสำหรับตรวจสอบผลการทดลอง กฎเกณฑ์หรือทฤษฎีต่างๆ ว่า ตรงกับการทดลองจริง หรือตรงกับแหล่งอื่นหรือไม่ เป็นแหล่งกิจกรรม คู่มือแนะแนวทางให้เกิดการศึกษาสอบสวน หรือค้นคว้าทดลอง เป็นเครื่องมือที่กะทัดรัด ช่วยสรุป ช่วยย้ำ ความรู้ความเข้าใจอย่างมีระเบียบ ทั้งยังมีกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดเสริมสร้างความเข้าใจให้พัฒนาสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามระดับชั้นเรียนและแบบเรียนยังเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยสร้างความคิดอันดับแรกอันทำให้นักวิชาการหลายท่านเกิดแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์หนังสืออย่างอื่นคิดตามออกมา ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สุณีย์ อัครศาสตร์ (2526: 23) กล่าวถึง ความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาที่มีอยู่ในแบบเรียนจึงมีความหมายทั้งสิ้น เพราะจะชี้ให้เห็นความรู้วิธีการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม และแนะนำแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนในระบบการศึกษาว่า แบบเรียนยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ โดยสรุปไว้ว่า แบบเรียนช่วยให้เกิดการฝึกทักษะ ในการเรียนภาษา การฝึกทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอยู่เสมอ เป็นส่วนของการเสริมสร้างความคิดและกระตุ้นให้เกิดความสนใจ อยากที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป เป็นเสมือนคู่มือการเรียนของนักเรียน เป็นคู่มือการสอนของครู และเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ครูกับนักเรียนด้วย

ความสำคัญของแบบเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน สรุปได้ว่า แบบเรียนเป็นคู่มือการเรียนการสอนของผู้เรียนและผู้สอน เป็นแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเป็นเครื่องมือที่สร้างความคิดและกระตุ้น

ผู้เรียนให้เกิดความสนใจ ดังนั้นการสร้างแบบเรียนจึงใช้ทฤษฎีต่างๆ ที่กล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียน

1.1.3 ประโยชน์ของแบบเรียน

แบบเรียนไม่เพียงแต่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนยังมีประโยชน์หลายๆ อย่าง ดังที่ ททัย ดันหยง (2527: 33) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของหนังสือเรียนในด้านทั่วไป และด้านครูผู้สอนไว้ดังนี้

1.1.3.1 ประโยชน์ทางด้านทั่วไป

1.1.3.1.1 หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่ใช้อ่านได้เช่นเดียวกับหนังสือทั่ว ๆ ไป

1.1.3.1.2 หนังสือเรียนก็คล้ายกับห้องสมุดเคลื่อนที่ ที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ

ได้ตามต้องการ

1.1.3.1.3 หนังสือเรียนทุกเล่มให้ทั้งสาระความรู้และความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน

1.1.3.1.4 หนังสือเรียนให้ข้อมูลความรู้ที่แน่นอน มีหลักฐานอ้างอิงเชื่อถือได้มากกว่า

หนังสือประเภทอื่นๆ

1.1.3.1.5 หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่หาได้ง่าย และราคาถูกกว่าหนังสือประเภทอื่น

เพราะมีมาตรฐานในการผลิตและการควบคุมราคาสินค้า

1.1.3.2 ประโยชน์ทางด้านครูผู้สอน

1.1.3.2.1 หนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะอเนกประสงค์

อย่างหนึ่ง

1.1.3.2.2 หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือหรือวัสดุหลักสูตรที่ครูสามารถใช้ตรวจสอบ

เนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้อย่างแม่นยำถูกต้อง

1.1.3.2.3 หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาสาระของบทเรียน

1.1.3.2.4 หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวางจุดประสงค์ในการสอน โดยเฉพาะ

จุดประสงค์เฉพาะวิชาได้เป็นอย่างดี

1.1.3.2.5 หนังสือเรียนช่วยเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมและประสบการณ์สำหรับ

ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวังไว้

1.1.3.2.6 หนังสือเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาในกรณีจำเป็นฉุกเฉิน ซึ่งสามารถใช้

แทนแผนการสอนได้เป็นอย่างดี

1.1.3.2.7 หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาที่สามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้น สร้างสรรค์สื่อ

การเรียนการสอนประเภทอื่นๆ ได้อย่างกว้างขวาง

1.1.3.3 ประโยชน์ทางด้านตัวผู้เรียน

1.1.3.3.1 หนังสือเรียนเป็นคู่มือการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่ง

1.1.3.3.2 หนังสือเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ของประสบการณ์จากบทเรียน ใน

หลักสูตรให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น

1.1.3.3.3 หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมตัวเพื่อจะเรียนบทเรียนต่อไป

1.1.3.3.4 หนังสือเรียนช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี

1.1.3.3.5 หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ

บทเรียนได้อย่างกว้างขวาง

1.1.3.3.6 หนังสือเรียนเป็นสื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการดูแลการศึกษาเล่าเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี

1.1.3.3.7 หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัด คำถามข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

1.1.3.3.8 หนังสือเรียนช่วยแก้ปัญหาภาวะขาดแคลนหนังสืออ่านสำหรับเด็กได้เป็นอย่างดี

1.1.3.3.9 หนังสือเรียนในยุคปัจจุบัน ส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ น่าอ่าน เช่น มีภาพประกอบแปลก ๆ สี สั้นสวยสดงดงาม มีเนื้อหาที่เสริมด้วยนิทาน บทเชิงคดี เพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ น่าเรียน ไม่เบื่อหน่าย

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ณัฐวดี สภพรด (2553) ได้สร้าง แบบเรียนภาษาไทยเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย 5 บทเรียน ได้แก่ ครอบครัวไทย เกษตรกรรมกับวิถีชีวิตไทย วัดกับวิถีชีวิตไทย ความเชื่อของคนไทย ความบันเทิงวิถีชีวิตไทยในอดีต ผู้วิจัยดำเนินการหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโดยการสอนด้วยบทเรียนที่สร้างมาในการสอน ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน และให้ผู้เรียนทำการทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนการวิจัยพบว่าแบบเรียนภาษาไทย เรื่องวิถีชีวิตไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 87.38/ 89.47 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดจึงกล่าวได้ว่า สามารถนาแบบเรียนภาษาไทย เรื่องวิถีชีวิตไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ไปใช้ในการเรียนการสอนวัฒนธรรม สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศได้

เล เจิ่น หมาก ขาย (2553) ได้สร้าง แบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่อง ศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ซึ่งประกอบด้วย 5 บทเรียน ได้แก่ มวยไทย เครื่องดนตรีไทย การแสดงหุ่นละครเล็ก การร้อยมาลัยดอกไม้สด การแกะสลักผักและผลไม้ การวิจัยพบว่า แบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่อง ศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามมีประสิทธิภาพ 92.2/92.4 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนดังกล่าวมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสื่อการสอนใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรม และทำให้ผู้เรียนนำมาเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมของตนเอง และเกิดความเข้าใจอันดีระหว่างคนที่มีความภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน อันจะทำให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขด้วย

วัชรพล วิบูลยศรี (2553) ได้สร้าง แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย 10 บทเรียน ได้แก่ การทักทาย การขอร้อง การบอกเวลา การนัดหมาย การพูดโทรศัพท์ การถามทาง การสั่งอาหาร การเดินทาง การซื้อสินค้า การท่องเที่ยว โดยมี 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ สัทอักษร การวิจัยพบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 86.97/87.52 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนดังกล่าวมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ และยังได้พบว่าผู้สอนควรสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนนำการสนทนาไปใช้ในห้องเรียนหรือในชีวิตประจำวันด้วย

เงิน เก็ม ตู (2552) ได้สร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง “วันสำคัญของไทย” ซึ่งประกอบด้วยชุดการสอน 5 ชุด ได้แก่ วันสงกรานต์ วันพืชมงคล วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง และ วันพ่อแห่งชาติ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับ ชาวเวียดนามเรื่อง “วันสำคัญของไทย” ที่มีประสิทธิภาพ 87.9/84 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 แสดงว่า ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนามเรื่อง “วันสำคัญของไทย” สามารถนำไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นิตยา วิจารณ์ันท์ (2551) ได้สร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่อง การทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนการทำบุญ 6 บท ได้แก่ ทำบุญตักบาตร ทำบุญถวายสังฆทาน ทำบุญเลี้ยงพระ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา ทำบุญทอดกฐิน ทำบุญทอดผ้าป่า ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียน ที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพ 84.70/84.80 แบบเรียนดังกล่าว มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม

2.1.1 ความหมายของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นลักษณะของสังคมใดสังคมหนึ่งและเป็นลักษณะในการดำรงชีวิตประจำวัน ของสังคมนั้น ดังที่

ไทเลอร์ (Tyler, Edward. 1871: 1) กล่าวว่าไว้ สามารถสรุปได้ว่า วัฒนธรรม รวมถึงความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ความสามารถด้านต่างๆ และนิสัย ของผู้ที่ อยู่ในสังคมนั้น อันเป็นลักษณะของสังคมใดสังคมหนึ่งเป็นลักษณะในการดำรงชีวิตประจำวัน

วรุช สุวรรณฤทธิ์ (2549: 47) ได้กล่าวเสริมว่า วัฒนธรรม หมายถึง ทุกอย่างที่มีมนุษย์ สร้างขึ้นมา นับตั้งแต่ภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา กฎหมาย ศิลปะ จริยธรรม ตลอดจนถึงวิชาการ

และเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ เนื่องจากว่าการที่จะอยู่ในโลกนี้ มนุษย์ต้องรู้จักเอาประโยชน์จากธรรมชาติ รู้จักควบคุมความประพฤติปฏิบัติของคนในสังคมเดียวกัน

เสฐียร โกเศศ (2501: 30) กล่าวว่า วัฒนธรรมเป็นวิถีดำเนินชีวิตของชุมชนหมู่หนึ่ง ซึ่งอยู่รวมกันในที่หนึ่ง หรือประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ และเพ่งเล็งถึงความเป็นอยู่ของคนในสังคมนั้น ไม่เฉพาะเอกชนหรือคนๆ เดียว สิ่งต่างๆ ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่มนุษย์เป็นผู้ปรุงแต่งสร้างขึ้นหรือคัดแปลงแก้ไขสิ่งที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ เพื่อประโยชน์ของความเป็นอยู่ของคนในสังคมนั้น ไม่ได้มุ่งเฉพาะตัวคนเดียวก็เป็นวัฒนธรรม และ

สมชัย ใจดี (2542: 8) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมหมายถึงการดำเนินชีวิตของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่แสดงออกถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียว ความก้าวหน้า และศีลธรรมของประชาชน

พวงผกา คุโรวาท (2549: 41) กล่าวว่าวัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำให้จิตใจ กาย วาจาของคนเจริญงอกงาม มีจิตใจสูงขึ้นดีขึ้น หรือวิถีทางในการดำเนินชีวิตแห่งชุมชนใดชุมชนหนึ่งกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือประเทศใด ประเทศหนึ่งให้มีระเบียบแบบแผนที่ดีงาม จนกลายเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมช่วยสังคมทำให้คนในสังคมมีจิตใจดีงาม ดำเนินชีวิตอย่างมีระบบ

สรุปได้ว่า วัฒนธรรมเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง ที่มนุษย์เป็นผู้ปรุงแต่งสร้างขึ้นเพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้อย่างมีระบบดีงาม

2.1.2 ความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรม

บราวน์ (Brown. 1980: 124) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษากับวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างแนบแน่นแยกจากกันไม่ได้ และยังเป็นองค์ประกอบที่ช่วยของความสำคัญต่อกันและกันไว้ เพราะภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรม และขณะเดียวกันก็เป็นสื่อถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ทางวัฒนธรรมให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วไป ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ก็คือ การเรียนรู้วัฒนธรรมของชาติเจ้าของภาษาควบคู่กันไปด้วยนั่นเอง

ลาโด (Lado. 1957: 1490) ยังเพิ่มความคิดเห็นว่า ผู้สอนไม่สามารถสอนภาษาได้ดีหากไม่สอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และไม่มี การเรียนรู้ภาษาอย่างแท้จริง ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจสิ่งที่เป็นรูปแบบและค่านิยมของวัฒนธรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาษาเช่นเดียวกัน

จอห์นสัน (Johnson. 1967: 75 – 77) เป็นนักภาษาศาสตร์ของประเทศอังกฤษ ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศนั้น เป็นการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้โดยอาศัยความเข้าใจในวัฒนธรรมของเขา ผู้สอนจึงควรให้ความรู้แก่ผู้เรียนในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษานั้นๆ ด้วย จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์และความพร้อมที่จะติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างดี การเรียนรู้ภาษาต้องควบคู่ไปกับการสอนวัฒนธรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

นอสตรานด์ (Nostrand, 1966: 21) กล่าวว่า การสอนวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาควบคู่ไปกับการสอนภาษาต่างประเทศ มีส่วนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น เพราะบางคนอาจไม่เห็นความสำคัญ หรือประโยชน์ของการเรียนภาษาต่างประเทศ แต่สนใจที่จะศึกษาวิธีการดำเนินชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีแก้ปัญหาในครอบครัวของชาวต่างประเทศ ซึ่งการสอนเนื้อหาด้านวัฒนธรรมก็ช่วยตอบสนองความต้องการดังกล่าวของผู้เรียนได้

สรุปได้ว่า ครูผู้สอนภาษาต้องให้ความสนใจต่อการศึกษาด้านวัฒนธรรม เพราะภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งคู่กัน และการสอนภาษาและวัฒนธรรมก็มีความสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การสอนภาษาจึงต้องควบคู่ไปกับการสอนวัฒนธรรมจึงจะเกิดประสิทธิผล

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม

สมจิต วรรณวิไล(2527: 15) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยการสอนเสริม และไม่สอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปรีชา อยู่รัตน์ (2515: 45) ได้วิจัยพบว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ทั้งที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่มากและแทรกอยู่ไม่มาก คำถามที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบผิด เนื่องจากไม่เคยเรียนหัวข้อวัฒนธรรมนั้นๆ เคยเรียนแล้วแต่ลืม หรือว่าเป็นการใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของตนเอง ไม่ได้ใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เรียนในการใช้ตอบคำถาม

อารีย์ แวชาญ (2529: 87 – 88) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรกวัฒนธรรม โดยให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบท และโดยสอนตามคู่มือครูสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง มีการเรียนรู้สูงและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงเกินกว่าการสอน โดยเดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญ

จากเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม ข้างต้น สรุปได้ว่า ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งคู่กัน การสอนภาษาควบคู่กับการสอนวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะว่า การสอนวัฒนธรรมจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความคิด ความเชื่อของเจ้าของภาษาได้ เสริมแรงจูงใจของผู้เรียนที่จะศึกษาภาษามากยิ่งขึ้น จึงทำให้การเรียนการสอนภาษาที่สองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวรรณกรรม

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวรรณกรรม

3.1.1 ความหมายของวรรณกรรม

คำว่า "วรรณกรรม" มีความหมายตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า "Literature Works" หรือ "General Literature"

พระราชบัญญัติคุ้มครองศิลปะและวรรณกรรม พ.ศ. 2475 โดยให้คำนิยามคำว่า "วรรณกรรมและศิลปกรรม" รวมกันไว้ดังนี้ วรรณกรรมและศิลปกรรม หมายความว่า การทำขึ้นทุกชนิดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ จะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปร่างอย่างใดก็ตาม เช่น สมุด สมุดเล็ก และหนังสืออื่นๆ เช่น ปาฐกถา ถ้อยคำ เทศนา หรือวรรณกรรมอื่นๆ อันมีลักษณะเช่นเดียวกัน หรือนาฏกียกรรม หรือนาฏกียดนตรีกรรม หรือแบบฟ้อนรำและการเล่นแสดงให้คนดูโดยวิธีใด ซึ่งการแสดงนั้นได้กำหนดไว้เป็นหนังสือ หรืออย่างอื่นๆ"

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2539: 754) อธิบายว่า วรรณกรรม หมายถึง งานหนังสือ งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด ไม่ว่าแสดงออกมาโดยวิธีหรือในรูปร่างใด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ สิ่งบันทึกเสียง ภาพ

เจตนา นาควัชระ (2520: 58) ได้ให้ความหมายของวรรณกรรมว่า หมายถึง หนังสือหรือเอกสาร ที่มีศิลปกรรมในฐานะที่มีรูปแบบ มีสาระเนื้อหาที่ผู้เขียนพยายามสื่อความคิดด้วยวิธีการหนึ่งมายังผู้อ่าน และ สิทธิ พินิจภูวดล และคณะ (2515: 35) ได้ให้ความคิดเห็นว่า วรรณกรรม หมายถึง งานเขียนในรูปบทกวีนิพนธ์ ร้อยกรอง และข้อเขียนทั้งหมดที่ใช้ภาษาร้อยแก้ว ได้แก่ บทความ สารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น เรียงความ บทละคร บทภาพยนตร์ บทโทรทัศน์ ตลอดจนคอลัมน์ต่างๆ ในหนังสือพิมพ์

สมพร มั่นตะสูตร (2525: 10 – 11) อธิบายว่า วรรณกรรม หมายถึง งานเขียนทุกชนิดทุกชิ้นที่สามารถสื่อสารได้น่าจะเป็นวรรณกรรม ซึ่งหมายความว่า เมื่อผู้แต่งส่งสารไปยังผู้รับ ผู้รับสามารถสื่อความเข้าใจจากสารที่ผู้แต่งส่งมาได้ ก็ถือว่า มีการสื่อสารกันขึ้นแล้วงานเขียนนั้นนับว่าเป็นวรรณกรรม

สรุปได้ว่า วรรณกรรมมีความหมายกว้าง โดยครอบคลุมงานหนังสือทุกชนิดหรือสิ่งพิมพ์ทุกประเภททั้งหนังสือทั่วไป หนังสือตำรา หนังสืออ้างอิง วารสาร นิตยสาร และเอกสาร ต่าง ๆ เป็นต้น

3.1.2 ประเภทของวรรณกรรม

ธวัช ปุณ โฉมทก (2527: 11) แบ่งวรรณกรรมตามลักษณะการประพันธ์ มี 2 ประเภท คือ

1. วรรณกรรมร้อยแก้ว คือ วรรณกรรมที่ไม่กำหนดบังคับคำ หรือฉันทลักษณ์ เป็นความเรียงทั่วไป การเขียนในลักษณะนี้โดยยังแบ่งย่อยออกเป็น

1.1 บันเทิงคดี (Fiction) คือ วรรณกรรมที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน เป็นประการสำคัญ และให้ข้อคิด คตินิยม หรือ สอนใจ แก่ผู้อ่านเป็นวัตถุประสงค์รอง สามารถแบ่งเป็นได้ ดังนี้

1.1.1 นวนิยาย (Novel) คือ การเขียนผูกเรื่องราวของชีวิตอันมีพฤติกรรมร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน ในลักษณะจำลองสภาพชีวิตของสังคมส่วนหนึ่งส่วนใด โดยมีความมุ่งหมายให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน คือให้ผู้อ่านเกิดสะท้อนอารมณ์ไปกับเนื้อเรื่องอย่างมีศิลปะ

1.1.2 เรื่องสั้น (Short Story) คือ การเขียนเรื่องจำลองสภาพชีวิตในช่วงสั้น คือ มุมหนึ่งของชีวิต หรือเหตุการณ์หนึ่ง หรือช่วงระยะเวลาหนึ่งของชีวิต เพื่อให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจผู้อ่าน หรือ นิยามอีกอย่างหนึ่งว่า เรื่องสั้น คือ วิกฤตการณ์ชุดหนึ่ง มีความสัมพันธ์สืบเนื่องกัน และนำไปสู่จุดยอดหนึ่ง (Climax)

1.1.3 บทละคร (Drama) คือ การเขียนที่ใช้ประกอบการแสดงเพื่อให้เกิดความบันเทิง เช่น บทละครวิทยุ บทละครพูด และบทละครโทรทัศน์ เป็นต้น

1.2 สารคดี (Non-Fiction) คือ วรรณกรรมที่มุ่งให้ความรู้ หรือ ความคิด เป็นคุณประโยชน์สำคัญ อาจเขียนเชิงอธิบายเชิงวิจารณ์ เชิงพรรณนาสั่งสอน โดยอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีระบบมีศิลปะในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อมุ่งตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นให้แก่ผู้อ่าน และก่อให้เกิดคุณค่าทางปัญญาแก่ผู้อ่าน ซึ่ง ธวัช ปุณโณทก ได้แบ่งย่อย ดังนี้

1.2.1 ความเรียง (Essay) คือ การถ่ายทอดความรู้ อาจจะได้มาจากการประสบหรือตำราวิชาการ มาเป็นถ้อยความตามลำดับขั้นตอนเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตามความรู้ ความคิดที่ผู้เขียนเสนอม บางครั้งมีผู้เรียกว่า "สารคดีวิชาการ"

1.2.2 บทความ (Article) คือ ความคิดเห็นของผู้เขียนต่อเรื่องราวที่ประสบมา หรือต่อข้อเขียนของผู้อื่น หรือต่อเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ในการเขียนบทความผู้เขียนมุ่งที่จะบอกถึงความเห็น ความรู้สึกนึกคิดมากกว่าที่จะถ่ายทอดความรู้เหมือนความเรียง

1.2.3 สารคดีท่องเที่ยว (Travelogue) คือ การบันทึกการท่องเที่ยว และเรื่องราวต่างๆ ที่ประสบพบเห็นขณะที่ท่องเที่ยวไป โดยมุ่งที่จะให้ความรู้แก่ผู้อ่านและให้ความเพลิดเพลินด้วย

1.2.4 สารคดีชีวประวัติ (Biography) คือ การบันทึกพฤติกรรมต่างๆ ของบุคลิกภาพหนึ่งมุ่งที่จะให้เห็นสภาพชีวิตประสบการณ์ของบุคลิกภาพนั้นทุกแง่มุม แต่ไม่ใช่ประวัติศาสตร์และนิยาย

1.2.5 อนุทิน (Diary) คือ การบันทึกประจำวันที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง จะเป็นการบันทึกความรู้สึกนึกคิดของตนเองในประจำวัน หรืออาจจะบันทึกประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือบันทึกเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเตือนความจำ

1.2.6 จดหมายเหตุ (Archive) คือ การบันทึกเหตุการณ์สำคัญๆ ของทางราชการ หรือบันทึกเหตุการณ์สำคัญๆ ของสถาบัน หน่วยงานหรือตระกูล โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานเชิงประวัติเหตุการณ์ของชาติ หรือของสถาบัน หรือหน่วยงานราชการ หรือของตระกูล

2. วรรณกรรม ร้อยกรอง คือ วรรณกรรมที่มีการเขียนมีการบังคับรูปแบบด้วยฉันทลักษณ์ต่างๆ เช่น บังคับคณะ บังคับคำ และแบบแผนการส่งสัมผัสต่างๆ บางครั้งเรียกงานเขียนประเภทนี้ว่า กวีนิพนธ์ หรือ คำประพันธ์ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ลิลิต เป็นต้น นอกจากนี้ วรรณกรรมร้อยกรอง ยังแบ่งเป็นชนิดย่อยๆ ดังนี้

2.1 วรรณกรรมประเภทบรรยาย (Narrative) คือ วรรณกรรมร้อยกรองที่มีโครงเรื่อง ตัวละคร และเหตุการณ์ต่างๆ ผูกเป็นเรื่องราวต่อเนื่องกันไป เช่น ขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี อิเหนา เป็นต้น

2.2 วรรณกรรมประเภทพรรณนา หรือ รำพึงรำพัน (Descriptive or Lyrical) มักเป็นบทร้อยกรองที่ผู้แต่งมุ่งแสดงอารมณ์ส่วนตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่มีโครงเรื่อง เช่น นิราศ และเพลงยาว เป็นต้น

2.3 วรรณกรรมประเภทบทละคร (Dramatic) เป็นบทร้อยกรองสำหรับการอ่าน และใช้เป็นบทสำหรับการแสดงด้วย เช่น บทพากย์โขน บทละครร้อง บทละครรำ เป็นต้น

สมพร มั่นตะสูตร (2526: 6) แบ่งตามลักษณะเนื้อเรื่อง มี 2 ประเภท คือ

1. วรรณกรรมบริสุทธิ์ (Pure Literature) หมายถึง วรรณกรรมที่แต่งขึ้นจากอารมณ์ สะเทือนใจต่างๆ ไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะให้วรรณกรรมนั้น ทรงคุณค่าในทางใดเป็นพิเศษ แต่วรรณกรรมนั้น อาจจะมีค่า ในสายตาของนักอ่านรุ่นหลังๆ ก็เป็นได้ แต่มิได้เป็นเจตจำนงแท้จริงของผู้แต่ง ผู้แต่งเพียงแต่จะแต่งขึ้นตามความปรารถนาในอารมณ์ของตนเองเป็นสำคัญ

2. วรรณกรรมประยุกต์ (Applied Literature) หมายถึง วรรณกรรมที่แต่งขึ้นโดยมีเจตจำนงที่สนองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเกิดความบังคลาใจที่จะสืบทอดเรื่องราวความชื่นชมในวีรกรรมของบุคคลผู้หนึ่งนั่นหมายถึงว่า มีเจตนาจะเขียนเรื่องราวขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างหนึ่ง หรือมีจุดมุ่งหมายในการเขียนชัดเจน มิใช่เพื่อสนองอารมณ์อย่างเดียว เช่น วรรณกรรมประวัติศาสตร์ วรรณกรรมการละคร และอาจหมายรวมถึง พงศาวดารต่าง ๆ

ฉัตรชัย สุกระกาญจน์ (2525: 25) แบ่งตามลักษณะการถ่ายทอด มี 2 ประเภท คือ

1. วรรณกรรมมุขปาฐะ หมายถึง วรรณกรรมที่ถ่ายทอดโดยการบอก การเล่า และการขับร้อง ไม่ว่าจะเป็นในโอกาสหรือในวาระใด เช่น ในการนอน การเดิน การรำ หรือพิธีกรรมต่างๆ

2. วรรณกรรมลายลักษณ์ หมายถึง วรรณกรรมที่ถ่ายทอดโดยการเขียน และการจารึก ไม่ว่าจะเป็นการกระทำลงบนวัสดุใดๆ เช่น กระดาษ เยื่อไม้ ใบไม้ แผ่นดินเผา หรือ ศิลา

นอกจากนี้ ฉัตรชัย สุกระกาญจน์ (2525: 25 – 27) ยังได้แบ่งตามบ่อเกิดหรือที่มาของวรรณกรรม มี 6 ประเภท คือ

1. วรรณกรรมอันเกิดจากการบอกเล่า หมายถึง วรรณกรรมที่บันทึกหรือถ่ายทอดจากผู้รู้ ผู้คงแก่เรียน หรือนักปราชญ์แต่ละสาขาของความรู้ วรรณกรรมจากบุคคลเหล่านี้ จึงเป็นวรรณกรรม

ที่เรียกกันว่า "ตำรา" วรรณกรรมประเภทนี้อาจจะสมบูรณ์ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องทั้งหมดก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเชื่อถือและการพิสูจน์ โดยกรรมวิธีต่างๆ แต่โดยทั่วไป ก็มักเชื่อโดยอนุโลมว่า เป็นความรู้ที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือได้

2. วรรณกรรมอันเกิดจากญาณทัศน์ หมายถึง วรรณกรรมที่เกิดจากการหยั่งรู้โดยญาณ ซึ่งหมายถึง ปัญญา การหยั่งรู้ อาจเกิดจากการครุ่นคิด ไตร่ตรอง เพื่อหาคำตอบ เรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อให้พ้นสงสัย แล้วจู่ๆ ก็เกิดความรู้ในเรื่องนั้นผุดขึ้นในความคิดและได้คำตอบโดยไม่คาดฝัน จากคำตอบนั้น จึงได้นำมาบันทึกเป็นวรรณกรรม เราเรียกวรรณกรรมนี้ว่า วรรณกรรมอันเกิดจากญาณทัศน์

3. วรรณกรรมอันเกิดจากเหตุผล หมายถึง วรรณกรรมที่เกิดจากการให้หลักของเหตุผล ซึ่งเป็นวิธีการทางตรรกวิทยา วรรณกรรมประเภทนี้เป็นบันทึกความรู้ที่เกิดจากการอ้างอิงความเป็นจริง หรือความรู้ที่มีอยู่แล้ว เพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่ วรรณกรรมทางคณิตศาสตร์นับเป็นวรรณกรรมที่เกิดขึ้นจากกรณีนี้โดยแท้จริง

4. วรรณกรรมอันเกิดจากคัมภีร์ หมายถึง วรรณกรรมที่เกิดจากความเชื่อ หรือ วรรณกรรมที่บันทึกความเชื่อของมนุษย์ วรรณกรรมดังกล่าวนี้มีมูลฐานมาจากความเชื่อที่ว่า เป็นความรู้ที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประทานให้แก่ศาสดา เพื่อนำไปเผยแพร่งแก่มวลมนุษย์ ส่วนใหญ่จะเป็นความรู้ที่ประมวลไว้ในคัมภีร์ทางศาสนา เช่น คัมภีร์พระไตรปิฎกของศาสนาพุทธ คัมภีร์อุปนิษัท และภควัทคีตาของศาสนาฮินดู คัมภีร์ไบเบิลของศาสนาคริสต์ และคัมภีร์อัลกุระอานของศาสนาอิสลาม เป็นต้น

5. วรรณกรรมอันเกิดจากการประจักษ์ หมายถึง วรรณกรรมที่บันทึก ความรู้มาจากวิธีวิทยาศาสตร์ การสังเกต การทดลอง การพิสูจน์ความจริง โดยการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และแปลความหมายของข้อมูล

6. วรรณกรรมอันเกิดจากวรรณศิลป์ หมายถึง วรรณกรรมที่เกิดจากศิลปะการประพันธ์ โดยมีสุนทรียภาพ จินตนาการ และสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยการผลิต

วิภา กงกะนันทน์ (2523: 32 – 34) แบ่งตามคุณค่าที่มุ่งให้กับผู้อ่าน มี 3 ประเภท คือ

1. วรรณกรรมที่ให้ความรู้หรือความคิด เช่น สารคดี รายงาน ตำรา พระราชพิธีพงศาวดาร
2. วรรณกรรมมุ่งให้ความเพลิดเพลิน เช่น บทละคร นิทาน นิยาย เรื่องสั้น
3. วรรณกรรมที่มุ่งผสมผสานความรู้ ความคิด และความบันเทิงเข้าด้วยกัน ผลงานนี้อาจอยู่ในวรรณคดีประเภทต่างๆ ได้

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาและวรรณกรรม

หทัย ดันหยง (2532) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ซึ่งเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา โดยใช้การสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ผลวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระหว่างการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้หนังสือเล่มเล็ก

เชิงวรรณกรรมสูงกว่าการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้หนังสือปกติ อย่างมีนัยสำคัญ

อารีรัตน์ ตอกสี (2541) ได้ศึกษาการสร้าง และหาประสิทธิภาพของสื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมการเขียนบทหรือกรอกรวมทั้งทักษะภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมการเขียนบทหรือกรอกรวมทั้ง กาศัพย์ยานี 11 ที่สร้างขึ้นทั้ง 5 เล่ม ที่ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

ศุขย พิจิตร (2532: 60 – 61) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการอ่านในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กวรรณกรรม ตามวิธีสอนแบบกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านในวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองมีนัยสำคัญ แสดงว่าการใช้แบบเรียนเล่มเล็กวรรณกรรมเป็นสื่อการสอนในการเรียนการสอนการอ่านทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าสอนตามปกติ

จากเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาโดยใช้แบบเรียนวรรณกรรมไทย สรุปได้ว่า การใช้แบบเรียนเชิงวรรณกรรมเป็นสื่อการสอนในทางด้านการสอนการอ่านหรือการเขียนจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนตามปกติ สำหรับการเรียนการสอนภาษาที่สองโดยใช้วรรณกรรมเป็นสื่อการสอนก็จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและได้ฝึกการอ่านภาษาที่สองของผู้เรียนด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีวัตถุประสงค์ใช้เป็นแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่เน้นด้านวัฒนธรรมไทย และใช้ในการอธิบายความรู้ด้านวัฒนธรรมไทยที่ปรากฏในวรรณกรรม แก่ชาวต่างประเทศ ในการสร้างแบบเรียนนี้ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ส่งเครื่องมือให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและผู้วิจัยแก้ไขตามที่อาจารย์แนะนำ/ให้

ข้อคิดเห็น

4. ส่งเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อให้ข้อเสนอแนะ
5. แก้ไขเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
6. ทดลองเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง
7. ทดลองหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1/E2 = 80/80$
8. เก็บสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบเรียนครั้งนี้ ได้มาด้วยวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Identify Sampling) ซึ่งเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยยูนิเวอร์ซิตีจำนวน 15 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน ในการสร้างแบบเรียน ประกอบด้วย

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. แบบฝึกหัดท้ายบท
3. แบบทดสอบท้ายบท
4. แบบทดสอบปลายภาค

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดคุณลักษณะของแบบเรียน
2. ออกแบบและพัฒนาแบบเรียน
 - 2.1 วิเคราะห์เนื้อหาและผู้เรียน
 - 2.2 กำหนดจุดประสงค์ของแบบเรียน
 - 2.3 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาบทเรียน

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของเนื้อหา แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

บทที่ ๑ ความสุขของกะทิผู้วิจัยคัดสรรเป็นแบบเรียน 6 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 กระทบกับตะหลิว

เรื่องที่ 2 เรืออีแปะ

เรื่องที่ 3 โองและอ่าง

เรื่องที่ 4 กระท้ายชุมมะพร้าว

เรื่องที่ 5 จักจั่น

เรื่องที่ 6 บ้านทรงไทย

บทที่ ๒ เมืองหลวง

บทที่ ๓ มอม

- 2.4 กำหนดวิธีการนำเสนอ
- 2.5 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ
3. สร้างแบบเรียน
 - 3.1 รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้
 - 3.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบเรียน
 - 3.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาและวัฒนธรรม
 - 3.1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาและวรรณกรรม
 - 3.2 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
 - 3.3.1 แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
 - 3.3.2 แบบฝึกหัดท้ายบท
 - 3.3.3 แบบทดสอบท้ายบท

3.3.4 แบบทดสอบปลายภาค

3.3.5 แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียนภาษาไทย ของผู้เชี่ยวชาญ จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน

3.4 เสนอแบบเรียนและแผนการสอนต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบรูปแบบเรียนเนื้อหาและภาษาเพื่อพิจารณาปรับปรุง

3.5 ปรับปรุงแบบเรียนตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

3. การดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน 15 คน โดยมีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

3.1 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่สมบูรณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ณ มหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน 15 คน

3.2 กำหนดระยะเวลาการทดสอบเครื่องมือ คือ 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบเรียน คาบเรียนละ 90 นาที และทดสอบปลายภาค

3.3 เริ่มทดลองเครื่องมือ ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม ถึง 15 พฤศจิกายน 2556 ดังตาราง 2

ตาราง 2 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ลำดับที่	รายการ	วัน/เดือน/ปี	เวลา
1	ปฐมนิเทศปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๑	7 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๑ และทำแบบทดสอบ	9 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๒	10 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๒ และทำแบบทดสอบ	11 ตุลาคม 2556	90 นาที
2	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๓	14 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๓ และทำแบบทดสอบ	16 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๔	17 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๔ และทำแบบทดสอบ	18 ตุลาคม 2556	90 นาที
3	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๕	21 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๕ และทำแบบทดสอบ	23 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๖	24 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๑ เรื่องที่ ๖ และทำแบบทดสอบ	25 ตุลาคม 2556	90 นาที
4	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๒	28 ตุลาคม 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๒ และทำแบบทดสอบ	4 พฤศจิกายน 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๓	6 พฤศจิกายน 2556	90 นาที
	ปฏิบัติการสอนตามแผนการสอนบทที่ ๓ และทำแบบทดสอบ	8 พฤศจิกายน 2556	90 นาที
5	ทดสอบปลายภาค	15 พฤศจิกายน 2556	60 นาที

4. การเก็บรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่ออาจารย์ประจำวิชา เพื่อขอใช้เวลาในการทดลองเครื่องมือ
2. ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการสอน
3. ทดสอบท้ายบททุกบท
4. ทดสอบปลายภาค

5. การจัดการข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.1 หาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบระหว่างบทเรียน ทั้ง 8 บทของผู้เรียน

5.1.2 หาประสิทธิภาพแบบเรียนโดยหาค่าเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำข้อสอบปลายภาค

5.2 เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบเรียน

ในการหาประสิทธิภาพแบบเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด $E1/E2 = 80/80$

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบท้ายบทแต่ละบท ทั้ง 3 บท ของกลุ่มตัวอย่างทุกคน คิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบปลายภาคเรียน ทั้ง 3 บท ของกลุ่มตัวอย่างทุกคน คิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.3.1 สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2531: 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

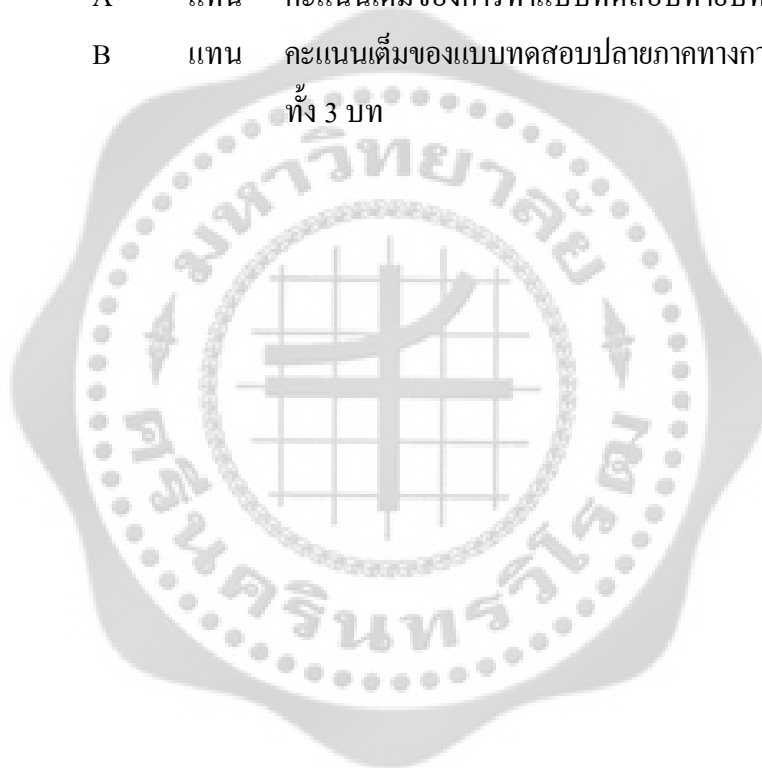
N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3.2 สถิติค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคณะ. 2520: 495 – 496)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบแต่ละบท ในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำสอบปลายภาคทางการเรียน หลังเรียน ครบทั้ง 3 บท คิดเป็นร้อยละ
	ΣX	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท
	ΣF	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบปลายภาค ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 3 บท
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
	A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบปลายภาคทางการเรียนหลังเรียนครบ ทั้ง 3 บท

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 15 คน ได้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนเป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพของแบบเรียน 80/80 และได้ศึกษาผลความก้าวหน้าของผู้เรียนที่เรียนแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีนทั้ง 3 บท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E1 แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแต่ละบทในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
E2 แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการสอบปลายภาคหลังเรียน ครบทั้ง 3 บทคิดเป็นร้อยละ
$\sum X$ แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท
$\sum F$ แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบปลายภาคหลังเรียนครบทั้ง 3 บท
N แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
A แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบปลายภาคหลังเรียนครบทั้ง 3 บท

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบแต่ละชุด เพื่อหาค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E1)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบปลายภาค เพื่อหาค่าประสิทธิภาพตัวหลัง (E2)
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพ แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 4 เอกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนิเวอร์ซิตีออร์มอร์ล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบแต่ละชุด เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E1)

คนที่ (N = 15)	คะแนนการทำแบบทดสอบแต่ละชุด			
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
คะแนนเต็ม	25	25	50	50
1	24	23	47	45
2	21	18	40	40
3	22	21	41	38
4	19	22	45	43
5	20	23	44	47
6	21	20	41	40
7	25	23	39	38
8	25	23	39	38
9	21	19	41	43
10	23	20	42	35
11	22	22	35	34
12	19	18	38	41
13	20	19	38	38
14	24	19	34	37
15	24	23	48	44
รวม $\sum X$	330	313	614	601
เฉลี่ย $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$	22.00	20.90	40.90	40.10

แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบแต่ละชุดของ แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน สามารถหาค่า E_1 ได้ ดังนี้

แทนค่าในสูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

ตาราง 4 ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบเรียน

	แบบทดสอบแต่ละชุด		
	บทที่ 1 (50)	บทที่ 2 (50)	บทที่ 3 (50)
ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน	42.90	40.90	40.10
ค่าร้อยละ (E_1)	85.80	81.80	80.20
ค่าเฉลี่ยร้อยละ		82.60	

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบทของผู้เรียนทั้ง 3 บท อยู่ระหว่างร้อยละ 80 – 86 ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ($E_1 = 80$) ซึ่งประสิทธิภาพกระบวนการของแต่ละบทเรียนตามลำดับคือ ชุดที่ 1 มีประสิทธิภาพกระบวนการคิดเป็นร้อยละ 85.80 ชุดที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 81.80 ชุดที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 80.20 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพกระบวนการเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 82.60 ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ แสดงว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายได้ตามกำหนด

ตาราง 5 คะแนนการทำแบบทดสอบปลายภาค

คนที่	คะแนนจากการทำแบบทดสอบ ปลายภาคคะแนนเต็ม (B = 100)	คนที่	คะแนนจากการทำแบบทดสอบ ปลายภาคคะแนนเต็ม (B = 100)
1	89	9	75
2	79	10	83
3	85	11	72
4	78	12	82
5	96	13	80
6	78	14	77
7	99	15	95
8	87		
รวม ΣF	1255	เฉลี่ย	83.70

จากตาราง 5 แสดงค่า E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบปลายภาค ทั้ง 3 บท คิดตามสูตร ได้ดังนี้

แทนค่าในสูตร

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแบบเรียน คิดเป็น ร้อยละ 83.70 แสดงว่า แบบเรียนมีประสิทธิภาพผลลัพธ์ 83.70 สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ คือ $E_2 = 80$

ตาราง 6 ประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

บทเรียน	E1	E2
บทที่ 1 ความสุขของกะทิ		
เรื่องที่ 1 ถึงเรื่องที่ 3	22.00	42.90
เรื่องที่ 4 ถึงเรื่องที่ 6	20.90	83.70
บทที่ 2 มอม	40.90	
บทที่ 3 เมืองหลวง	40.10	
เฉลี่ย	82.60	83.70

จากตาราง 6 พบว่า แบบเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 82.60/83.70$ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 แสดงว่า แบบเรียนมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทยมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องความสุขของกะทิ เพราะเครื่องใช้ในเรื่องมีความเหมือนกับเครื่องใช้ที่ประเทศจีน เช่น จักจั่น คนจีนรู้จักว่า คือ 知了 蝉 กระต่ายขูดมะพร้าว คนจีนรู้จักว่า คือ 椰子 做的刨丝器 แต่ที่ความแตกต่างกัน คือ การตัดบัตร ในประเทศไม่มีประเพณีนี้ จึงทำให้ผู้เรียนสนใจ มีข้อสงสัย ผู้วิจัยจึงมีการอภิปรายในห้องเรียน จนผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณีไทยดีขึ้น สัมผัสจากการตั้งคำถามและการตอบคำถามของผู้เรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน และได้ทดลองหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$ กับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ณ มหาวิทยาลัยบูรพา นานนอร์มอร์ล จำนวน 15 คน ใช้ระยะเวลา 5 สัปดาห์ ตั้งแต่ เดือน ตุลาคม ถึง พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 สัปดาห์ละ 4 คาบเรียน คาบเรียนละ 90 นาที และทดสอบปลายภาค ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน ดังนี้ คือ แบบฝึกหัดแต่ละบท แบบทดสอบท้ายบท และแบบทดสอบปลายภาค มีจำนวนทั้งสิ้น 3 บท ได้แก่

บทที่ ๑ ความสุขของกะทิจูวิจัยคัดสรรเป็นแบบเรียน 6 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 กระทบกับตะหลิว

เรื่องที่ 2 เรืออีแปะ

เรื่องที่ 3 โองและอ่าง

เรื่องที่ 4 กระจ่ายขูดมะพร้าว

เรื่องที่ 5 จักจั่น

เรื่องที่ 6 บ้านทรงไทย

บทที่ ๒ เมืองหลวง

บทที่ ๓ มอม

เมื่อผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียน แบบทดสอบ และแผนการสอนแล้ว ส่งอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขแล้ว จึงนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบแบบเรียน เนื้อหา และภาษาเพื่อให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ให้ปรับปรุงความหมายการแปลของบางคำศัพท์ ความยากง่ายของแบบทดสอบ และให้จัดรูปแบบของแบบเรียนด้วย จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบเรียนไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ $E1/E2 = 80/80$

สรุปผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทย

จากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1/E2 = 80/80$

ประสิทธิภาพจากการทดลองใช้แบบเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า บทเรียน 3 บทที่ได้สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพกระบวนการ (E1) ดังตาราง

บทที่	ชื่อเรื่อง	ประสิทธิภาพ แบบเรียนร้อยละ
1	ความสุขของกะทิ	85.80
2	เมืองหลวง	81.80
3	มอม	80.20

สำหรับการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน E2 นั้น ผลการวิเคราะห์แบบเรียนมีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 83.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบเรียนนี้ $E1/E2 = 82.60/83.70$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ $E1/E2 = 80/80$ แสดงว่า แบบเรียนมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปเป็นแบบเรียนได้

อภิปรายผล

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพ 82.60/83.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนดังกล่าวมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต ได้รับการประเมินประสิทธิภาพเป็นขั้นตอนตามระเบียบวิธีวิจัย

2. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบ และการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยการใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายประกอบการจัดการเรียนรู้ เช่น เนื้อเรื่องที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ภาพประกอบการเรียนรู้ เพลง วิดิทัศน์ เป็นผลให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปได้อย่างราบรื่น อันเป็นผลสืบเนื่องให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ระหว่างการเรียนการสอน ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า ผู้เรียนมีคลังศัพท์ในการสะสมไม่มากพอ จึงอ่านวรรณกรรมได้ไม่เข้าใจ อีกทั้งเนื้อหาในแบบเรียนเป็นเรื่องใหม่เป็นแบบเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ใหม่ ซึ่งแตกต่างจากประสบการณ์และความยาก ซึ่งผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถปรับตัวได้ในตอนต้น ส่งผลให้ค่าประสิทธิภาพร้อยละของบทเรียนอยู่ระหว่าง 80 – 86

3. ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนรวมทั้ง 3 บท และผลสัมฤทธิ์ของการทดสอบหลังเรียนแบบเรียนทั้ง 3 บท มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1 = 82.60$ และ $E2 = 83.70$ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนไทย ที่ผู้เรียนชาวต่างประเทศสนใจ และควรศึกษา สอดคล้องกับ สุชาติ สวัสดิ์ศรี (2523: คำนำ) ได้กล่าวว่า การสอนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทย โดยผ่านวรรณกรรม ไม่เพียงแต่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทย ยังทำให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านวรรณกรรมไทยที่มีคุณค่า นอกจากนี้ผู้วิจัยยังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคแล้ว ยังได้ความรู้ในเรื่องวิถีชีวิต อุปนิสัย ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม สภาพสังคมของคนไทยในสมัยนั้นๆ อีกด้วย ซึ่งผู้เรียนตั้งใจ ใฝ่ใจ ตั้งใจได้จากการตั้งคำถามของผู้เรียน

ระหว่างการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ข้อสังเกตว่า ผู้เรียนมีอุปสรรคและขวนขวายหาความรู้จากการอ่านวรรณกรรม ถึงแม้ว่าบางบทอาจจะอ่านยาก แต่ผู้เรียนก็ยังสนใจ ต้องการติดตามตอนจบของเรื่อง และเมื่อผู้สอน สอนเนื้อหาเสร็จแล้ว ผู้เรียนยังสามารถโยงเนื้อเรื่องไปถึงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่เรียนไปแล้วได้อย่างเข้าใจสามารถตอบคำถามได้เป็นอย่างดีและยังสามารถโยงความรู้เรื่องวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยกลับไปยังเนื้อเรื่องที่สอน นับว่าผู้เรียนมีความวิริยะอุตสาหะ ในการเรียนรู้เนื้อหา คำศัพท์ วัฒนธรรมของไทยและวิถีชีวิตไทยได้อย่างดียิ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

การใช้แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน ระดับความรู้ภาษาไทยของผู้เรียนควรอยู่ในระดับสูง และแบบเรียนควรมีภาพประกอบดังที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในงานวิจัยนี้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องในบทอ่านได้ง่ายขึ้น อีกทั้งผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง และสามารถทดสอบความเข้าใจจากการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบหลังบทเรียน โดยผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องกับเฉลยแบบทดสอบซึ่งมีอยู่หลังแบบเรียนได้ ผู้เรียนชาวจีนที่จะเข้ามาอยู่ในบริบทไทยควรได้เรียนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยมาก่อนในระดับพื้นฐาน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนไม่สับสนต่อวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมไทยได้เร็วขึ้น อีกทั้งแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วรรณกรรมไทยอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรสร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทยเรื่องอื่นๆ เช่น การละเล่นของไทย วิถีชีวิตคนไทยภาคเหนือ หรือภาคอีสานหรือภาคใต้ของประเทศไทย

2.2 ควรสร้างสื่อการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในรูปแบบต่างๆ เช่น วิกิทัศน์ แบบเรียน-สำเร็จรูป ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการใช้เทคโนโลยี ในการค้นคว้าข้อมูล ก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกชัย สาริกบุตร. (2520). *แนวการวิเคราะห์และประเมินผลแบบเรียน*. เชียงใหม่: ม.ป.พ.
- จินตนา ไบกาซูยี. (ม.ป.ป.). *การเขียนสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จินตนา พุทธเมตตะ. (2007). *การสอนวรรณกรรมไทยให้แก่นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยมหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง. สัมมนาวิชาการ การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กวางตุ้ง: มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง.*
- เจตนา นาควัชระ. (2520). *วรรณคดีวิจารณ์ วรรณคดีศึกษา*. กรุงเทพฯ: โครงการตำรา สังคมศาสตร์ สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- เจิ่น เก็ม ตู๋. (2552). *ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง วันสำคัญของไทย*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2527). *การทำหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- ฉัตรชัย สุกระกาญจน์. (2525). *ห้องสมุดกับวัฒนธรรม*. นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช.
- ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. (2535). *ภาษากับวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- ธวัช ปุณโณทก. (2527). *แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นิตยา วิจารณ์ันท์. (2551). *การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียา อนูรัตน์. (2515). *รายงานผลการวิจัย สถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พวงผกา คูโรวาท. (2549). *ศิลปะและวัฒนธรรมไทย = Thai arts and culture*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- ฟู เจิง โหย่ว. (2544). *วัฒนธรรมและการศึกษาไทย*. ปักกิ่ง: ภาควิชาวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ คณะภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยปักกิ่ง
- ภัทรพร หิรัญภัทร์. (2548). *การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เล เต็น หมากขาย. (2553). *แบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมเรื่อง ศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วรุช สุวรรณฤทธิ์; และคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ. (2549). *วิถีไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วัชรพ วิบูลยศรีน. (2553). *แบบเรียนนวนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับปูเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิภา กงกะนันท์. (2523). *วรรณคดีศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมจิตร วรรณวิไลย. (2527). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และไม่สอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมชัย ใจดี. (2542). *ประเพณีและวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2526). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: พีระพัฒนา.
- สุณีย์ อัดศาสตร์. (2526). *ความเป็นมาแบบเรียนไทย*. ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. วิทยาลัยครูธนบุรี.
- สุทธา พิณีภูวดล; และคณะ. (2520). *ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย*. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- เสฐียร โกเศศ. (2501). *วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ ของไทย*. พระนคร: มูลนิธิเสถียร โกเศศ และนาครประทีป, คลังวิทยา.
- หทัย ต้นหยง. (2527). *เอกสารคำสอน นส. 425 การเขียนหนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2528). *เอกสารคำสอน นส. 425 การเขียนหนังสือแบบเรียน*. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- . (2532). *รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม (Literary Minitexts) เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2527). *วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย*. นครปฐม: หมววิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีย์ แวฆาญ. (2529). *การเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษาอังกฤษโดยสอดแทรกวัฒนธรรม โดยให้ความหมายของสำนวนจากปริบท และโดยสอนตามคู่มือครู*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อารีรัตน์ ดอกสี. (2541). *การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนเขียนร้อยกรอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- Brown, Douglas H. (1980). *Principle of Language Learning and Teaching*. New Jersey: Prentice.
- Cater, V. Good. (1959). *Instruction to Educational Research*. pp. 567 – 568).
- Johnston, Majorie G. (1967). *How can Modern Language Teaching Promote International Understanding?*.
Foreign Language Teaching. New York: The Macmillan.
- Lado, Robert. (1957). *Language Teaching A Scientific Approach*. New York: McGraw-Hill.
- Nostrand, Howard Lee. (1966). *Describing and Teaching the Socio-cultural Context of a Foreign
Language and Literature: Trends Language and Teaching*. New York: McGraw-Hill.
- Tyler, Edward. (1871). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: University of
Chicago Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

- แบบประเมินวัดคุณภาพ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัค มหาวรรกร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ lai lin

อาจารย์ประจำ

มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอลล์

แบบประเมินวัดคุณภาพ

แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้สอนในด้านต่างๆตามที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนผลการพิจารณาของท่านด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ตามแต่ละข้อ

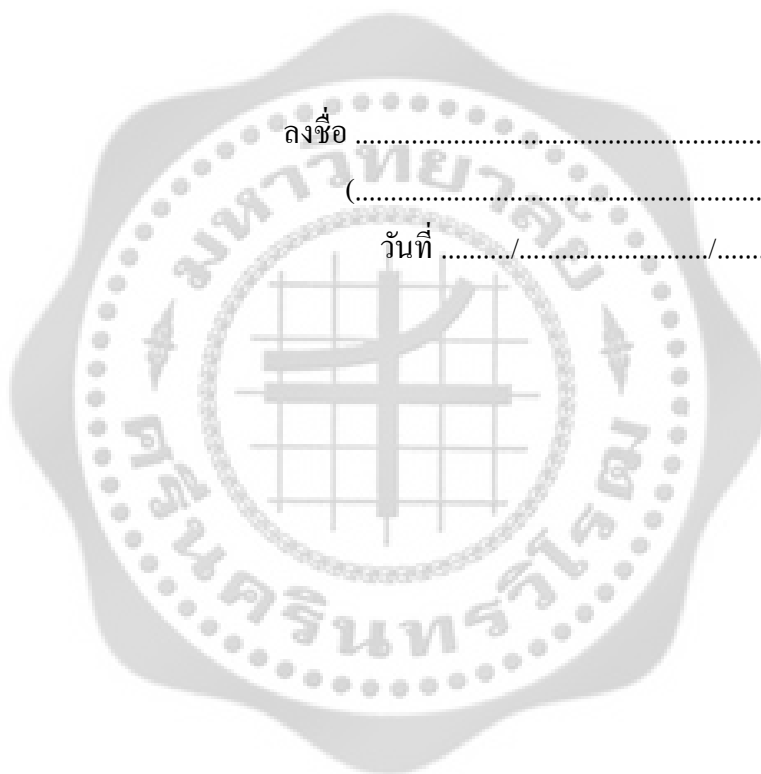
เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	ดี	ปานกลาง	น้อย
1. เนื้อหา			
1.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์			
1.2 เนื้อหาถูกต้อง			
1.3 คำอธิบายถูกต้อง			
1.4 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน			
1.5 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์			
2. ภาพประกอบ			
2.1 ความเหมาะสมของภาพที่ใช้ประกอบเนื้อเรื่อง			
2.2 ความชัดเจนของเนื้อหาในภาพ			
2.3 เนื้อหาของภาพที่แสดงออกทางด้านวัฒนธรรมและความเป็นไทย			
3. ตัวอักษร			
3.1 รูปแบบตัวอักษร			
3.2 ขนาดตัวอักษร			
3.3 สีของตัวอักษร			

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	ดี	ปานกลาง	น้อย
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
4.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์			
4.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม			
4.3 แบบทดสอบช่วยตอบสนองความสนใจของนักเรียน			
4.4 ข้อคำถามในแบบทดสอบมีจำนวนเพียงพอและครอบคลุมวัตถุประสงค์			
4.5 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน			

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่/...../.....

ภาคผนวก ข

แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน

แบบเรียนภาษาไทย
จากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย
สำหรับผู้เรียนชาวจีน

PENG CHAO

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีนเป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน” ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เนื้อหาของแบบเรียนประกอบด้วยบทเรียน 3 บท ได้แก่ บทที่ 1 ความสุขของกะทิ บทที่ 2 มอมบทที่ 3 เมืองหลวง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นคู่มือในการเรียนการสอนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยแก่ผู้เรียนชาวจีน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสภาพสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนไทย และนำความรู้ทางวัฒนธรรมไทยมาใช้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม

แบบเรียนเล่มนี้ประกอบด้วย บทอ่าน บทอ่านเสริม คำศัพท์ และแบบฝึกหัด ชุดทดสอบระหว่างเรียน และท้ายสุด สามารถใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน นอกจากนั้นยังเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้สร้างกิจกรรมเสริมอย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนอีกด้วย

หนังสือเล่มนี้ได้สร้างขึ้นด้วยความตั้งใจของผู้เขียน การสนับสนุน ความเมตตาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และคำชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้เขียน จึงหวังว่าจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวจีนและผู้เรียนชาวต่างประเทศต่อไป

CHAO PENG

ผู้วิจัย

ตุลาคม 2554

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ความสุขของกะทิ	46
เรื่องที่ ๑ กระทั่งกับตะหลิว	46
เรื่องที่ ๒ เรืออีแปะ	53
เรื่องที่ ๓ โองและอ่าง	59
เรื่องที่ ๔ กระจ่างชุดมะพร้าว	64
เรื่องที่ ๕ จักจั่น	71
เรื่องที่ ๖ บ้านทรงไทย	78
2 เมืองหลวง	84
3 มอม	106
แบบทดสอบ	
แบบทดสอบชุดที่ 1	127
แบบทดสอบชุดที่ 2	131
แบบทดสอบชุดที่ 3	136
แบบทดสอบชุดที่ 4	142
แบบทดสอบปลายภาค	147
เฉลย	159

บทที่ 1 ความสุขของกะทิ

เรื่องที่ ๑ กระทบกับทะเล

“แม่ไม่เคยสัญญาว่าจะกลับมา” เสียงกระทบกับทะเลลิวปลูกกะทิให้ต้นขึ้นเหมือนวันก่อนๆ ที่จริงแล้วกลิ่นหอมกรุ่นๆของข้าวสุกก็มีส่วนด้วย รวมทั้งกลิ่นควันจากเตาและกลิ่นไข่ทอด แต่เสียงทะเลวิเวกกระทบต่างหากที่ดึงกะทิให้พ้นจากภวังค์นิทราและภาพฝันสู่วันใหม่

กะทิไม่เคยใช้เวลาล้างหน้าแต่งตัวนาน ตาล้อบย่อยๆ ว่าวิ่งผ่านน้ำเสร็จแล้วหรือ ยายหันมามองเมื่อกะทิเข้ามาในครัว ยายไม่เคยยิ้มตอบหรือทักทาย ตาบอกว่า ยิ้มของยายมีน้อย ต้องสงวนเอาไว้วัดกระป๋องส่งออกไปขายต่างประเทศ

กะทิคดข้าวใส่ขัน สีขาวๆสวยเข้ากันดีกับอากาศสดชื่นยามเช้าแบบนี้ ไออุ่นจากขันข้าวในอ้อมแขนแม่ชานทั่วทั้งอกและใจที่รัวจังหวะกระชั้นขึ้นเมื่อกะทิออกวิ่งไปทำน้ำ ตานั่งอ่านหนังสือพิมพ์รออยู่แล้วกับลาดอาหารเหมือนเคย ไม่นานเสียงพายกระทบน้ำก็ดังขึ้น พร้อมกับที่ หัวเรือพุ่งค้ำน้ำออกมาให้เห็นสีจิวของหลวงลุงเพิ่มความสดใสให้บรรยากาศ พี่ทองลูกศิษย์ยิงปืนขาวมาแต่ไกล ตาบอกว่าพี่ทองนำไปอยู่คณะตลกชวนยิ้ม ยิ้มของพี่ทองเหมือนโรคติดต่อ ยิ้มที่ส่งมาจากหัวใจระรื่น ต่อสายตรงถึงปาก และแววตาแผ่รัศมีกลิ่นรอบๆ เหมือนเวลาโยนก้อนหินลงในน้ำ จนคนรอบข้างรู้สึกได้

ตากรวดน้ำใต้ต้นโพใหญ่ กะทิอนุโมทนาบุญกับตาและอธิษฐานอยู่ในใจ

สำหรับข้าวรออยู่แล้ว มือใหญ่แบบนี้ทุกเช้า ตาจะยึดผักต้มกับน้ำพริกเป็นหลัก ผัดผักกับปลาทอดเป็นของกะทิเกือบคนเดียว ตาเสียงของทอดมันทุกชนิด ตาบันลือหลังยายว่า อาหารของยายเหมือนทาเซลเล็กสักวันจะเอากระทบกับทะเลของยายไปบริจาคกองทัพหลอมทำปืนใหญ่กู้ชาติ ถ้ายายได้ยืนก็จะปั้งปั้ง และวันนั้นเสียงทะเลวิเวกกระทบของยายก็จะดังลั่นสะท้านสะเทือนและถึกระแทก จนน่าแปลกใจที่กระทะยังอยู่ดีและทำหน้าที่เช่นเดิมได้ในวันต่อมา

คำศัพท์

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
กระทะ	น.	(炒菜)锅，斧
ตะหลิว	น.	锅铲
ภวังค์	น.	1. 下意识，潜意识
		2. 幻想，迷茫，迷离，恍惚
นิทรา	น.	睡眠
	ก.	睡觉
สงวน	ก.	保留，保存，保护，爱护，珍惜
ร้าว	ว.	颤动，震颤，模糊，含糊
กระชั้น	ว.	临近，逼近，紧迫
อธิฐาน	ก.	祈祷
เชลแล็ก	น.	虫胶清漆
หลอม	ก.	溶化，溶解
สะท้านสะเทือน	ก.	哆嗦，震动，颤抖
ถาด	น.	碰撞，撞击
คู้ง	น.	(江河的)湾
จีวร	น.	僧人的上衣
แผ่รัศมี	ว.	光的散发
กรวดน้ำ	ก.	洒水祈祷
อนุโมทนา	ก.	祝福，感谢
ถี่	ว.	密，稠密，频繁
กระแทก	ก.	猛击，撞击，冲击
ปั้งปั้ง	ว.	象声词，砰砰
คดข้าว	ก.	舀饭，盛饭

ถ้อยคำ ตำนวน และความเปรียบ

๑. **วิ่งผ่านน้ำ** หมายถึง การอาบน้ำด้วยฝักบัว เป็นความเปรียบการอาบน้ำที่ไม่สะอาดเหมือนเปิดฝักบัวแล้ววิ่งผ่านไป เท่ากับเป็นการอาบน้ำอย่างรวดเร็วเสร็จเรียบร้อย
๒. **ยิงฟันขาว** หมายถึง การยิ้มเปิดปากกว้างจนเห็นฟัน
๓. **ยิ้มของพื้ทองเหมือนโรคติดต่อ** หมายถึง ลักษณะการยิ้มพื้ทองจากใจจริง ใครๆ เห็นแล้วต้องยิ้มตาม

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

จงอธิบายข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาจีน

1. ยี่มของพี่ทองเหมือนโรคติดต่อ

.....

.....

2. ยิงฟันขาว

.....

.....

3. วิ่งผ่านน้ำ

.....

.....

บทอ่านเสริมวัฒนธรรม วิถีชีวิตไทย

เรื่อง การใส่บาตร

การตักบาตร คือ ประเพณีอย่างหนึ่งที่ชาวไทยปฏิบัติกันมาแต่สมัยก่อน ในตอนเช้าพระภิกษุจะถือบาตรออกบิณฑบาตเพื่อรับอาหารตามหมู่บ้านในเวลาเช้า ผู้คนที่ออกมาใส่บาตรจะออกมาแต่เช้าและจะเตรียมอาหารที่จะถวายพระภิกษุด้วย อาหารที่จะถวายพระภิกษุมีอาหารต่างๆ เช่น ข้าว อาหารแห้ง ข้าวสาร หรือของอื่นๆ ใส่ถุงหรือกล่อง เมื่อถึงเวลาใส่บาตรจะได้สะดวกที่จะหีบของใส่ได้ทันที ผู้คนที่นำของมาใส่บาตรจะยืนรออยู่ตรงทางที่พระภิกษุเดินผ่าน ก่อนที่พระภิกษุเดินทางมาถึงจะมีการนำถ้วยใส่ของที่จะถวายจบที่ศีรษะแล้วอธิษฐาน เมื่อพระภิกษุมาถึงจะหยุดยืนอยู่ตรงหน้าคนที่ตักบาตรแล้วเปิดฝาบาตร ก่อนที่จะใส่บาตรคนที่ใส่บาตรจะต้องถอดรองเท้าก่อน จากนั้นคนที่ใส่บาตรจะนำของที่ตนมีถวายพระ เสร็จแล้วพระจะให้พร คนที่ใส่บาตรประนมมือรับพร โดยปกติแล้วจะนิยมคุกเข่าหรือนั่งยองๆ ประนมมือ ขณะที่ให้พรคนที่ใส่บาตร อาจจะมีการกรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับผู้ที่ล่วงลับ การกรวดน้ำนั้น อาจจะทำขณะที่พระให้พรหรือหลังจากการตักบาตรเสร็จสิ้นก็ได้ หลังจากที่พระภิกษุให้พรแล้วก็ป้อนอันเสร็จพิธี

ตามประเพณีนี้ การใส่บาตรมีทุกวัน ตั้งแต่ช่วงเช้า ประมาณ 5 นาฬิกา จนถึงก่อน 7 นาฬิกา ซึ่งเป็นเวลาที่พระภิกษุฉันอาหารมื้อเช้า พระภิกษุจะออกบิณฑบาตทุกวัน เวลาที่พระภิกษุออกบิณฑบาต พระภิกษุจะใช้ 2 มือประคองบาตรเอาไว้แล้วเดินในกิริยาสำรวม พระภิกษุจะไม่เอ่ยปากขออาหารจากผู้คน เมื่อเวลามีคนถวายของ พระภิกษุต้องรับให้หมด ไม่สามารถที่จะเลือกได้ว่าจะรับหรือไม่รับ หรือบอกกับผู้คนที่

ตนต้องการสิ่งนั้นสิ่งนี้ แต่ตามกฎของพระภิกษุ มีอาหารบางชนิดที่ไม่สามารถทานได้ ซึ่งเป็นความรู้ที่ผู้ที่จะไปใส่บาตรควรทราบด้วย นั่นคือ

๑. ของที่ได้มาโดยวิธีการทุจริตทานแก่ตน เช่น ได้มาจากการขโมย และพระภิกษุรู้ว่าบุคคลคนนั้นได้ขโมยของนั้น เพื่อที่จะให้

๒. เนื้อสัตว์ที่ต้องห้าม ตามหลักศาสนาพุทธ (เช่น เนื้อคน เนื้อช้าง เป็นต้น)

๓. เนื้อสัตว์ที่ได้มาจากการที่บุคคลคนนั้นตั้งใจที่จะฆ่าสัตว์โดยมีจุดประสงค์หลักคือ เพื่อที่จะเอาเนื้อมาถวายพระภิกษุโดยเฉพาะ และพระภิกษุรู้ว่าเนื้อนั้นมาจากการฆ่าเพื่อที่จะนำมาถวายตนโดยเฉพาะ ผลไม้ที่มีเมล็ด เพราะถือว่าเมล็ดนั้นยังสามารถที่จะให้กำเนิดชีวิตได้อยู่ ถ้าจะถวายต้องเอาเมล็ดออกก่อน

๔. วัตถุดิบในการทำอาหาร เช่น ข้าวสาร แป้ง เพราะตามหลักของศาสนานั้นไม่อนุญาตที่จะให้พระภิกษุประกอบอาหาร

ประเพณีนี้ชาวพุทธถือกันว่าเป็นการสร้างกุศล และถือว่าเป็นการแผ่ส่วนกุศลให้กับญาติผู้ล่วงลับไปแล้วด้วย โดยเชื่อกันว่าอาหารที่ถวายไปนั้นจะส่งถึงญาติผู้ล่วงลับด้วยเช่นกัน

อ้างอิง:

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช). (2548). *พจนานุกรมเพื่อการศึกษาพุทธศาสน์ ชุด คำวัดราชโอรสาราม*.

กรุงเทพฯ: เปรียญธรรม 9 ราชบัณฑิต.

บทที่ 1 ความสุขของกะทิ

เรื่องที่ ๒ เรืออีแปะ

“ไม่เคยมีใครพูดถึงแม่”

ตาหาซื้อเรืออีแปะหรือที่ชาวบ้านในละแวก เรียกเรือป้ามาไว้พายเที่ยวเล่นในทุ่งหน้าน้ำ ตาบอกว่า เป็นการปลีกวิเวกพ้นจากมลพิษทางเสียง (ของยาย) กะทิกับตาจะไปกันสองคน ออกเดินทางกัน ตอนสายๆ ตาพายเรือสบายๆ ผ่านมาในคลองที่สองข้างทางมีไม้ผลให้เห็น เช่น มะม่วง ชมพู่ ต้นโสน ที่ชอบขึ้นริมน้ำบ้าง ตาไม่หยุดแวะพัก แต่ร้องทักทายทุกคนที่เห็น ลุงสนกำลังทอดแหอยู่ที่ทำนบน้ำบ้าน ท่าทางจะได้ปลาตะเพียนหลายตัว ตาบอกว่าจากลึบจะแวะขอปืนไปให้ยายแซ่่น้ำปลาทอดกรอบเป็นอาหารเย็นให้กะทิ

เรือพ้นจากคลองร่มครึ้มสู่ทุ่งกว้างสุดสายตา น้ำปริ่มต้องลมอ่อนเป็นริ้วระลอกน้อยๆ ทุ่งนาสีเขียวสดเห็นอยู่ไกลๆ ตาลอยเรือกลางทุ่ง แล้วลงมือถอนสายบัว ต้องดูให้ดีว่าเป็นบัวผัน ไม่ใช่บัวเพื่อนที่รสเพื่อนขม บัวผันใบกลมไม่มีแฉก ดอกสีเหลืองจัด สายบัวกรอบสด จิ้มน้ำพริกที่ยายห่อใบบัวมาพร้อมข้าวใหม่ จะเป็นอาหารกลางวันมีอร่อยทีเดียว กะทียังนึกสนุกหักสายบัวเป็นข้อๆ ห้อยคอต่างสายสร้อยด้วย

บางทีก็จะมีกระจับขึ้นเป็นแพ กะทิชอบกินมากกว่าแห้ว ตาจะเก็บใส่ในเรือเอาไว้กลับไปต้มกินที่บ้าน ที่เห็นแน่ๆ ทุกครั้งคือผักปอดหรือผักตบ ดอกสีม่วงอ่อนจางดูบอบบาง ถือไว้ในมือไม่นานก็จะสลดหมดสวย ดอกผักบั้งสีขาวก็ดูสวยดี ตาบอกว่า ถ้าเป็นศิลปินมีฝีมือแบบโมนีต์ก็จะถ่ายทอดลงบนผ้าใบให้สวยหยด

ตาจะพายเรืออย่างสบายอารมณ์ ไม่นึกกะเกณฑ์ว่าจะต้องออกจากบ้านกี่โมง จอดแวะตรงไหน กี่โมง และกลับถึงบ้านกี่โมง ไม่ใช่รายการท่องเที่ยวเกี่ยวกับทัวร์ตามตารางรถไฟ ตาบอก ตาเป็นทัวร์ตามอำเภอใจต่างหาก

เรือท้องแบนหัวเรือสั้นๆ ถ่านี่ ทำหน้าที่เป็นพาหนะชั้นดี ไม่ก่อมลพิษ เคลื่อนที่แหวกสายน้ำไต่ไปตามแรงของคนพาย ถ้าผ่านเข้าไปกลางฝูงจิงโจ้น้ำ ก็จะพากันแตกหนีดูวุ่นวายจ้าละหวั่นดี ตากับกะทิแทบไม่ส่งเสียงพูดกัน ปล่อยให้เรือกับผืนน้ำทักทายกันให้พอ ดวงอาทิตย์ดูไกลอยู่บนฟ้า ทุ่งๆ ที่เริ่มทอแสงแรงแต่น้ำรอบกายทั่วทั้งทุ่งราวกระแจะแก้วกั้งกันไอร้อน นาทิวาทยุคนึง น้ำกับฟ้า ลมกับตะวันคือกรอบภาพที่มีเรือลำหนึ่งปรากฏอยู่ตรงกลาง

เรือข้อมมุ่งหน้าไปอย่างไม่ถึงจุดหมายไม่ได้ แม้การเดินทางจะชวนเหตุการณ์เพียงใดก็ตาม

คำศัพท์

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
เรืออีแปะ	น.	一种小木船
ละแวก	น.	村庄，村落
ปลีก	ก.	分，分身，抽身，抽空
วิเวก	ว.	幽静，寂静，沉寂
มลพิษ	น.	污染
ทอดแห	ก.	撒网
ปัน	ก.	分，分享
ครีမ်	ว.	阴
ริ้ว	น.	条状，纹路，条纹
ระลอก	น.	微波，涟漪，水泡，泡沫
สายบัว	น.	莲花的根茎
ถอน	ก.	拔
บัวผัน	น.	白睡莲
บัวเผื่อน	น.	兰睡莲
กระจับ	น.	一种水生植物
แพ	น.	筏子，竹筏，水上漂浮物
เห่า	น.	松露
สลด	ก.	枯萎，凋谢
พาหนะ	น.	运输工具，交通工具
สวยหยด	ว.	很美
กะเกณฑ์	ก.	征，征用
ทัวร์	น.	旅行团
จิงโจ้น้ำ	น.	一种水上昆虫

ต้นโสน	น.	松树
--------	----	----

ถ้อยคำ จำนวน และความเปรียบ

๑. การปลิววิเวกพ้นจากมลพิษทางเสียง หมายถึง หาที่สงบ สะอาด บริสุทธิ์เพื่อพักกายใจ
๒. ตากับกะทิแทบไม่ส่งเสียงพูดกัน ปลอ่ยให้เรือกับผืนน้ำทักทายกันให้พอ หมายถึง บรรยากาศเข้าสู่ความเงียบสงบ เหมือนกับสิ่งไม่มีชีวิต เช่น เรือกับผืนน้ำพูดคุยกัน

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

อธิบายข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาจีน

1. การปลีควิวกผันจากมลพิษทางเสียง

.....

.....

2. ตากับกะทิแทบไม่ส่งเสียงพูดกัน ปล่อยให้เรือกับผืนน้ำหักทากันให้พอ

.....

.....

ตอนที่ 3

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

周末爸爸妈妈喜欢带我去郊外游玩。他们说。城市里的污染太大，郊外空气新鲜，没有污染。我们一大早就出发，爸爸开车。路上的风景很漂亮。道路两旁有很多绿色的树。一路上我们都不停下来休息，但是遇见过往的车辆我们都会相会打招呼。去郊外游玩是一周里面最开心的时光。

.....

.....

บทอ่านเสริมวัฒนธรรม วิถีชีวิตไทย

เรื่อง เรือของไทย

ฉันพักอยู่ที่กรุงเทพฯ เกือบ 3 ปีแล้ว มีความประทับใจกับเรื่องคนไทยมีความสัมพันธ์กับสายน้ำที่จริงแล้วเราสามารถพูดได้ว่าสายน้ำเปรียบเสมือนสายเลือดในการดำเนินชีวิตของคนไทย คนไทยส่วนใหญ่จึงมีความผูกพันกับสายน้ำมาเนิ่นนาน นับตั้งแต่สมัยก่อนจนถึงปัจจุบันถือว่าแม่น้ำ คือ อุ้งข้าวอุ้งน้ำของคนไทย บางหมู่บ้านก็ยังอาศัยอยู่ริมน้ำ ใช้ทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์จากสายน้ำอย่างกินคืออยู่ดี การใช้ชีวิตอยู่กับน้ำเป็นการประกอบอาชีพต่างๆ การทำนา การค้าขาย การคมนาคมรวมถึงตลาดน้ำถือว่าเป็นตลาดที่มีลักษณะมีเอกลักษณ์ของไทย

เรือ คือ ยานพาหนะที่ได้รับความนิยมทุกครัวเรือน สมัยก่อนแต่ละบ้านจึงต้องมีเรืออย่างน้อย 1 ลำ เพื่อการสัญจร และอาจจะมีอีกหลายลำเพื่อประโยชน์อื่นตามลักษณะของเรือที่แตกต่างกันออกไป เรือของไทยที่ชาวบ้านนิยมใช้ในชีวิตประจำวัน แบ่งตามชนิดได้แก่เรือขุดและเรือต่อ ซึ่งขอแนะนำสี่แบบที่พบในชีวิตประจำวันของคนไทยมากที่สุด

1. เรือขุด มี 2 ประเภท คือ

1.1 เรือมด เป็นเรือขุดท้องกลมขุดจากไม้ตะเคียน เรือมดขนาดใหญ่ใช้แจวหลายแจว ขนาดกลางใช้แจว 2 แจว ขนาดเล็กใช้พาย เป็นเรือเก่าแก่ชนิดหนึ่งของไทย ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

1.2 เรือหมู เป็นเรือที่มีความสวยงามอ่อนช้อย เป็นเรือขุดท้องกลมขนาดกลาง หัวท้ายเรือขนาดเล็กน้อยพองาม มีการเสริมกราบเรือทั้งสองข้าง กลางลำเรือเป็นแคร์ โปรงลู่กระขนาด พื้นหัวและท้ายเรือยังมีแคร์เปิดปิดได้

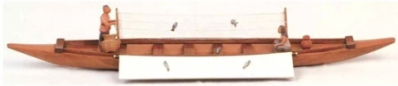
2. เรือต่อ มี 2 ประเภท คือ

2.1 เรือลำปั่นพายขายก๋วยเตี๋ยว บางครั้งเรียกว่าเรือชำป้างหรือเรือสามปั่น เป็นเรือจีนขนาดเล็ก ติดอยู่กับเรือสำเภากัน สำหรับช่วยชีวิตยามฉุกเฉินหรือพายจากเรือสำเภาเข้ามาติดต่อกับชายฝั่งต่อด้วยไม้กระดาน 3 แผ่น คือ ท้องเรือ 1 แผ่นและข้างเรือข้างละ 1 แผ่น ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งชื่อเรือลำปั่นจีนจากเมืองกวางตุ้งเข้ามาเพื่อให้

ข้าราชการบริพารฝ่ายในได้พายเล่น ต่อมา พระยาสุรศักดิ์มนตรีสุริยวงศ์ ได้ปรับปรุงเรือแบบใหม่ รูปร่างสวยงามตามแบบไทยมีในปัจจุบัน นิยมใช้ในการค้าขาย เช่น ขายกล้วยเตี๋ยว ขายกาแฟ เป็นต้น

2.2 เรือผีหลอก เป็นเรือหาปลาของชาวบ้าน มีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ต่อด้วยไม้สามแผ่น ลักษณะเพรียว หัวเรือและท้ายเรือมีแครง กลางลำโล่ง ต่อกราบซ้ายขึ้นไปเป็นเสาสูงประมาณ 1 เมตร จากห้อง กลางลำเรือซึ่งด้วยตาข่ายตาโตเพื่อกันไม่ให้ปลากระโดดข้ามเรือ ด้านขวามีแผ่นกระดานทาสีขาวห้อยข้างเรือ เหตุที่เรียกว่าเรือผีหลอก คือ ด้านขวาของเรือ มีกระดานทาสีขาว สว่างโพลงในความมืด ปลาเห็นสีขาวยุตกใจจะกระโดดขึ้นมาบนเรือ

จะเห็นได้ว่า ประโยชน์ของเรื่อนั้นมีมากมายทั้งใช้เป็นที่อยู่อาศัยถาวร รับจ้าง ใช้แข่งขันกัน ใช้ใน เทศกาลต่างๆ ตลอดจนใช้ในการเล่นทางน้ำตามประเพณีนิยมสมัยก่อน ประเพณีหรือวัฒนธรรมเกี่ยวกับ เรือเรื่อนั้นในสมัยปัจจุบันก็ยังมีให้เห็นไม่น้อยนัก มีการแข่งเรือ การค้าขายบนเรือ การเล่นเพลงเรือ เป็นต้น จากข้างบนที่กล่าวมา เราสามารถได้เห็นว่า เรือก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย

อ้างอิง :

พิพิธภัณฑ์เรือไทย. (2013). กทม. สืบค้นจาก http://thaiboatmuseum.com/?p=boat_type/

บทที่ 1 ความสุขของกะทิ

เรื่องที่ ๓ โองและอ่าง

“กะทิอยากให้แม่ไปรับที่โรงเรียนบ้าง”

หนังสือเล่มหนึ่งที่กะทิอ่านได้ไม่รู้เมื่อ ชื่อ บ้านที่มีพ่อหกลีบคน เป็นเรื่องการผจญภัยของเด็กกำพร้าจากสงครามในเมืองจีนกับหมู่อ้วนๆ ตัวหนึ่งที่เจ้าของตั้งชื่อว่า เจ้าความรู้ โรงเรียนของหมู่บ้าน สุดท้ายทั้งสองได้ไปพบกับนายทหารอเมริกันหกลีบคนหลังจากกระหกระเหินกันอยู่นาน เรื่องนี้ถูกใจกะทิมาก ตาต้องอ่านให้ฟังจนคอแหบคอแห้งกว่ากะทิจะอ่านหนังสือได้เอง แล้วกะทิจึงชอบเรียกบ้านริมคลองนี้ว่า บ้านที่มีโองลีบเจ็ดใบ

ฟังดูเหมือนมีโองหรือตุ้มเกินความจำเป็น แต่จำนวนลีบเจ็ดใบมีเหตุผลแอบแฝงอยู่ตรงที่ขยายถึงเรื่องความสะอาดใบไหนใส่น้ำกิน น้ำใช้ น้ำดื่ม ต้องแยกกันเด็ดขาด ห้ามปะปน ตาเกาหัวว่ามันจะต่างอะไรกันนักหนา ลงคอ ล้างเท้าก็เหมือนๆ กัน ขยายขึ้นกรานว่าไม่เหมือน น้ำกินใสในโอง มังกรใบโตตั้งไว้ในครัวสำหรับใช้ประกอบอาหารอย่างเดียว น้ำใช้ใสในตุ้มซีเมนต้ออยู่ใต้ถุน เอาไว้ใช้ซักผ้าล้างจาน ส่วนน้ำคั้นนั้นพิเศษสุด ตั้งไว้ใต้รางน้ำฝน เอาไว้ดื่มใส่ขวดดื่มดับกระหาย

ตาบอกว่า น้ำประปาไหล ทำไมยายต้องชอบสร้างสรรค์งานในบ้าน โชคดีที่ยายไม่ได้ยิน

โองที่กะทิชอบมากที่สุดเป็นโองใบน้อยลายมังกรมุงคูเป็นของดีมีราคาเกินหน้าโองอ่างดินเผาที่มีคนใส่เรือเอามาขายถึงทำน้ำหน้าบ้านบ่อยๆ โองใบนี้เป็นโองเคลือบด้านในสีเขียว ตาบอกว่าสีเขียวไขกาด้านนอกเป็นลายมังกรที่สำคัญมีฝาปิด ยายใช้ใส่ข้าวสาร รวมน้ำหนักโองกับข้าวสารข้างในแล้ว คงจะกินความสามารถที่คนคนเดียวจะยกไหวแน่ๆ

ก่อนขึ้นบ้านตามทางเดินไปถนนใหญ่ ตรงเชิงบันไดมีโองใบเล็กๆ ใส่น้ำไว้ล้างเท้า ก่อนเข้าบ้านก็ยังมีย่างบัวที่ตาเลี้ยงเองกับมือ นับไปนับมาก็หน้าต้องถึงลีบเจ็ดใบจริงๆ

เมื่อหมดหน้าฝนก็จะต้องล้างโองใส่น้ำเป็นการใหญ่ เพื่อปิดรอไว้รับน้ำฝนปีถัดไป กะทิชอบปีนลงไปเล่นน้ำในโองเนื้อดินข้างในเย็นฉ่ำ โองใบใหญ่มีเนื้อที่พอให้กะทิตัวเล็กๆ ลงไปนั่งได้สบาย เป็นที่ซ่อนตัวที่มีแต่กะทิรู้อยู่คนเดียวตาจึงไม่รู้ว่ากะทิได้ยินเสียงของตาพูดกับใครคนหนึ่งทางโทรศัพท์ว่า

“จะให้รอจน โรงเรียนปิดเทอมก่อนหรือ เรามีเวลามากขนาดนั้นจริงหรือเปล่า”

คำศัพท์

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
การผจญภัย	น.	冒险
เด็กกำพร้า	น.	孤儿
รุ่งโรจน์	ว.	光辉，灿烂，繁荣，光明
ระหกระเหิน	ว.	颠沛流离，流离失所，漂泊不定
โอ่ง	น.	盛水大缸
ตุ้ม	น.	盛水大缸
แฝง	ก.	隐藏，暗含
ปะปน	ก.	混杂，参杂
ยื่นกราน	ก.	支撑，坚持
น้ำประปา	น.	自来水
โอ่งเคลือบ	น.	釉面大小缸
น้ำ	ว.	润泽，滋润，多汁

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

เติมคำหรือกลุ่มคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

..... ใส่ในโถงมังกรใบโตตั้งไว้ใน สำหรับใช้ อย่างเดียว

..... ใส่ในคุ่มซิเมนต์อยู่ เอาไว้ใช้ ส่วน นั้น

พิเศษสุด ตั้งไว้ เอาไว้ต้มใส่ขวดคั้นดับกระหาย

ตอนที่ 3

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

我们从小就知道要节约用水。淡水资源是很宝贵的。从古时候开始，水缸就是非常重要的盛水容器。面对干旱，人们把雨水发挥到最大的作用。用水缸盛水告诉我们：人们改变不了环境，但是可以调整自己适应环境。

.....

.....

.....

.....

.....

บทอ่านเสริมวัฒนธรรม วิถีชีวิตไทย

โอง โครคิดว่าไม่สำคัญ

ฝนตกกระหน่ำราวกับฟ้ารั่ว คนกรุงเทพฯ คงจะไม่ชอบฝนตกมั้ง เพราะทำให้เราเดินทางไม่สะดวก คนกรุงเทพฯ ไม่ชอบฝนเพราะไม่เคยขาดน้ำ เดียวนี้ไม่มีใครรองน้ำไว้กินไว้ใช้ยามแล้งอีกแล้ว เพราะมีน้ำประปา น้ำดื่มใส่ขวด ใส่ถังยี่ห้อต่างๆ ให้เลือกซื้อ มากมาย แต่คนกรุงเทพฯ ยังจำ “โอง” กันได้ไหม

“โอง” นับได้ว่าเป็นภาชนะใส่น้ำขนาดใหญ่ที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในชีวิตประจำวันของคนไทยและอยู่คู่ครัวเรือนไทย มาช้านาน

ยังมีความทรงจำแบบนี้กันไหม เมื่อ 30 ปีก่อน คนที่อาศัยอยู่ แถวชานเมืองกรุงเทพฯ ในบ้านที่พ่อกับแม่ใช้ต้นกระถินเป็นรั้ว ปลูกผักสวนครัว แม่มีโองหลายใบ โองมังกร จากราชบุรี โองซีเมนต์สีสีแดงเรียงรายอยู่ตามพื้นรอบชายคา เวลาหน้าฝนคือมหกรรมการรองน้ำเอาไว้ใช้ดื่ม ต้องพิถีพิถันล้าง โองให้สะอาดที่สุด ใช้ผ้ากรองและปิดฝาให้มิดชิดเพื่อเก็บน้ำ

นับตั้งแต่โบราณ ทุกบ้านจะมีโองใส่น้ำฝนไว้เก็บน้ำในฤดูฝน บางบ้านจะเป็นโองมังกรขนาดใหญ่ บางบ้านก็เป็นโองแดงยักษ์ ซึ่งในภาคอีสานจะเห็น โองยักษ์สีแดงวางขายเป็นจำนวนมาก ทุกครัวเรือนจะมี โองเก็บน้ำฝนไว้บ้านละหลายใบ บางหลังคาเรือนมีโองเก็บน้ำเกือบ 10 ใบ บางหลังอย่างน้อยต้องมีแท็งก์น้ำ หรือโองเก็บน้ำ 3 ใบ โองเก็บน้ำใช้ในการเก็บน้ำไว้ยามฤดูแล้ง หรือในยามที่น้ำประปาภายในหมู่บ้าน ไม่ไหลด้วย อีกอย่าง บางบ้านก็ใช้เก็บน้ำฝนซึ่งสะอาด และนำน้ำฝนมารองเพื่อใช้ในการบริโภคด้วย

คนกรุงเทพฯ ไม่ทราบเลยว่า ฝนและน้ำ สำหรับชาวบ้านที่อยู่ต่างจังหวัด โดยเฉพาะในภาคอีสานของไทย มีความสำคัญอย่างไร ซึ่งภาคอีสานเป็นพื้นที่อยู่ในบริเวณที่ขาดน้ำ ถึงแม้ว่าจะมีคลองล้อมรอบอยู่ แต่เป็นคลองที่ใช้เพื่อการคมนาคมและเป็นแหล่งอาหาร เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา แต่ต้องแลกกับการเป็นคลองน้ำกร่อย ใช้ดื่มกินไม่ได้เลย

สภาพแวดล้อมภูมิศาสตร์ของภาคอีสาน ทำให้ชาวบ้านเรียนรู้ชีวิตผู้คนที่ผูกพันอยู่กับฝนฟ้า รู้จักภาชนะใส่น้ำขนาดใหญ่ๆ ที่ต้องรองน้ำไว้กินให้ได้ตลอดปี เมื่อเวลาฝนมากคนอีสานจะเตรียมตัวกันคึกคัก ฝนแรกและฝนสองจะใช้ล้างหลังคาชะล้างสิ่งสกปรกออกไปก่อน ฝนสามฝนสี่อาจจะใช้ล้างโองให้สะอาด เตรียมไว้ใช้รองน้ำ สุดท้ายก็ถึงคราวเก็บน้ำไว้ใช้ เก็บไว้ดื่มชุดหนึ่ง เก็บไว้ใช้อาบด้วย โองที่บ้านอีสาน จึง

มีความสำคัญต่อชีวิตของทุกคน ไม่มีบ้านใดที่ไม่มีโอ่ง สภาพแวดล้อมแบบนี้ต้องกักเก็บน้ำไว้ใช้ เป็นการวางแผนระยะยาวปีต่อปี

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าตอนนี้คนอยู่ในเมืองไม่ใช้โอ่งมาเก็บน้ำแล้ว แต่วิธีการใช้โอ่งมาเก็บน้ำก็เป็นวิธีที่ดั้งเดิม และเป็นวิถีชีวิตโบราณของไทยอย่างลืมไม่ได้

อ้างอิง :

วลัยลักษณ์ ทรงศิริ. (2551). *บันทึกจากท้องถิ่น: จดหมายข่าวมูลนิธิเด็ก-ประไพ*. กรุงเทพฯ: วิริยะพันธุ์

น. ๑๕: กทม.

บทที่ 1 ความสุขของกะทิ

เรื่องที่ ๔ กระท้ายชุมะพร้าว

“กะทียากเห็นแม่หิ้วตะกร้ากลับจากตลาด”

“กำลังต้องการแรงงานพอดีเลย”

ยายร้องทักพี่ทองที่เดินเข้ามาในครัว เมื่อตอนสายยายแคงหมูเทโพหม้อโตไปถวายเพล ถือเป็น การทำบุญปีใหม่ ทั้งๆ ที่ตาหวังว่าคนแฉนี้จะทำบุญใหญ่กันตอนสงกรานต์ ยายพูดลอยๆ ฟังคล้ายๆ เพื่อว่า ตอนนั้นไม่อยู่แฉนี้ มีศรัทธาตอนนี้ ใครจะทำไม

พี่ทองเอาหม้อจากวัดมาส่งคืนอย่างนอบน้อม ยายชี้มือไปที่กระท้ายชุมะพร้าวที่มุมครัว มีมะพร้าว ฝาซีควางรออยู่แล้ว พี่ทองคว้ากระท้ายกับกะละมังใส่มะพร้าวได้ก็เดินพรวดๆลงไปได้ถุน เสียงยายร้อง ตามหลังว่า ชูตะเอียดไว้คลุกขนมต้มขาวสองฝา ที่เหลือจะคั้นกะทิทำแกงบวด

ก่อนหน้านั้นกะทิเคยสงสัยว่าทำไมถึงเรียกกะต้ายมองยังงี้ก็ไม่เห็นเหมือนกระท้ายหูยาวๆ ลงเอย กะทิเข้าใจว่าคงจะเหมือนตรงแผ่นเหล็ก มีซี่เล็กๆ ยื่นออกมาที่เอาไว้ใช้ชุมะพร้าว มองดีๆ เหมือน ฟันกระท้าย พี่ทองชำนาญงานนี้ เห็นจากทำนองขันเข้าข้างหนึ่งบนตัวกระท้าย เข้าข้างหนึ่งจุดพื้นพี่ทองยิ้มไป มือหมุนกะลาอย่างว่องไว ฟันขาวๆ ของพี่ทองกับฟันกระท้ายดูจะมีอะไรคล้ายกันอยู่

มีื่อคำผ่านไปเสียบ แตกต่างจากความโกลาหลในครัวตลอดบาย ลมจากแม่น้ำเย็นบาดเนื้อสังท่ายปี พระจันทร์ดวงโตเปล่งรัศมีรอดความงามอยู่กลางฟ้า เห็นกระท้ายในดวงจันทร์ชัดเจนดาดา สามชีวิตบนระเบียบ ชมจันทร์ราวถูกสะกด ตาพูดลอยๆว่า อยู่ที่ไหนก็ดูพระจันทร์ดวงเดียวกัน

กะทิรู้ได้เองว่า ตาหมายถึงใครคนหนึ่งที่กำลังมองดูดวงจันทร์บนฟ้าอยู่ตอนนี้เหมือนกัน ใครคนที่
หัวใจของกะทิจำร้องเรียกหาอยู่ทุกลมหายใจ

คำศัพท์

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
เทโพ	น.	一种鱼
เพล	น.	僧人午斋时间 (上午十一点)
ท้วง	ก.	抗议
ศรัทธา	น. ก.	信仰, 信奉, 忠诚, 目的
นอบน้อม	ก. ว.	尊重, 恭敬, 毕恭毕敬
พรวด	ว.	匆促, 急忙, 突然, 猛然
คลุก	ก.	拌, 参杂, 混合
คั้น	ก.	榨, 挤
ลงเอย	ก.	结束, 结局, 终结, 收场
ชำนาญ	ก.	纯熟, 熟练, 老练
กะลา	น.	椰壳
ว่องไว	ก.	迅速, 敏捷, 灵敏,
โกลาหล	น.	动乱, 慌乱, 喧哗, 喧闹
บาด	ก.	刺痛, 割伤
เปล่ง	ว.	照射, 放射
รัศมี	น.	光芒
อวด	ก.	炫耀, 显示
ถนัด	ว.	1. 擅长, 得心应手 2. 清楚, 明确
รำร้อง	ก.	苦苦哀求
ลมหายใจ	น.	呼吸, 气息

หมายเหตุ

1. เสี่ยงยาร้องตามหลังว่าชุดละเอียดไว้คลุมขนมต้มขาวสองฝ่า ที่เหล็จะกั้นกะทิทำแกงบวดในชีวิตประจำวัน คนไทยชอบใช้มะพร้าวมาทำกับข้าวหรือขนมหวาน เช่น กะทิ แกงเขียวหวาน แกงบวด
2. ฟันขาวๆ ของพี่ทองกับฟันกระต่ายดูจะมีอะไรคล้ายกันอยู่ หมายถึง พี่ทองเป็นคนที่ยิ้มง่ายชอบยิ้ม

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

โยงเส้นจับคู่

1. 擅长	a. นอบน้อม
2. 喧哗	b. รำร็อง
3. 纯熟	c. ศรัทธา
4. 信仰	d. ชำนาญ
5. 苦苦哀求	e. โกลาหล
6. 毕恭毕敬	f. ถนัด

บทอ่านเสริมวัฒนธรรม วิถีชีวิตไทย

เรื่อง การทำบุญในวันสงกรานต์

สงกรานต์ เป็นประเพณีของประเทศไทย ที่สืบทอดมาแต่โบราณ เรียกกันว่า ประเพณีตรุษสงกรานต์ หมายถึง ประเพณีส่งท้ายปีเก่า และต้อนรับปีใหม่ ในปัจจุบันการเฉลิมฉลองในประเพณีสงกรานต์มีรูปแบบหลากหลาย การทำบุญในวันสงกรานต์เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ที่ต้องทำในวันสงกรานต์

เมื่อใกล้ถึงวันสงกรานต์การเตรียมทำความสะอาดอาคารบ้านเรือน และเตรียมข้าวของที่จะทำบุญตักบาตร เมื่อถึงวันสงกรานต์ประชาชนจะพากันตื่นแต่เช้ามีด เตรียมหุงข้าว ต้มแกง เพื่อนำไปทำบุญที่วัด ทุกคนจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าชุดใหม่ สีสัน สดใส เมื่อทำบุญตักบาตรหรือเลี้ยงพระ

ต่อมาก็มักจะมีการสงฆ์พระ มีทั้งสงฆ์พระพุทธรูปและภิกษุ สามเณร ชาวบ้านจะนำดอกไม้ธูปเทียนไปบูชา แล้วเอาน้ำอบไปประพรมที่องค์พระ เพื่อความเป็นสิริมงคลในโอกาสขึ้นปีใหม่ แล้วชาวบ้านก็จะไปปล่อยนก ปล่อยปลา

หลังจากนั้น ก็จะมีพิธีการรดน้ำดำหัวขอพรญาติผู้ใหญ่ และผู้ที่เคารพนับถือ การรดน้ำผู้ใหญ่หากกระทำกันเองในบ้าน ลูกหลานจะเชิญพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ญาติผู้ใหญ่ มานั่งในที่จัดไว้ แล้วนำน้ำอบน้ำหอมผสมน้ำ มารดให้ท่าน อาจารย์ที่มีหรือรดทั้งตัวไปเลยก็มี ในระหว่างที่รดน้ำท่านก็ให้พรแก่ลูกหลาน เมื่อ

เสร็จพิธีแล้ว จึงผลัดนุ่งผ้าไหมที่ลูกหลานจัดเตรียมไว้ให้ เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว การรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือ ส่วนใหญ่จะรดที่มือ ขอศีลขอพร เป็นการแสดงความเคารพผู้มีอาวุโสและผู้มีพระคุณตามธรรมเนียมอันดีของไทย

ในวันสงกรานต์ งานใหญ่ที่สุด สนุกที่สุด ก็คือการเล่นสาดน้ำซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของสงกรานต์ ส่วนใหญ่แล้วใช้น้ำสะอาดมีน้ำอบน้ำหอม หรือแป้งหอมผสมบ้างก็ได้ การเล่นน้ำวัน สงกรานต์เป็นประเพณีที่คึกคักของไทย ซึ่งคนต่างชาติทราบกันและเข้าร่วมกันเยอะที่สุด

ประเพณีการทำบุญและการละเล่นในวันสงกรานต์แต่ละท้องถิ่นอาจมีความแตกต่างกันไปบ้างตามยุคสมัย แต่อย่างไรก็ตาม การทำบุญและการละเล่นในวันสงกรานต์เป็นประเพณีที่คนไทยขาดกันไม่ได้

อ้างอิง :

kapook. (2013). กทม. สืบค้นจาก <http://hilight.kapook.com/view/21053>

บทที่ 1 ความสุขของกะทิ

เรื่องที่ ๕ จักจั่น

“น้ำตาไม่อาจแทนความ โศกเศร้าได้”

แม่โคมาอยู่สามวันก่อนจะจากไปอย่างสงบ

น้ำภูาดินออกมาจากห้องเป็นคนแรกและกอดกะทิไว้ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรก็ดูจะสื่อความหมายได้ดี ไม่มีน้ำตาให้เห็น ดวงตาของน้ำภูาแห้งผาก และน้ำภูาเหมือนจะเปลี่ยนไปจากเดิมในช่วงข้ามคืน

แม่บริจาคร่างกายให้โรงพยาบาล พิธีสวด

จึงมีเพียงสามวัน ตาเลื้อกวัดบนเขาที่มีศาลาโอโถงกว้างขวาง ลุงต้องเป็นเจ้าพิธีและฝ่ายสถานที่ มีแขกทยอยมาทุกคืน ทั้งเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมรุ่น รวมไปถึงลูกค้า ตาเกรงใจแขกที่มาเยอะ เพราะต้องเดินทางมาไกล แต่ทุกคนก็ยินดีมาล่าแม่เป็นครั้งสุดท้าย บันไดขึ้นสู่ศาลาทอดขาว ลุงต้องจัดเสาดีสีขาว มาตั้งไว้เป็นระยะประดับยอดเสาด้วยดอกไม้หลากสี พร้อมกับตามประทีปทุกชั้นบันได กลิ่นหอม สายลมเย็นและแสงเทียน กล่อมให้บรรยากาศห่างไกลจากความ โศกเศร้า ลุงต้องบอกว่าแม่สั่งเสียไว้แบบนี้ขอให้เหมือนงานชุมนุมรำลึก

ความหลังร่วมกันเสียบๆ ในศาลาตกแต่งด้วยผ้าสีงาช้าง แซมดอกไม้สีสดใส กะทิชอบรูปในกรอบมากที่สุด แม่ดูเหมือนมีชีวิต และฝ้าดูแขกที่มาอย่างเพลิดเพลิน แม่คงหลุดพ้นจากการจองจำในร่างอันมีข้อจำกัด และคงล่องลอยอย่างมีความสุขไปทุกหนแห่งที่ใจปรารถนา และกะทิมั่นใจว่า ที่หนึ่งแม่ต้องมา คือข้างกายของกะทินี้เอง

น้ำภูารวบผมที่เคยปล่อยยาวให้เป็นมวยเล็กๆ ที่ท้ายทอย ถ้าโลครั้งแขนคู้้นดาหายไป เหลือเพียงต่างหูกลมเม็ดจ้อย น้ำภูาเป็นคนแต่งตัวแบบที่ดูเพลิน เอาผ้ามาพันมาผูกตรงไหน ใส่หรือประดับอะไร ก็ดูดี มีสีสัน ชวนมอง บัดนี้ความสดชื่นบนเรือนกายหายไปจนหมดสิ้น ชุดสีดำทำให้ร่างของน้ำภูาบางลง อย่างผิดตาและเซียวซีด กะทิเห็นสายตาของน้ำภูากันตม้องตามน้ำภูาอย่างเป็นห่วง ขณะที่น้ำภูารับแขกผู้ใหญ่ ดูแลการบริการเครื่องดื่ม ของว่าง เครื่องไทยธรรมถวายพระ และอื่นๆ

น้ำภูานั่งอยู่กับกะทิตลอด รวากับเงาตามตัวก็ไม่ปาน ทั้งสองคนไม่มีหน้าที่ในงาน จึงมักจูงมือกันเดินเลี้ยวออกมา นั่งเล่นบนม้านหินใต้ซุ้มเฟื่องฟ้า ฟังเสียงดนตรีธรรมชาติที่ดูเหมือนจะมีจักจั่นเป็นต้น เสียง

จะว่า ฟังหนวทูกก็ไม่เชิง เพราะระดับเสียงเพลงไว้กังวานที่ดังต่อเนื่องเข้ากันดีกับบรรยากาศรอบตัว นี่ถ้า
ลำพังกะทิคนเดียว ย่อมไม่มีวันออกมา นั่งมีดๆ ตรงนี้แน่ๆ

กว่าแขกคนสุดท้ายจะลากลับ แสงจากตะเกียงที่จุดไว้ก็เหลือน้อยเต็มที ลุงต้องพาดำกับยายกลับ
ลงไปบ้านพักแล้ว ท่าทีต่างๆ ของยาย ทำให้กะทิไม่ค่อยนึกอยากเข้าใกล้ ตาหลิวตาให้กะทิ เป็นทำนองว่า
ต้องเอาใจยายหน่อย กะทิกลับพร้อมกับน้ำกั้นต์และน้ำภูากี้แล้วกัน

น้ำภูากราบพระและนั่งอยู่หน้ารูปถ่ายของแม่เนิ่นนานจนน้ำกั้นต์สะกิดให้กะทิไปนั่งข้างน้ำภูา
กะทิสบตาแม่ในภาพถ่ายและเหมือนจะเข้าใจว่าแม่ต้องการอะไร

กะทิจูงมือน้ำภูาพาเดินออกมาจากศาลาพร้อมกับน้ำกั้นต์ ทั้งสามคนก้าวลงบันไดมาเรื่อยๆ กะทิ
จับมือน้ำภูาไว้ข้างหนึ่ง น้ำกั้นต์ข้างหนึ่ง แล้ววางมือน้ำภูาลงในอุ้งมือแข็งแรงของน้ำกั้นต์ แรงบีบกระชับ
เหมือนถ่ายเทความอบอุ่นให้กับมือผอมบาง กะทิเห็นสีสันที่หายไปปรากฏบนใบหน้าของน้ำภูาแวบหนึ่ง
แม่มคงดีใจกับภาพนี้ ภาพที่มีเสียงประกอบเป็นเสียงกรีดร้องของจ๊กจั่นในราตรี

คำศัพท์

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
แห้งผาก	ว.	干燥，干渴
บริจาค	ก.	献出，捐出，捐赠
โอ่โถง	ว.	豪华，壮观，富丽堂皇
ทยอย	ก.	连续不断，络绎不绝
ล้าลา	ก.	再见
ประทีป	ส. น.	火炬，灯光，烛光
กล่อม	ก.	使之修饰为圆形
แซม	ก.	插进，混杂，夹杂
เพลิดเพลिन	ว.	出神，心旷神怡，引人入胜
หลุด	ก.	脱离，解脱，挣脱
จองจำ	ก.	禁锢，监禁
ล่องลอย	ก.	飘荡，漂浮
ปรารถนา	ก.	愿望
กำไล	น.	镯
ซีขาว	ว.	枯槁，苍白
ซีด	ว.	(脸色)苍白的，惨白的
ปาน	ว.	像，似，如
เฟื่องฟ้า	น.	叶子花
ตะเกียง	น.	灯
หลับตา	ก.	睁一只眼闭一只眼
สะกิด	ก.	用手指，暗示，提醒

บีบ	ก.	压，挤，捏
กระชับ	ก.	紧密，密切

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
กรี๊ด	ก.	象声词，尖叫声
ก้อง	ว.	响亮，洪亮
ราตรี	น.	夜晚，黑夜

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

จงใช้คำที่กำหนดให้แต่งประโยค

โอ้โถง

.....

ทยอย

.....

เพลิดเพลิน

.....

ปรารภนา

.....

ซัด

.....

ตอนที่ 3

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

这个大楼很特别，整个建筑都是象牙色的。通向楼顶的楼梯非常长，在两边有白色的柱子，白色的柱子顶端是龙的花纹。大楼四周有许多鲜艳的花朵和翠绿的大树。不远处还有一个清澈的湖泊。这里的风景非常美丽，来到这里的人都会感觉很放松。

บทอ่านเสริมวัฒนธรรม วิถีชีวิตไทย

เรื่อง ไปงานศพ

วันนี้ครีမ်ฟ้าครีမ်ฝน ลมพัดหนักเสมือนจะมีฝนตก บรรยากาศนี้เข้ากับงานที่ฉันจะไปเข้าร่วม ในวันพรุ่งนี้ ซึ่งเป็นงานศพคุณพ่อของเพื่อน

พ่อของเพื่อนเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัย ท่านเป็นคนที่น่าเคารพนับถือมากและครอบครัวเขาก็เป็นครอบครัวแบบไทยแท้ๆ ฉันเคยได้ยินมาว่า คนไทยจัดงานศพจะต้องปฏิบัติตามประเพณีไทย และคนที่ไปเข้าร่วมงานศพก็ต้องทำตามประเพณีไทยด้วย เพราะฉะนั้น ก่อนไป ฉันก็รีบไปถามเพื่อนฉัน เพื่อเก็บข้อมูล ไม่เกิดความผิดพลาดในงาน

ไปถึงร้านกาแฟที่เรานัดกัน ฉันรีบถามว่า พี่เอก ฉันจะไปเข้าร่วมงานศพของพ่อเพื่อน ฉันควรแต่งตัวอย่างไรคะ พี่เอกยิ้มแล้วพูดว่า ใจเย็นๆ เดี่ยวพี่อธิบายให้ฟัง

พี่เอกบอกว่า ผู้ที่ไปในงานศพควรแต่งกายไว้ทุกข์ การแต่งกายไปงานศพที่เหมาะสมที่สุด คือใส่ชุดสีดำ แต่ปัจจุบันนี้ก็ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เพียงการใส่ชุดสีดำอย่างเดียว แต่ยังสามารถใส่ชุดสีม่วง สีน้ำเงิน และสีขาวได้อีกด้วย โดยที่ไม่มีใครว่าคุณว่าเป็นคนไม่รู้จักกาลเทศะ แต่ก็ไม่ได้แปลว่าผู้ที่ไปงานศพสามารถเลือกสีของเสื้อผ้าได้ตามใจชอบ เพราะแต่ละสีก็มีความหมายที่แสดงถึงฐานะหรือความสัมพันธ์ของตนเองกับผู้ตายที่แตกต่างกันไป โดยมีความหมาย ดังนี้

สีดำ สำหรับ งานผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีอายุแก่กว่าผู้ตาย สีขาว สำหรับ ผู้เยาว์ หรือผู้ที่มีอายุอ่อนกว่าผู้ตาย สีม่วงหรือสีน้ำเงินแก่ สำหรับ ผู้ที่ไม่ได้เป็นญาติเกี่ยวข้องกับผู้ตายแต่ประการใด

ฉันฟังอย่างใจจดใจจ่อ แล้วถามพี่เอกต่อว่า งั้นคนไทยจะจัดงานศพอย่างไรบ้าง เราต้องทำอะไรบ้างในงานศพคะ

พี่เอกพูดต่อว่า ประเพณีงานศพคือการปฏิบัติต่อผู้เสียชีวิต โดยญาติเป็นผู้บอกและเชิญให้ญาติพี่น้องคนอื่นๆ ตลอดจนมิตรสหาย และผู้ที่นับถือทราบการจัดงานศพ พิธีจะเริ่มด้วยการอาบน้ำศพ หรือรดน้ำลงที่มือศพ เพื่อแสดงว่าเป็นการทำความสะอาดศพ ผู้ที่รดน้ำศพควรขอมาต่อผู้เสียชีวิตด้วย หากเคยโกรธเคืองกันมาก่อน ต่อจากนั้นจึงเอาศพใส่โลงให้มิดชิดแล้วตั้งไว้ไม่เกิน 7 วัน เป็นส่วนมาก เพื่อให้มีการสวดพระอภิธรรมและทำบุญให้ผู้เสียชีวิต จากนั้นจึงทำพิธีเผาศพ และเก็บกระดูกไว้ในที่อันสมควร หากไม่เผาเพราะญาติพี่น้องไม่พร้อมก็จะเก็บไว้ในที่บรรจุที่วัดก่อน รอนจนพร้อมแล้ว (ส่วนมาก 1 ปี) จึงทำการเผาตามประเพณีไทย

พี่เอกพูดอีกว่า พี่แค่บอกเธอเป็นคร่าวๆ นะคะ เพราะประเพณีงานศพมีขั้นตอนพิธีกรรมละเอียด แต่ละท้องถิ่นก็จะมีขั้นตอนที่ไม่เหมือนกัน ถ้าเธออยากรู้จริงๆ เธอต้องไปหาหนังสือมาอ่านเพิ่มเติม หรือว่าไปเข้าร่วมงานศพจริงๆ สัมผัสด้วยตัวเองค่ะ แต่พี่คิดว่าไปเข้าร่วมงานศพครั้งนี้ เธออาจจะได้ความรู้มากกว่าที่ฉันพูด ถ้ากลับมาแล้ว เธอมีที่ไหนยังไม่เข้าใจหรือว่าอยากรู้ก็ค่อยมาถามพี่นะคะ

“ได้ค่ะพี่เอก ขอขอบคุณมาก ”ฉันพูดกับพี่เอกแล้วคิดในใจว่า พรุ่งนี้คงได้ความรู้เกี่ยวกับประเพณีงานศพไทยแน่นอน

อ้างอิง :

เสฐียรโกเศศ. (2553). *ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต*. งานนิพนธ์ชุดประเพณีไทย : กทม.

บทที่ 1 ความสุขของกะทิ

เรื่องที่ 6 บ้านทรงไทย

“ทิ้งอดีตไว้ให้เป็นเพียงเงา”

การเดินทางของกะทิสิ้นสุดลงเมื่อรถจอดที่บ้านริมคลอง ที่จริงแล้วกะทียากจะเรียกว่า เป็นการสิ้นสุด การผจญภัยในโลกกว้างเสียมากกว่า แบบที่ต้องสืบค้นและคลี่ปมปริศนาเหมือนในหนังสือที่กะทิเคยอ่าน ครั้งหนึ่งแม่บอกว่าคนเราก็ไม่ต่างจากตัวละครในหนังสือ ที่ต้องเผชิญกับเรื่องราวต่างๆในชีวิต และเมื่อ ผ่านพ้นมาได้ก็จะมีวลุ่มลึกในเนื้ออารมณ์ เป็นคนเต็มคนมากขึ้น และมองทุกอย่างเปลี่ยนไป แม่ชอบใช้ “คำใหญ่” กับกะทิ ฟังดูดี แม่บางทีจะเข้าใจยากแต่ ณ นาทีนี้ กะทิสู้สึกจริงๆว่าตัวเอง “โต” ขึ้น

อ้อมแขนของตาและยายอบอุ่น และให้ความรู้สึกปลอดภัยเหมือนที่กะทิทำได้ ที่ไหนจะสุขใจ เกินไปกว่าที่บ้าน ย่อมไม่มี และบ้านริมคลองหลังนี้คือ “บ้าน” ของกะทิโดยแท้

บ้านหลังนี้มีประวัติยาวนาน สร้างตั้งแต่สมัยท้าวตาดเล่าว่า แต่เดิมเป็นเรือนไทยเต็มรูปแบบ เรียกว่าเรือนหมู่ทรงไทย ใหญ่โต โอ่อ่างดงาม เป็นที่กล่าวขวัญถึงทั่วทั้งบาง ทุกส่วนสร้างอย่างประณีต มีครบทั้งเรือนนอน เรือนรี เรือนขวาง ตลอดจน เรือนครัว และหอนก ทุกเรือนเชื่อมต่อกันด้วยชานเปิดโล่ง รมครีမ်ด้วย ไม้ใหญ่ อย่างเช่น ขนุน มะม่วง จำปี จำปา

ทุกสิ่งเสื่อมถอยตามกาลเวลา กว่าเรือนไทยจะตกมาถึงมือของตาก็ทรุดโทรมผุพังไปมาก ตานำเงินทองที่เก็บสะสมจากการทำงานนานปี มาใช้ซ่อมแซมอย่างไม่นึกเสียดายและลดทอนให้เหลือเพียงเรือนไทยหลังเดี่ยวอยู่สบาย ฝีมือช่างสมัยใหม่ ย่อมสู้ช่างยุคเก่าไม่ได้ แต่ก็ใช้ความพยายามเก็บรักษารายละเอียดไว้ให้ได้มากที่สุด บ้านริมคลองหลังนี้จึง มีหน้าจั่วลูกฟัก ไชรากันสาด และบันลุ่ม

กะทิริักทุกอย่างที่บ้านหลังนี้ พอใจกับสิ่งที่มีอยู่ทั้งหมดนี้และไม่มีชิ้นส่วนใดในชีวิตตกหล่นพลัดหาย ให้ต้องติดตามหาอีกแล้ว

กะทินั่งเล่นที่ท่าน้ำ ในใจร้องทักทายสายน้ำ หมูไม้ และแสงแดดรอบตัว ตาเดินมานั่งลงข้างๆ และรั้งตัวกะทิ ไปกอดไว้แน่นอีกครั้ง ราวกับก่อนหน้านี้อย่างกอดไม่สมรักร “ที่วัดพูดกันว่า อาทิตย์หน้าหลวงลุงก็จะกลับมาแล้ว ทอ คงจะมาทันโรงเรียนเปิดพอดีนะ”

กะทินับวันอยู่ในใจ นั่นก็เท่ากับว่า มีเวลาอีกหลายวัน
กว่าหลวงลุงกับพี่ทองจะออกเดินทาง พี่ทองบอกไว้ว่า
จะออกทัวร์เดินสายไปตามแต่ญาติโยมจะนิมนต์หลวงลุง แต่สุดท้ายจะกลับมาที่วัดบนเขาที่ไปพักครั้งแรก
วัดที่พี่ทองให้ที่อยู่กับกะทิไว้

“เห็นยายว่า จะทำบุญใหญ่สักครั้งที่วัด แต่รอให้หลวงลุงกลับมาก่อน ก็ดี ยายจะได้มีอะไรให้
มองไปข้างหน้าบ้าง เห็นว่าจะทำอาหารคาวหวานเต็มที สร้างสรรค์ตามเคย สร้างสรรค์งานให้คนอื่นทำกัน
ถ้วนหน้าไง” ตาหัวเราะกับคำที่ตัวเองเลือกใช้

จริงทีเดียว กะทิสังเกตเห็นมะพร้าวทะเลายใหญ่ที่ได้ดู แล้วก็ยังมีกล้วยตากอยู่ในถาดใบโต ไห
ใส่มะม่วงคองวางแอบอยู่ข้างคุ่มน้ำ ยายไม่ปล่อยให้ผ่านไปเปล่าๆ กะทิสู้คิดว่าบรรยากาศในบ้านไม่ถึงกับ
หมองเศร้าจนชวนหดหู่ แม้จะมีรอยอวลต่างๆ ในแวตตาของตาและยาย แต่ความเจ็บปวดและความหวาดกลัว
ในสิ่งที่ไม่อยากให้เกิดขึ้น ทั้งๆ ที่รู้ว่า ต้องเกิดขึ้นอย่าหลีกเลี่ยงไม่ได้ นั่นหายไปแล้ว

จริงอย่างที่ตาพูด มองไปข้างหน้าดูจะดีที่สุด

คำศัพท์

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
คลี่	ก.	展开，舒展，铺开
ปม	น.	结，绳结
ปริศนา	น.	问题，谜语
เผชิญ	ก.	遭遇，相碰，面对，面临
ลุ่ม	ว.	低，洼
ตาทวด	น.	外曾祖父
โอ่อ่า	ว.	华丽，壮丽，豪华
กล่าวขวัญ	ก.	提及，说到，说起
ประณีต	ว.	精致，精细，精巧，精美
เรือรี	น.	椭圆形的屋子
เรือขวาง	น.	进门首先看见的屋子
หอนก	น.	像鸟一样的楼
ชาน	น.	边缘部分，延伸部分，阳台
โล่ง	ว.	开阔，空旷
ทรุดโทรม	ว.	破落，衰落，衰退，衰败
ผุพัง	ว.	腐烂，腐败，朽烂
จั่ว	น.	屋顶的三角墙
ป้านลม	น.	旧式建筑屋顶两端墙面上的人字板
โยม	น.	僧人对父母或长辈的称呼
นิมนต์	ก.	邀请僧人
สร้างสรรค์	ก.	创造，建设

ถั่วหน้า	ว.	全部，全体，所有人
----------	----	-----------

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

เติมคำหรือกลุ่มคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

บ้านหลังนี้มีประวัติ สร้าง สมัยท้าวทวด ตาเล่าว่า แต่เดิมเป็น
เรือนไทยเดิม เรียกว่า ใหญ่โต โอ้อ่างงดงาม เป็นที่กล่าวขวัญถึง
ทั่วทั้งบาง ทุกส่วนสร้างอย่าง มีครบทั้ง
..... ตลอดจน และ
ทุกเรือนเชื่อมต่อกันด้วยชานเปิดโล่ง ร่มครีมีด้วยไม้ใหญ่

ตอนที่ 3

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

泰国的佛教建筑是借鉴印度、中国和缅甸等国的建筑艺术，泰国人民创造了自己独特的建筑风格——多层屋顶、高耸的塔尖，用木雕、金箔、瓷器、彩色玻璃、珍珠等镶嵌装饰。焕发着使人敬畏，教人目眩的佛教色彩，规模之大，造化之奇，实属稀有。

.....

บทอ่านเสริมวัฒนธรรม วิถีชีวิตไทย

เรื่อง บ้านเรือนไทย

บ้านเรือนมีบทบาทสำคัญมากซึ่งเป็นที่อาศัยของคนเรา เรือนไทยก็มีเอกลักษณ์เฉพาะของมัน เรือนไทยส่วนใหญ่จะสร้างด้วยไม้หรือวัสดุที่หาได้จากธรรมชาติตามท้องถิ่นนั้นๆ มีหลังคาทรงสูง ทรงสูง จะทำให้การระบายน้ำออกจากหลังคารวดเร็ว และช่วยลดความเสี่ยงจากการรั่วซึมของหลังคาอีกด้วย ชายหลังคามีกันสาด ขาวตลอดเพื่อป้องกันแสงแดดจัด ที่ปลายทั้งสองด้านของหลังคาจะมียอดแหลมเรียกว่า “หาง” เนื่องจากในฤดูน้ำหลาก น้ำจะท่วมบริเวณใต้ถุนบ้านทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ ทั้งนี้การเลือกบริเวณที่อยู่อาศัย ให้มีน้ำท่วมถึงเมื่ออำนาจประโยชน์ต่อคนไทยในสมัยโบราณเป็นอย่างมาก เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศกสิกรรม ทั้งนี้การยกเรือนไทยสูงจากพื้นยังช่วยป้องกันสัตว์ร้ายที่อาจมากับน้ำ เช่น งู หรือ ตะขาบ ได้อีกด้วย

เป็นที่ทราบกันดีว่า ครอบครัวไทยมีลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไทย จึงแน่นแฟ้น และเคารพเชื่อฟังกันตามลำดับอาวุโส เรือนไทยจะมีการขยายโดยสร้างเรือนไทยใหม่ที่อยู่ในบริเวณเรือนเก่า โดยจะเชื่อมต่อโดยใช้ “นอกชาน” เชื่อมเรือนไทยแต่ละเรือนไว้ด้วยกัน ตัวอย่างเช่น เมื่อครอบครัวมีสมาชิกใหม่ก็จะสร้างเรือนใหม่ไว้ใกล้เรือนเก่าของพ่อแม่โดยจะรวมอยู่ในบริเวณเดียวกันไม่ว่าสมาชิกในครอบครัวมีมากหรือน้อย คนไทยก็จะก่อสร้างบ้านตามความต้องการของตัวเอง และก่อให้เกิดบ้านหรือเรือนไทยในลักษณะต่างๆ ดังนี้คือ

๑. เรือนครอบครัวเดี่ยว เหมาะสำหรับครอบครัวเดี่ยวที่ลูกยังไม่แต่งงาน
๒. เรือนครอบครัวขยาย คือ ลูกหลานทั้งวัยแต่งงานแล้ว ก็เป็นหลายครอบครัวอยู่ด้วยกัน
๓. เรือนคหบดี หมายถึง ผู้ที่มีอันจะกิน บ้านใหญ่โต มีกิจกรรมหลายอย่างเกินความจำเป็น

พื้นฐาน

๔. กุฎี หมายถึง ที่พักของพระสงฆ์ที่มีขนาดเล็กสมถะ
๕. เรือนร้านค้าริมน้ำ ตั้งอยู่ริมน้ำ มีกิจกรรมเพื่อการค้าขาย และกิน อยู่หลับนอนด้วย
๖. เรือนแพ หมายถึง เรือนที่สร้างอยู่ในน้ำ อยู่บนแพทั้งหลัง
๗. เรือนร้านค้าริมทาง คล้ายกับเรือนร้านค้าริมน้ำ แต่มีความละเอียด อ่อนน้อมกว่า

นอกจากนี้เรือนไทยยังสามารถแบ่งประเภทออกตามลักษณะภูมิภาคต่างๆ อันได้แก่ เรือนไทยภาคกลาง เรือนไทยภาคเหนือ เรือนไทยภาคอีสาน และเรือนไทยภาคใต้

อย่างไรก็ตาม เรือนไทยแต่ละชนิดจะสร้างด้วยจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ใช้ภูมิปัญญา และปรัชญา บางประการที่แตกต่างกัน เราควรจะทราบและเรียนรู้

เรือนครอบครัวเดี่ยว

เรือนครอบครัวขยาย

เรือนคหบดี

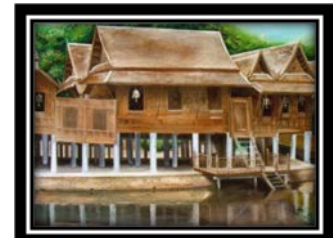
กุฎี

เรือนร้านค้าริมน้ำ

เรือนแพ

เรือนร้านค้าริมทาง

อ้างอิง :

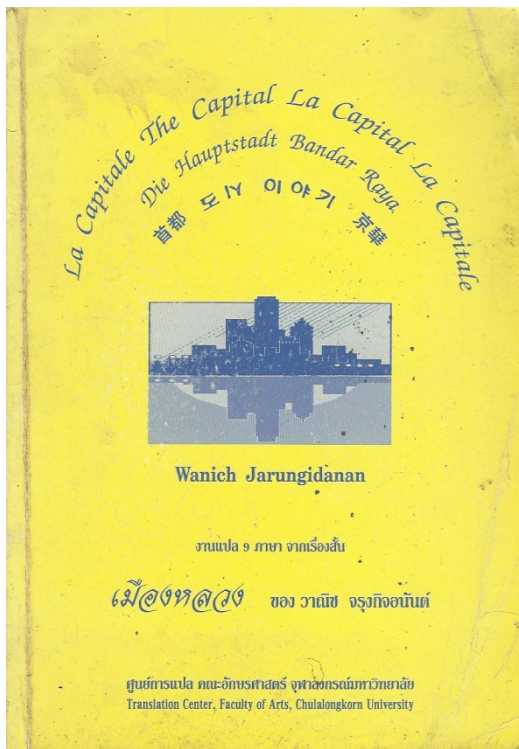
Thai construction portal. 2013 . กทม. สืบค้น

จาก <http://thaicontractors.wordpress.com/tag/%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2/>

บทที่ 2 เมืองหลวง

วานิช จรุงกิจอนันต์

ก็ผ่าน ไปอีกวันผมคิดขณะเก็บของบนโต๊ะ เดินออกจากที่ทำงานตรงดิ่งไปที่ป้ายรถเมล์ ผมอ่อนเพลีย

ละเหนื่อยใจเกินกว่าจะทอดน่องมองบรรยากาศรอบๆ ตัว ไม่มีอะไรน่าสนใจให้มองอยู่แล้ว มันก็เหมือนกันทุกวัน เวลาเลิกงาน มีแต่ผู้คนพลุกพล่านไปมา สีหน้าบอกบุญไม่รับกันทั้งนั้น

ผมชะงักนิดหนึ่งตรงบริเวณก่อสร้างตึกแถวแห่งใหม่ มีก้อนหินขนาดไม่เล็กนักก้อนหนึ่งหล่นลงมา ตรงหน้าผม ถ้าผมเดินเร็วกว่านี้อีกนิดเดียว มันก็อาจจะหล่นมาลงหัวผม หินก้อนแก่นี้คงจะแค่นอ ไม่ถึงแตก ผมแหงนหน้ามองขึ้นไป เห็นคนงานกำลังทำงานวุ่นวายกันอยู่ ไม่มีใครสนใจว่ามีก้อนหินก้อนหนึ่งเพิ่งจะหล่นเฉียดหัวผมไป

ลมฝนทำท่าจะมา ฟ้ามีดครึ้ม ผมเร่งเท้าขึ้นอีก อยากจะกลับถึงที่พักก่อนฝนตก แต่คงไม่มีทาง เอาแค่ขึ้นรถเมล์ได้ก่อนฝนตกก็ดีแล้ว

ผู้คนแน่นขนัดที่ป้ายรถเมล์เหมือนเคย ไม่มีใครเอาใจใส่ใคร ที่มาเป็นกลุ่มก็ยืนคุยกันพลางมองรถเมล์ที่วิ่งมาเข้าป้ายไปพลาง ที่มาคนเดียวแบบผม ก็ยืนมองทางที่รถเมล์จะวิ่งมาอย่างเอาใจใส่ ผมนึกภวานาในใจให้รถเมล์คันที่ผมจะขึ้นว่างสักหน่อย ก็ภวานาไปอย่างนั้นแหละ ดีกว่าอยู่เปล่าๆ เนอะ...แน่นขนัดขัดทะนานมาที่เดียว

ผมเบียดขึ้นไป ขาช้างหนึ่งยืนได้บนบันได มือหนึ่งหนีบหนังสือไว้กับอก อีกมือหนึ่งโหนขอบประตูไว้ ผมนึกในใจว่า โชคดีที่ขึ้นรถได้ก่อนฝนจะหล่นลงมา

รถเมล์เลื่อนตะกุกตะกักไป เพราะเป็นช่วงเช้าวงเวียน รถนานาชนิดต่างแย่งกันที่จะจ่อหัวเข้าไปในวงเวียนเพื่อจะได้ไปก่อน จ่อกันไปจ่อกันมา รดกกับรถแท็กซี่ก็เลยจ่อเข้าไปเกยกัน รดยิ่งติดกันงุนงง เพราะไม่มีใครยอมใคร รถเมล์คันที่ผมโหนอยู่กระเสือกกระสนพันวงเวียนมาได้ ทั้งความอลเวงไว้ข้างหลัง มาติดเหนอะอยู่เนิ่นๆ อีกที ที่สี่แยกไฟแดง

รถติดอยู่นานเสียจนผมต้องลงมาขึ้นบนพื้นถนน เพื่อผ่อนคลายความเมื่อยล้า ก็รถจะไปได้ยังไง ในเมื่อมันติดไว้ไปมาสัปดาห์ไปหมด ไฟเขียวแดงอะไรไม่มีความหมาย เพราะรถที่ได้ไฟเขียวก็ไปไม่ได้ มีรถติดคากอยู่กลางสี่แยกเป็นแพ รถไฟเขียวที่นั่นแทนที่จะอยู่นิ่งก่อน รอให้รถกลางสี่แยกออกไปให้พ้นๆ ก็ไม่ยอม ต่างคันต่างก็กระดืบเคลื่อนไปจ่อคาไว้ กระจ่างเมื่อไหร่ที่คันข้างหน้าตัวพ้นไปก็จะได้ตาม ไฟเขียว ประเดี๋ยวเดียวก็กลายเป็นไฟแดง ทางฝ่ายไฟแดงเมื่อครู่นี้ก็กลับเป็นไฟเขียวขึ้นมา ก็ปฏิบัติในทำนองเดียวกัน คือ คลานกระดืบขึ้นมาจ่อคาไว้

กว่าตำรวจจราจรจะมาชักย้ายโบกห้ามโบกให้ไปได้ รถที่ติดคากอยู่กลางสี่แยกนั้นก็ดูจะทอดอาลัยไปตามๆ กัน รวมเวลาที่ติดนิ่งอยู่เฉยๆ อยู่ที่สี่แยกนี้เกือบครึ่งชั่วโมง ผมน่าจะอยากจะนอนบนพื้นถนนตรงที่รถติดนั้นเสียเลย เพราะป้าเป็ยอ่อนเปลี้ยเต็มที

พอรถเคลื่อนไปได้ฝนก็เริ่มลงเม็ดบางๆ รถเมล์เคลื่อนเข้าป้าย ประตูที่ผมโหนอยู่ มีคนลงคนเดียว แต่มีคนรอจะขึ้นอยู่เป็นสิบๆ คน ดังนั้นกว่าคนที่ต้องการจะลงพาร่างตัวเองมาพ้นตัวรถได้จึงออกจะทุลักทุเล เพราะคนที่รอจะขึ้น ไม่ยอมหลีกทางต่างเบียดเสียดขัดเขียดจุกเข้าไปที่ประตู

รวมทั้งผมด้วย ผมไม่ยอมปล่อยมือจากขอบประตู ดิ้นข้างหนึ่งพักไว้บนบันได ผมไม่ต้องการจะพลาดรถแล้วลงมาติดฝนตามชายคาตึก ขณะที่ยังเบียดเสียดแย่งกันขึ้นอยู่นั้น โชเฟอร์ก็ออกรถ ผู้คนที่เบียดจุกกันอยู่ที่ประตูเบียดกันเอง และโดนรถเบียดชนชนเซไปหลายคน ผู้หญิงวัยกลางคนคนหนึ่งถึงกับล้มลง ผมเองต้องกระโดดด้วยขาข้างเดียว เขย่งวิ่งตามรถมาอีกสามสี่หนกว่าจะเหินยตัวขึ้นมาขึ้นบนบันไดได้

ไม่ไหวแล้ว แขนผมล้าเต็มที ผมพยายามอัดตัวเองเข้าไปในตัวรถ เบียดจนขึ้นมาขึ้นบนบันไดขั้นที่สองได้ ฝนเริ่มลงเม็ดหนาขึ้น อากาศในรถร้อนระอุ เพราะหน้าต่างทุกบานปิดหมด ผมรู้สึกถึงความเหนียวหนับของทุกส่วนบนผิวหนังของตัวเอง พยายามใช้ไหล่ปาดเหงื่อที่ไหลมาคั่นยุบยับข้างแก้ม

รถเมล์เข้าป้ายอีกทีหนึ่ง มีคนลงสองสามคน ความที่ฝนลงเม็ดหนา จึงไม่มีคนมาเบียดรอขึ้นแน่นที่ประตู ผมเบียดตัวเองขึ้นไปขึ้นข้างบนได้ และพยายามแทรกตัวไปทางด้านหลังรถ ซึ่งมีอากาศให้หายใจมากกว่า ผู้โดยสารที่โดนเบียดท่าทางไม่ค่อยพอใจ แต่ผมไม่สนใจ เขามีสิทธิ์จะไม่พอใจได้ ผมรู้สึกเหมือนจะเป็นลมด้วยความร้อนและความอับอากาศหายใจ กลิ่นเหม็นโคลนของใครต่อใครรอบๆ ตัวยิ่งทำให้วิงเวียน

ผมรู้สึกหิวข้าว รถติดมาก แทบจะเคลื่อนไปไม่ได้เลย ฝนตกกระหน่ำอย่างหนัก

ผมหลับตาอย่างเหนื่อยอ่อน พักหน้าตัวเองไว้บนท่อนแขนข้างที่โหนราวอยู่ ทำไมผมต้องมาลำบากลำบากอะไรอย่างนี้อยู่ในกรุงเทพฯ ก็ไม่รู้ ผมน่าจะออกไปอยู่ต่างจังหวัด ผมน่าจะอยู่ที่บ้านต่างจังหวัด ตกปลาหาหอยเลี้ยงชีพไปวันๆ

ผมอ่อนเปลี้ยมากทีเดียววันนี้ เพราะโดนนายใช้ไปธุระหลายแห่ง แทบจะขาดใจตายตอนที่รอข้ามทางม้าลายตรงสี่แยกราชประสงค์ ผมยืนอยู่กลางเกาะ โคนควันจากท่อไอเสียรถยนต์ที่เร่งเครื่องผ่านไปมารมเสียจนแทบกระอัก พยายามกลั้นใจหายใจออก พอหายใจครั้งใหม่เข้าไป ควันจากท่อไอเสียก็พุ่งเข้ามา

ที่หน้าผมพอดี ผมได้ประสบการณ์จริงๆ ตอนนั้นเองว่า คำนวณไอเสียนี้ไม่มีออกซิเจนเอาเลย พอหายใจเข้าไปขณะที่ร่างกายกำลังต้องการออกซิเจนเต็มที่แล้วไม่มีออกซิเจนพอ ผมก็สำลัก หูอื้อ หน้ามืด

ผมอยากกลับบ้านต่างจังหวัดจริงๆ อยากกลับบ้านมาก แต่ผมไม่รู้จะกลับไปทำอะไร ไม่มีงานอะไรให้ทำ แค่ตกปลาหาหอยอย่างว่านะ ไม่ทำให้ผมมีชีวิตอยู่ได้หรอก ถึงยังงี้ก็ต้องมีเงินซื้อข้าว จะไปรับจ้างแบกหามเป็นจับกัง โรงสีก็ไม่ไหว แบกอะไรกับเขาไม่ไหว

รถเมล์เคลื่อนไปได้อีกหน่อย ฝนยังคงตก และน้ำตามถนนก็เริ่มเจิ่ง รถยังติดหนัก เพราะเริ่มมีรถเสีย

อากาศในรถอ้าวจนบอกไม่ถูก ทุกคนในรถที่ผมมองเห็นต่างกระสับกระส่าย รถติดอยู่นาน อากาศก็ร้อนอ้าว ความจริงความเป็นของน้ำฝนน่าจะช่วยให้บ้าง แต่ความที่รถแน่นมาก หน้าต่างทุกบานปิดหมด ไอตัวของผู้อยู่โดยสารก็เลียบอบอยู่ในรถ ยิ่งรถติดก็ยิ่งอบร้อนจนผมคิดว่าผมกำลังจะเป็นบ้า

ขาของผมเมื่อย และผมรู้สึกอยากนั่งเต็มที่ ไม่มีใครมีที่ท่าจะลุกขึ้น เด็กสองคนมากับแม่อยู่ตอนกลางของรถก็ยื่นเกาะพนักเก้าอี้อยู่ ชายหนุ่มที่นั่งอยู่ตรงนั้นไม่ได้คิดจะลุกให้ ผมไม่โทษเขาหรอก ผมไม่แน่ใจเหมือนกันว่าถ้าผมได้นั่งตอนนี้ ผมจะลุกให้ใครหรือเปล่า

ผมพยายามเบียดไปจนได้ยืนอยู่หลังสุด หันหน้าไปทางหลังรถเพื่อจะได้หายใจสะดวกขึ้น

นับเวลาจากที่ผมขึ้นรถเมล์คันนี้มาก็ชั่วโมงหนึ่งแล้ว ระยะเวลาอยู่อีกไกลเหลือเกินกว่าผมจะถึงที่พัก ผมหลับตาอย่างอ่อนระโหย ถอนใจอย่างเหนื่อยหน่ายท้อแท้

เวลาอย่างนี้แหละที่ผมอยากกลับบ้านต่างจังหวัด และผมไม่เข้าใจว่าทำไมผู้คนถึงได้มายัดเยียดกันอยู่ในกรุงเทพฯ เพียงแต่ผมเลือกได้ ผมจะไม่อยู่เมืองใหญ่ที่เลวร้ายอย่างนี้ แต่นั่นแหละ คงจะมีใครๆ อีกเป็นหมื่นเป็นแสนที่คิดอย่างเดียวกับผม เพียงแต่พวกเขาจะเลือกได้

รถเมล์กระเสือกกระสนไปถึงป้ายอีกป้ายหนึ่ง ว่าที่จริงมันก็มาถึงตั้งนานแล้วแหละ เพียงแต่ว่าไม่มีใครรู้เท่านั้นเอง จนกระทั่งไซเฟอร์ขยับรถไปได้อีกครั้งและกระเป๋าคะโปกงถามหาคนลง

ผู้ชายที่นั่งอยู่หลังสุดขยับตัว เนื่องจากผมหันหน้าไปทางหลังรถผม จึงสังเกตเห็นก่อนใคร ผมนึกขอบคุณเขาอยู่ในใจขณะที่เขาลุกขึ้นอย่างลำบาก เพราะไม่มีที่ว่างพอที่จะให้เขาทรงตัวขึ้นได้ง่าย เขาต้องเท้าพื้นเก้าอี้ไว้ด้วยมือข้างหนึ่ง และใช้อีกมือหนึ่งขึ้นไปคว้าราวไว้

ผมแยงขาเข้าไปจองที่ไว้ก่อน เพราะมีใครแถวนั้นอีกสองสามคนที่ขยับตัวและทำท่าจะเข้ามานั่ง ผมรู้สึกเสียใจแทนสองสามคนนั้น แต่ขอภัยเถิด ผมขอนั่งก่อนเถิด ผมไม่ไหวแล้ว ผมกำลังจะเป็นลมด้วยความเมื่อย ความเหนื่อยและความหิวบวกกับความอ่อนเพลีย

ผมนั่งลง หายหน้าไปจนดันคอพาดกับพนักเบาะ ตั้งใจว่าจะหลับ แต่หลับไม่ลง มันร้อนเหงื่อซึมจนชุ่มเสื้อ และรู้สึกเหนอะหนะตามขา เพราะอบอยู่ในกางเกงยีนส์หนา

เมื่อหลับไม่ได้ผมจึงนั่งตัวตรง วางหนังสือไว้บนตัก หลับตาภาวนาให้รถเคลื่อนที่ไปได้เร็วๆ ความอึดอัดจากความร้อนและกลิ่นเหม็นโคลนนั้นเหลือจะบรรยาย ผมรู้สึกตัวเองเป็นเหมือนนักโทษที่โดนเขาจับขังมาในรถ เพื่อพาไปยังสถานที่แห่งหนึ่งแห่งไหนก็ไม่รู้ แต่คงจะไม่ใช้ที่ดินรกหรือ

โอ... ผมครางอยู่ในใจ รถเมล์เคลื่อนไปได้อีกพักหนึ่งแล้วก็ติด คนที่นั่งเก้าอี้ยาวหลังสุด ตัวเดียวกับผมมีเจ็ดคน ผมสังเกตเห็นหน้าตาแต่ละคนแล้ว คิดว่าคงไม่มีใครรู้สึกต่างจากผม ผมนั่งเป็นคนที่สามนับจากด้านติดประตู คนที่นั่งริมสุดด้านนั้นเป็นผู้ชาย หน้าตาทำทางเซ่อๆ เซื่องๆ บอกว่า มาจากบ้านนอก อาจจะมากรุงเทพฯ ได้ไม่นาน คงจะเป็นพวกอีสาน หน้าตาเขามีเค้าให้เดาเช่นนั้นได้ เขาปลดกระดุมเสื้อออกสามเม็ด เห็นอกเป็นแผงเหงื่อจับเป็นมันทีเดียว ทำทางเขาล้ำสันติ น่าจะเข้ามาทำงานก่อสร้าง ผมคิดเรื่อยเปื่อย อย่างไม่รู้จะทำอะไรดี

คนถัดมา นั่งติดกับผมเป็นผู้ชายเหมือนกัน หน้าตาทำทางคล้ายๆ ผม น่าจะทำงานบริษัท เป็นพนักงานชั้นผู้น้อยเหมือนผม คนที่นั่งเลยผมไปเป็นผู้หญิง นุ่งผ้าซิ่น อาจจะเป็นแม่ค้า ถัดจากผู้หญิงนุ่งซิ่นเป็นผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ยังสาวอยู่ คงจะทำงานบริษัทเหมือนกัน เครื่องแต่งตัวของเธอสีม่วงทั้งชุด อาจจะ เป็นพวกทำงานตามห้างสรรพสินค้า หรือไม่ก็พวกขายของตามร้าน

คนถัดไปเป็นผู้ชาย สวมเสื้อยืด ผมเดาไม่ออกว่าเขาควรจะทำงานอะไร คนริมสุดถัดไปคงจะเป็นนักศึกษา เป็นผู้ชายแต่งตัวคล้ายนักศึกษา

ผมนั่งมองพวกเขาผ่านไป แล้วกลับมา นั่งหลับตาต่อ รถมติดยู่เฉยๆ ที่สี่แยกอีกแห่งหนึ่ง จอดนิ่งและนาน เพราะมีรถตายอยู่กลางสี่แยก ฝนซาเม็ดลงบ้าง ผมมองออกนอกหน้าต่าง เห็นผู้ชายคนหนึ่งกำลังขึ้นรถ แต่ก็ขึ้นไปไหนไม่ได้ เพราะรอบๆ รถของเขามีรถติดกันอยู่เต็มไปหมด ถ้าเขาขึ้นไป ดีไม่ดีอาจจะไปกระแทกเอาที่รถที่ติดๆ กันอยู่นั้นก็ได้

น่าเห็นใจเขาอยู่เหมือนกัน ร่างเขาโซกชุ่มไปด้วยน้ำฝน คนบนรถเมล์ที่ผมนั่ง มองดูด้วยสีหน้าปราศจากความรู้สึก อาจจะมีนิ้กสมน้ำหน้าอยู่ในใจบ้าง

คงจะมีแหละน่า เป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่หรือ

นี่ผมจะต้องนั่งทรมาณอยู่อย่างนี้ไปอีกนานแค่ไหน ผมอยู่บนรถเมล์คันนี้มาเกือบสองชั่วโมงแล้ว มันร้อน ความร้อนอบอ้าวในรถไม่ได้เบาบางลงเลย ผมรู้สึกคันยุบยิบไปทั้งตัว สายหน้าเป่าลมรดหน้าอกตัวเองอย่างท้อแท้

ไม่มีใครบนรถพูดจากันเลย คนที่ยืนๆ กันอยู่ข้างหน้าผมแน่นไปหมดนั้น ต่างยืนกันนิ่งๆ บางคนก้มหน้า บางคนมองตรงๆ ไปข้างหน้าอย่างไม่มีจุดหมาย บางคนมองไปที่พื้นถนนอันนองไปด้วยน้ำ ผมรู้ที่เดียวว่า ทุกคนกำลังใช้ความอดกลั้นอดทน คิดดูแล้วความอดทนของมนุษย์ช่างสูงไม่ใช่เล่น จนอยู่ในภาวะที่ทารุณอย่างนี้ ก็ไม่มีใครเอ่ยปากบ่น ไม่มีใครพูด ไม่มีใครมีทีท่าว่าจะลงจากรถไปให้พ้นๆ

ถ้ารถคันนี้เป็นรถบรรทุกนักโทษจริงๆ ก็ดี ขออย่างเดียวให้มันวิ่งพาผมออกไปนอกเมือง ไปที่ไหนก็ได้ ขอให้ไปนอกเมืองที่ซึ่งรถไม่ติดอย่างนี้ ที่ซึ่งมีลมเย็นพัดผ่านได้ ที่ซึ่งไม่ต้องปิดหน้าต่างรถทุกบานจนร้อนอ้าวอบเจียนร่างกายละลายเหลวอย่างนี้

ผมรู้สึกว่ามันกำลังจะหมดความอดทน ผมได้นั่งก็นับว่าดีกว่าคนอื่นอีกครึ่งบนรถนี้แล้ว แต่ความร้อนอบนั้น กำลังจะทำให้ผมเป็นบ้า

ผมคิดถึงบ้านเกิดที่ต่างจังหวัด คิดถึงแฟนผม เพียงแต่ผมมีเงินสักก้อน ไม่ต้องใหญ่มากแล้วก็มีงานทำที่แถวบ้าน ผมก็คงไม่ต้องมานั่งทรมาณทรมานเหมือนอย่างนี้ ผมคงแต่งงานกับแฟนผมได้

ทำไมผู้คนบนรถเมล์ถึงได้นั่งเป็นเบาะเหมือนเป็นใบ้กันหมดอย่างนี้ รวมทั้งตัวผม ทำไมไม่มีใครพูดจกกันบ้าง คุยอะไรสนุกๆ เล่าสู่กันฟังบ้าง แทนที่จะนั่งกันนิ่งๆ ทรมาณอย่างนี้ เม็ดฝนยังคงโปรยอยู่บ้าง แต่ความร้อนในรถเมล์จนผมได้บรรเทา... ร้องเพลงไงล่ะ ทำไมไม่มีใครร้องเพลงขึ้นมา ทำเป็นว่ารถคันนี้เป็นรถทัศนอาจรไปต่างจังหวัด ร้องเพลงกันซี ร้องซี นั่งเป็นใบ้เหมือนกับคนใบ้อยู่ทำไม มีประโยชน์อะไรที่จะมานั่งทรมาณนิ่งๆ อย่างนี้ ร้องเพลงกันซี

ไม่มีใครร้องเพลงขึ้นมาเหมือนที่ผมอยากให้มี... เพลงลูกทุ่งร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงอะไรก็ได้เอาเพลงเร็วๆ ก็ได้ ช้าๆ ก็ได้ ขอให้ร้องแล้วกัน ฝนตกกรดติดของสุรชัยไง เร็ว... ใครก็ได้ร้องเพลงหน่อย เอาน้ำท่วมก็ได้ น้ำท่วมถือว่าดีกว่าฝนแล้ง พี่ว่าน้ำแห้งให้ฝนแล้งเสียยังดีกว่า... ของศรีศิริไง ร้องหน่อย ร้องหน่อย ผมจะเป็นลูกคู่

ผมคิดคร่ำครวญอยู่ในใจ รถเคลื่อนไปอีก และติดอีกทีที่สี่แยก นิ่งและนาน ผมรู้สึกเหมือนตัวเองกำลังจะสลายละลาย หลับตา หายใจยาว ผมคิดว่าผมไม่เหลือความอดทนอยู่แล้ว ผมควรจะลงจากรถ แวะกินถ้วยเตี๋ยสักชาม แล้วนั่งเล่นในร้านถ้วยเตี๋ยสักพัก ให้อาการดีขึ้นแล้วค่อยรอรถคันต่อไป

ผมอยู่บนรถเมล์รถโลกันต์คันนี้ต่อไปไม่ไหวแล้ว

...หอมเอยหอมดอกกระถิน รวยระรินเคล้ากลิ่นกองฟาง... เห็นดับเต่าขึ้นอยู่ริมเกาะหญ้านางมองเห็นบัวสไล้งลอยปริมิบึง...

มนต์รักลูกทุ่งเสียงใครหนอ ใครเปิดวิทยุหรือไร ผมชะงักจากการลุกขึ้น นั่งลงอย่างเก่า... เสียงดี ร้องเพราะ มนต์รักลูกทุ่ง ไอ้หนุ่มอีสานคนนั้นนั่นเอง ไอ้เพื่อนยาก ร้องต่อ ร้องต่อ ผมมองเขา ยิ้มให้ แต่เขาไม่เห็นสนใจ เขาหลับตา มือกุมประสานกันไว้บนตัก เขาร้องเพลงเป็นและเสียงดี ร้องเพราะ

...อยากจะเคঁคมาหอมหอมหน่อย ลองเอ้อมมือค่อยๆ ก็เอ้อมไม่ถึง อยากจะแปลงร่างเป็นแมลงภู่ผึ้ง แปลงได้จะบิน ไปคลึงเคล้าเจ้าบัวตูมบัวบาน...

เพราะมาก... ผมกล่าวชมเขาอยู่ในใจ ลืมความแค้นแค้นจากความร้อนอบเสียสิ้น มีเสียงหัวเราะคิกๆ ดังมาจากคนที่ยื่นเบียดกันอยู่ข้างหน้าผม ผมมองหาว่าเป็นใคร ในใจนึกตำหนิเขา คนที่ส่งเสียงหัวเราะนั้นทุกคนที่ผมมองเห็น รวมทั้งทุกคนที่นั่งเก้าอี้ตัวเดียวกับผม มองดูเจ้าหนุ่มนักร้องคนนั้นเป็นตาเดียว แต่เขาไม่สนใจเลย เขาไม่ลืมตา

หอมดินเคล้ากลิ่นไอฝน...

โธษ... ใจผมลอยเตลิดกลับบ้านต่างจังหวัดในวบเดียวที่เขาขึ้นท่อนี่

อวละครคนหอมแก้มนงคราญ...

ผมคิดถึงแฟน แฟนผม เธอน่ารัก ผมจน ผมไม่มีเงิน ผมแต่งงานกับเธอไม่ได้

ขลุ่ยเป่าแผ่วพลิวผ่านทิวแถวต้นตาล มนต์รักเพลงชาวบ้านลูกทุ่งแผ่วมา...

นั่นไงร้อง ที่นี้แหละ หลังบ้านผมที่ต่างจังหวัด ต้นตาลเป็นทิว ผมเป่าขลุ่ยเป็น ผมเป็นนี้ ...

านเชิырร้างแถวบ้

ได้คันเบ็ดสักคันพร้อมเหยื่อ...

เห็นไหม หาปลาไปลงเรือไปตกปลา ผมคลอเสียงในคอตามเขาไปอย่างลึมตัว

มีน้องนางแก้มเรื้อนึ่งเคียงตกปลา...

ฝัน เป็นความฝันของผม ฝันที่จะให้แฟนผมลงเรือไปตกปลากับผม ความฝันที่ผมได้แต่ฝัน

ทุ่งรวงทองของเรานี้มีคุณค่า มนต์รักลูกทุ่งบ้านนา หวานแหว่แผ่วคังกังวาน...

ผมหลับตา ผมไม่ต้องการได้ยินเสียงหัวเราะคิกๆ ของใครบนรถนี้เลย ผมไม่ต้องการเห็นสายตาที่มองเหมือนไอ้หนุ่มคนที่กำลังให้ความสุขกับผมนี้เป็นบ้า แต่ผมรู้สึกว่บรรยากาศบนรถเมล์นี้ดีขึ้น ดีขึ้นอย่างประหลาด ถึงเสียงหัวเราะคิกๆนั้นจะเป็นเสียงที่ผมไม่ต้องการได้ยิน แต่ก็ทำให้รถเมล์ที่ร้อนเหมือนนรกโลกันต์นี้ มีชีวิตขึ้น

ไอ้เจ้าช่อนกยูง แหว่เสียงเพลงมนต์รักลูกทุ่ง น้ำหอมน้ำปรุงที่แก้มนงคราญ

จบแล้ว ช้าท่อนแรกหน่อยเถิดไอ้เพื่อนยาก ยังไม่อึมเลย อีกทีขวยเถิดน่า ร้องเลย ไอ้หนุ่มคนนั้น ไอ้เพื่อนยากของผมไม่ร้องต่อ ยังคงนั่งอยู่ท่าเดิมและไม่ลึมตา ผมปรบมือดังสนั่นอยู่คนเดียว แล้วก็มิเสียงปรบมือจากอีกสองสามคนที่นั่งอยู่แถวเดียวกับผม รวมทั้งผู้หญิงนุ่งผ้าถุงที่นั่งติดกับผมด้วย อีกสองสามคนที่อยู่แถวกลางปรบมือด้วย แต่ผมไม่เห็น ด้านหน้ารถมิเสียงคุยกันจ้อกแจ้ก เสียงกระเป่ารดพุดขึ้นกั้วเสียงหัวเราะว่า “เสียงดี”

รถเมล์เริ่มเคลื่อนไปได้ใหม่ และวิ่งไปได้ระยะสั้นๆ รถเมล์วิ่งเข้าป้าย ขณะที่รถจอดที่ป้ายนั้น เด็กหนุ่มคนหนึ่งกำลังจะลงจากรถ ก่อนลงเขาหันหน้ามาทางหนุ่มนักร้อง พุดใส่หน้าว่า “ไอ้บ้า”

ผมไม่รู้ตัวว่าผมทำอะไรลงไป แต่ก่อนที่เด็กหนุ่มคนนั้นจะก้าวพ้นรถ ผมก็ถูกพรวดเดียวเอื้อมมือไปคว้าคอเสื้อเขาไว้ได้ “ลือนั่นแหละวะ บ้า”

ผมตวาด เด็กหนุ่มคนนั้นท่าทางตกใจ หน้าซีด เมื่อผมไม่เห็นทีท่าว่าเขาจะฮึดฮัด ผมจึงปล่อยคอเสื้อเขา แล้วถอยกลับมานั่งอย่างเก่า รถเมล์เคลื่อนออกจากป้าย ไอ้หนุ่มนักร้องไม่ได้ลึมตาด้วยซ้ำไป เขายังคงนั่งอยู่ท่าเก่า มีความเงิบในรถ ผมมองหน้าหนุ่มนักร้อง อยากให้เขาร้องเพลงอีก แต่เขาก็นั่งนิ่ง

รถเมล์เคลื่อนมาติดอีกครั้ตรงสี่แยกก่อนจะเลี้ยว ถ้าเลี้ยวไปถนนก็โล่ง แต่รถก็ติดอยู่นาน ไม่มีทีท่าว่าจะพ้นสี่แยกไปได้ ความร้อนยังคงระอุบ...ร้องเพลงซีไอ้เพื่อนยาก ร้องซี ร้องเพราะนี้ นา ร้องซี

ผมเรียกร้องเขาอยู่ในใจ มีใครหลายคนแอบมองผม เขาคงประหลาดใจมากที่เห็นปฏิกิริยาที่ผมแสดงออก กับเด็กหนุ่มเมื่อครั้งนี้ แต่ผมไม่สนใจสายตาของใคร ผมขำเสียงไปทางหนุ่มนักร้องของผม ภาวนาให้เขา ร้องเพลงอีก

เพราะที่มันจน คนที่ไหนไม่แล

อะฮ่า คำภาวนาของผมเป็นผล ไอ้หนุ่มเพื่อนยากร้อยเอ็ดไกลบ้านของขวัญชัย เพื่อนของผมร้อง แล้ว เสียงเขาดังกังวานไปทั่วรถทีเดียว ไม่มีเสียงหัวเราะคิกๆ แล้ว ผมดีใจจริง

ต้องจากบ้านจากพ่อและแม่ คงจะแง่คอยวันฉันมา...

แม่ผมก็เหมือนกัน เสียงของไอ้หนุ่มนี้มันโหยฟังสะเทือนใจดีแท้

ต้องจากไกลมาลัยบ้านป่า จากทุ่งนามาหางานทำ...

ไอ้เพื่อนยาก เราก็เหมือนกันนะซี

เพราะที่มันจน ต้องคืนรนเรื้อยไป เข้าสู่กรุงสู่กรุงวิไล หัวใจที่เศร้าระกำ...

เศร้า ผมก็เศร้า ก็มันน่าเศร้า โธ มาลัยบ้านป่า อนิจจาแฟนผม เมื่อไหร่เล่าหนอ เมื่อไหร่เล่า ฉัน กับเธอจะได้กลับบ้านไปแต่งงาน

ทำงานเหนื่อยกาย ไหลเหง้า ตากแดดหน้าดำ ต้องทำเพราะจน...

ใช่แล้วไอ้เกลอ เหมือนกัน ใช่แล้ว ไอ้เพื่อนยาก ขอเป็นเพื่อนด้วยคนเถอะวะ ผมมองเขาอย่างชื่นชม หนุ่มนักร้องไม่สนใจใครเลย เขายังหลับตา ผมจ้องหน้าเขาไม่วางตา หลายคนบนรถทำเช่นเดียวกับผม กระเป๋าารถเดินมาขึ้นที่บันได ยิ้มๆ และมองหนุ่มนักร้องของผม

มาลัยจำ...

นี่ มันต้องอย่างนี้ คนร้องเพลงลูกทุ่งเป็นต้องอย่างนี้ เสียงจำของเขานั้น โหยหวานเอื้อนยาวทอด หาย ผมเปลอเกาะนี้ไว้กับหนังสือให้จิ้งหะ

...อย่าว่าพี่จาก เพราะความจนยากต้องจากหน้ามด เมื่อพี่ไกลทราวมวยอย่าบ่น ถ้าพี่หายจนหน้า มดคงสบาย...

ใช่แล้วมาลัยบ้านป่า
ใช่แล้วมาลัยจำ แฟนผมไม่ได้ชื่อ
มาลัยหรอก แต่ผมอยากให้แฟน
ผมชื่อมาลัยเหลือเกินชีวิตตอนนี้
หนุ่มนักร้องขยับตัว หยดน้ำใส
กลิ้งจากตาผ่านแก้มกร้านของเขา
ผมใจหายวูบ น้ำตาหรือเปล่า
น้ำตาจริงๆ ขนตาเขาชุ่มทีเดียว
เปียกเกาะกันเป็นแผง

โถไอ้เพื่อนยาก

ผมรู้สึกตีบตันพลอยแน่นจมูก ขอบตาร้อนไปด้วย

เพราะ ไกลเธอ เผลอใจลอย...

ลอย ผมก็ลอย ใครเล่าจะไม่ลอย ถ้าเป็นอย่างผม ไกลคนที่รักและไม่มีแนวโน้มว่าจะสมหวังอย่างนี้
คิดถึงเธอ คิดถึงเธอบ่อยบ่อย ใจลอยกระวนกระวาย...

น้ำตาผมทำท่าจะเอ่อ แต่น้ำตาของไอ้หนุ่มหยาดลงเป็นสาย เสียงเครื่องสะท้อนของเขาได้ความรู้สึก
สะท้อนใจเหลือเกิน โดยเฉพาะตรงที่ว่าคิดถึงเธอ คิดถึงเธอบ่อยบ่อย ผมตีบตันในลำคอ รถเมล์เริ่มเคลื่อน
ออกช้าๆ

ตัวไกลหัวใจอยู่ใกล้ เจ้าย่านอกใจละเมื่อพี่ไกลบ้านนา

ผมไม่แน่ใจนักหรอก ผมจากแฟนผมมานานแล้ว จดหมายก็ไม่ได้เขียนถึงกัน ผมปรับมือเมื่อ
เขาร้องจบ มีเสียงปรับมือตามผดังก้องไปทั้งรถ ผมเลยก้มหน้าขี้น้ำตาและลูบหน้าเพื่อทำลาย
คราบน้ำตาของตัวเอง เพราะไม่ต้องการให้ใครเห็น

เสียงปรับมือและเสียงหัวเราะเบาๆ ยังคงดังขณะที่รถเลี้ยววิ่งไปตามถนนอีกสายหนึ่ง

รถจอดป้าย ไอ้หนุ่มนักร้องลุกขึ้น กระเป๋าซึ่งมองดูอยู่ตะ โคนเสียงดัง “เดี๋ยวพี่ นักร้องจะลง”

ทุกคนหันมามอง มีเสียงปรับมือดังอีก หนุ่มนักร้องของผมไม่ได้สนใจกับเสียงปรับมือ คราบน้ำตา
ยังอยู่ขึ้นบนหน้า

เขาก้าวลง ยังไม่ถึงที่พัก แต่ผมก้าวลงตามเขาไป หนุ่มนักร้องลงจากรถได้ก็ทำท่าจะเร่งเดิน ผม
นึกไม่ออกว่าผมควรจะทำอย่างไร จะทักถามหรือคุยกับเขาว่าอย่างไร

“เดี๋ยวก่อน ขอโทษเถิด ถามจริงๆ บ้าหรือเปล่า” ผมถามไปอย่างลึกลับลึกลน

“เปล่า...” หนุ่มนักร้องส่ายหน้า “แต่อยากบ้าเหมือนกัน...”

เขาตอบผม แล้วเดินหายไปในกลุ่มคนที่เบียดเสียดกันรอรถเมล์แถวนั้น

คำศัพท์

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ตรงดิ่ง	ว.	向前直走
อ่อนเพลีย	ก.	疲劳，疲乏，疲惫
ละเหี่ยว	ก.	气馁，沮丧，筋疲力尽
ทอดน่อง	ว.	散步，漫步
พลุกพล่าน	ก.	唐突，冒失，莽撞
ชะงัก	ก.	忽然，骤然
แหงนหน้า	ก.	抬起头
เฉียด	ก.	掠过，擦过
ภาวนา	น.	祈求，祈祷
แน่นขนัด	ว.	密密麻麻，密集
ยัดทะนาน	ก.	挤得满满，塞得满满
เบียด	ว.	挤，拥挤
หนีบ	ก.	夹，钳，剪
ตะกุกตะกัก	ว.	不流畅的
เกย	ก.	搁浅，停泊
ไขว้	ก.	交错，交叉，混杂
คา	ก.	卡住，搁置
แพ	น.	排
กระดืบ	ก.	蠕动，慢慢移动
ย้าย	ก.	转移，迁移
บ๊วย	ว.	虚弱，乏力，筋疲力尽

ทุลักทุเล	ว.	混乱，慌乱，狼狈
เบียดเสียดขัดเขียด	ว.	拥挤的，水泻不通的

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ชายคา	น.	屋檐
โชเฟอร์	น.	司机
เขย่ง	ก.	跺脚，跳
ล้า	ว.	虚弱，乏力，筋疲力尽
ระอุ	ว.	暖暖乎乎，热哄哄，熟透
อับ	ว.	不通风，不透气
ท่อน	น.	段，接
โหน	ก.	垂悬
ขาดใจ	ก.	断气
ทางม้าลาย	น.	斑马线
เกาะ	ก.	抓住，扶手
ควัน	น.	烟雾
ท่อไอเสีย	น.	排气管
กระอัก	ก.	吐
กลั้นใจ	ก.	憋气，屏息
ออกซิเจน	น.	氧气
สำลัก	ก.	呛，噎
แบก	ก.	背
เจิ่ง	ก.	泛滥
กระสับกระส่าย	ว.	烦躁的，焦躁的，坐立不安
อบ	ก.	烘烤的
พนัก (เก้าอี้)	น.	靠背

เหนื่อยหน่าย	ว.	疲乏，累
ท้อแท้	ก.	灰心，失望
กระเสือกกระสน	ว.	竭尽全力，挣扎着

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ตะโกน	ก.	大喊大叫
แยง	ก.	插入
หงายหน้า	ว.	消沉，没精打采的
ซึม	ว.	渗，渗透
เหนอะหนะ	ว.	黏乎乎的
เซ่อๆ	ว.	傻等
เค้า	น.	迹象，线索
แฝง	น.	片
ผ้าฉิ้น	น.	女士筒裙
ห้างสรรพสินค้า	น.	百货商场
เข็นรถ	ก.	推车
โชกชุ่ม	ว.	湿淋淋的
ปราศจาก	ก.	捐献
สมน้ำหน้า	ก.	活该
ทรมาณ	ก.	忍受
คัน	ก.	痒
ยุบ	ก.	融化
เยิบ	ว.	缓缓的
ส่ายหน้า	ก.	摇摇头
จุดหมาย	น.	目标
อดกลั้นอดทน	ก.	忍气吞声，抑制

ทารุณ	ว.	残忍的，残酷的
เจียน	ว.	几乎，将近
เบิ๋อ	ว.	静，静默
ไบ๋	ว.	哑

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
บรรเทา	ก.	救济，减轻
ทัศนาวจร	น.	游览，游行
คร่ำครวญ	ก.	哭诉，哀鸣，啼笑
ประสาน	ก.	联系，连接，结合
ตำหนิ	น.	身上的特征 疤痕，痔
วูบ	ก.	一闪而过，一下子，一阵子
ท่อน	น.	段
ทิว	น.	行，列
คลอ	ก.	陪伴，伴随
แว่ว	ก.	略闻
แผ่ว	ว.	轻轻的，微微的
ประหลาด	ว.	稀奇的，奇怪的
จ้อกแจ้ก	ว.	象声词，嘈杂声
ลื้อ	น.	你（朋友间或长辈对晚辈用）
ตวาด	ก.	呵喝，苛责，怒斥
ฮึกฮัก	ว.	恼怒的，气氛的，不满的
ปฏิกิริยา	น.	反应，反响
ชำเลื่อง	ก.	斜视，瞟
ดิ้นรน	ก.	挣扎
กลิ้ง	ก.	滚动

กร้าน	ว.	皮肤粗糙
ตีบตัน	ว.	(咽喉) 堵塞的 , 哽住的
เควี่อ	น.	颤抖 , 不清晰
สะท้าน	ก.	发抖 , 震动
ตีบ	ว.	狭窄 , 阻塞

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ตื่น	ว.	激动地
ขี้ตา	ก.	揉眼睛
คราบ	น.	污点
ลุกลี้ลุกลน	ว.	仓皇 , 匆促 , 匆忙 , 慌忙

แปลความหรือย่อหน้าที่ยากเป็นภาษาจีน

1. ผู้คนแน่นขนัดที่ป้ายรถเมล์เหมือนเคย ไม่มีใครเอาใจใส่ใคร ที่มาเป็นกลุ่มก็ยืนคุยกันพลางมองรถเมล์ที่วิ่งมาเข้าป้ายไปพลาง ที่มาคนเดียวแบบผม ก็ยืนมองทางที่รถเมล์จะวิ่งมาอย่างเอาใจใส่ ผมนึกภาวนาในใจให้รถเมล์คันที่ผมจะขึ้นว่างสักหน่อย

公共汽车站前面的人群还是老样子，谁也不关心谁。那些成群而来的，还可以一面等一面聊天。像我这样的孤零零一个人，只能眼巴巴地看着前面的马路。我多么希望我要搭的那辆公共汽车能够留下几个空位

2. รถเมล์เลื่อนตะกุกตะกักไป เพราะเป็นช่วงเช้าวงเวียน รถนานาชนิดต่างแย่งกันที่จะจ่อหัวเข้าไปในวงเวียนเพื่อจะได้ไปก่อน

车子进了一个圆环，在群车包围中慢慢爬行。群车又各自争先恐后，互不相让。

3. อากาศในรถอ้าวจนบอกไม่ถูก ทุกคนในรถที่ผมมองเห็นต่างกระสับกระส่าย รถติดอยู่นานอากาศก็ร้อนอ้าว

车里的空气令人闷得很，乘客都显出坐立不安的样子，车停得越久，空气也就越闷热。

4. ผมหลับตาอย่างอ่อนระโหย ถอนใจอย่างเหนื่อยหน่ายท้อแท้
我闭起疲惫的眼睛，失望地叹气。

5. เพียงแต่ผมเลือกได้ ผมจะไม่อยู่เมืองใหญ่ที่เลวร้ายอย่างนี้

假使我有选择的余地，我绝对不要到这么恶劣的大都市来。

6. ผมนั่งลง หงายหน้าไปจนต้นคอพาดกับพนักเบาะ ตั้งใจว่าจะหลับ แต่หลับไม่ลง มันร้อนเหงื่อซึมจนชุ่มเสื้อและรู้สึกเหนอะหนะตามขา เพราะอบอยู่ในกางเกงยีนส์หนา

我坐下去，把头靠着椅背，想睡一会，可是睡不着，热汗湿透了我的上衣，套在牛仔裤里面的双腿更觉得齷齪难堪。

7. ความอึดอัดจากความร้อนและกลิ่นเหงื่อไคลนั้นเหลือจะบรรยาย ผมรู้สึกตัวเองเป็นเหมือนนักโทษที่โดนเขาจับขังมาในรถ เพื่อพาไปยังสถานที่แห่งหนึ่งแห่งไหนก็ไม่รู้ แต่คงจะไม่ใช่ที่คืนักหรอก

我不能形容这种闷热而又充满汗臭的气氛，只是觉得自己好像一个被逮到车上准备送到某一个地方去的罪犯。尽管还不知道被送到什么地方去，不过不会是一个好地方是可以肯定的。

8. ความร้อนอบอ้าวในรถไม่ได้เบาบางลงเลย ผมรู้สึกคันยุบยิบไปทั้งตัว สายหน้าเป่าลม รดหน้าอกตัวเองอย่างท้อแท้

闷热得气氛并没有好转，我觉得周身发痒，失望地像胸前吹了几口气。

9. ถ้ารถคันนี้เป็นรถบรรทุกนักโทษจริงๆ ก็ดี ขออย่างเดียวให้มันวิ่งพาผมออกไปนอกเมืองไปที่ไหนก็ได้ขอให้ไปนอกเมืองที่ซึ่งรถไม่ติดอย่างนี้ ที่ซึ่งมีลมเย็นพัดผ่านได้ ที่ซึ่งไม่ต้องปิดหน้าต่างรถทุกบานจนร้อนอ้าวอบเจียนร่างกายละลายเหลวอย่างนี้

即使这是一部装载囚犯的车也罢！只要它能把我送到郊外去，去哪里都可以，只要是交通部阻塞，有凉风吹拂，不必关心关闭车窗以导致闷热得难以忍受的郊外就行。

10. ...อมเอยหอมดอกกระถิน รวยระรินเคล้ากลิ่นกองฟาง... เห็นดับเต้าจี่นอูริมเถาหญ้านางมองเห็นบัวสล้างลอยปริ่มริมบึง...

...荚豆花啊，香啊！和稻草的味道混在一起！野菇在草边生，荷花却在池中开啊...

11. ...อยากจะเด็ดมาดมหอมหน่อย ลองเอื้อมมือค่อยๆ ก็เอื้อมไม่ถึง อยากจะแปลงร่างเป็นแมลงภู่ผึ้ง แปลงได้จะบินไปคลั่งเคล้าเจ้าบัวตูมบัวบาน...

...摘朵荷花亲一亲，伸直手臂摘不到，变只蜂儿飞过去，搂住盛开的荷花不肯放啊...

12. หอมดินเคล้ากลิ่นไอฟน...

雨中的香土，香啊...

13. โสย... ใจผมลอยเตลิดกลับบ้านต่างจังหวัดในวบเดียวที่เขาขึ้นตอนนี้

啊...这句歌词仿佛把我带到故乡去

14. อวระคนหอมแก้มนงคราญ...

亲一亲小姑娘的脸蛋

15. ขลุ่ยเป่าแผ่วพลิวผ่านทิวแถวคันตาล มนตร์รักเพลงชาวบ้านลูกทุ่งแผ่วมา...

笛声吹遍棕树间，依稀传来爱的曲调...

16. ใ้คันเบ็ดสักคันพร้อมเหยื่อ...

找把钓竿和钓饵...

17. มีน้องนางแก้มเรื่อ่นั่งเคียงตกปลา...

还有面如桃花的姑娘伴垂钓...

18. ทุ่งรวงทองของเรามีคุณค่า มนตร์รักลูกทุ่งบ้านนา หวานแหว่แผ่วดังกังวาน...

金黄的田园真可爱，甜蜜的爱的曲调频频传来...

19. โอ้เจ้าช่อนกยูง แหว่เสียงเพลงมนตร์รักลูกทุ่ง น้ำหอมน้ำปรุงที่แก้มนงคราญ

啊！孔雀花叶中频传田园之歌--爱的曲调，小姑娘的笑容甜蜜蜜

20. เพราะพี่มันจน คนที่ไหนไม่แล

因为阿哥穷，到处无人理睬

21. ต้องจากบ้านจากพ่อและแม่ คงชะเง้อคอยวันฉันมา...

要远离家乡，即使爹娘朝夕盼儿归...

22. ต้องจากไกลมาลัยบ้านป่า จากทุ่งนามาหางานทำ...

要远离马莱的家，抛弃田园来谋生...

23. เพราะพี่มันจน ต้องคืนรนเรื่อยไป เข้าสู่กรุงสู่กรุงวิไล หัวใจพี่เศร้าระกำ...

因为阿哥穷，流浪至京华，一把心酸泪，不知向谁洒...

24. ทำงานเหงื่อกายไหลน้ำ ตากแดดหน้าดำ ต้องทำเพราะจน...

烈日之下，汗流浹背，只是因为贫穷...

25. ...อย่าว่าพี่จาก เพราะความจนยากต้องจากหน้ามด เมื่อพี่ไกลทรมว้ยอย่าบ่น ถ้าพี่หาจน
หน้ามดคงสบาย...

...莫说阿哥轻离别，只因为贫穷。阿哥别妹莫幽怨，阿哥飞黄腾
达，妹心喜...

26. เพราะไกลเธอ เผลอใจลอย...

因为离开你，心随着云飘去...

27. คิดถึงเธอ คิดถึงเธอบ่อยบ่อย ใจลอยกระวนกระวาย...

想你想你，常相忆。情切切，心依依...

28. ตัวไกลหัวใจอยู่ใกล้ เจ้าขานอกใจละเมื่อพี่ไกลบ้านนา

阿哥远离妹，妹切莫变了心

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

大城市的交通情况越来越拥挤。上下班时间坐公共汽车更是拥挤。特别是遇到下雨天坐公共汽车那简直就是一件难以令人忍受的事情。车里必须把窗户关上，车里的空气闷得很，车里人又多，车窗都关起来了，让人感觉没有办法透口气。

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3

อ่านแล้วฝึกร้อง

มนต์รักลูกทุ่ง

คำร้อง/ทำนอง: ไพฑูรย์ บุตรชั้น

ผู้ขับร้อง ไพรวลัย ลูกเพชร

หอมเยยหอมดอกกระถิน
 รวยระรินเคล้ากลิ่นกองฟาง
 เห็นดั่งเต่าขึ้นอยู่ริมเถาหญ้านาง
 มองเห็นบัวสล้างลอยปริ่มริมบึง
 อยากจะเด็ดมาดมหอมหน่อย
 ลองเอื้อมมือค่อยค่อยก็เอื้อมไม่ถึง
 อยากจะแปลงร่างเป็นแมลงภู่งิ่ง
 แปลงได้จะบินไปคลึงเคล้าเจ้าบัวตูมบัวบาน
 หอมดินเคล้ากลิ่นไอฟัน
 อวระคนธ์หอมแก่นงคราญ
 ขลุ่ยเป่าแผ่วพริ้วผ่านทิวแถวต้นตาล
 มนต์รักเพลงชาวบ้านลูกทุ่งแผ่วมา
 ได้คันเบ็ดสักคันพร้อมเหยื่อ
 มีน้องนางแก้มเรื่อ นั่งเคียงตกปลา
 ทุ่งรวงทองของเรานี้มีคุณค่า
 มนต์รักลูกทุ่งบ้านนา
 หวานแหว่แผ่วดังกังวาน
 โอ้ เจ้าช่อนกยูง

แว่วเสียงเพลงมนต์รักลูกทุ่ง
ซ้าหอมน้ำปรงที่แก้มนงคราญ

บทอ่านเสริมวัฒนธรรม วิถีชีวิตไทย

เรื่อง เมืองหลวงเก่าของไทย

เมืองไทยเจริญรุ่งเรืองมาช้านาน มีความเป็นมาที่น่าภาคภูมิใจ เมืองไทยมีเมืองหลวงมาแล้วหลายแห่ง กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของไทยปัจจุบัน ก่อนหน้ากรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของไทยคือ กรุงธนบุรี ก่อนหน้ากรุงธนบุรี กรุงศรีอยุธยา เป็นเมืองหลวงที่รุ่งเรืองและมีอายุยาวนาน ก่อนหน้ากรุงศรีอยุธยา เมืองหลวงแห่งแรกของไทย คือ กรุงสุโขทัย คนไทยจะภูมิใจที่มีอดีตน้าเรียนรู้

กรุงสุโขทัย

"สุโขทัย" หมายความว่า "รุ่งอรุณแห่งความสุข" พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ เป็นปฐมกษัตริย์ปกครองเมืองสุโขทัย ซึ่งเป็นอาณาจักรแห่งแรกของประเทศไทย ในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชโอรสของพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ ได้แผ่อาณาจักรออกไปกว้างขวางคลุมเขตประเทศไทยเกือบหมด บ้านเมืองเจริญทุกด้านไม่ว่าด้านประวัติศาสตร์ ยุทธศาสตร์ กฎหมาย การปกครอง เศรษฐกิจ ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี เฉพาะอย่างยิ่งทรงประดิษฐ์อักษรไทยขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๑๘๒๖ สมัยนั้นชาวสุโขทัยทำเกษตรกรรมเป็นหลัก อาศัยอยู่กับน้ำ

สุโขทัยเป็นราชธานีแห่งแรกของราชอาณาจักรไทย สิ่งสำคัญที่จะต้องระลึก ก็คือ มหาราช พระองค์แรกของไทย ได้ถือกำเนิดขึ้น ณ สุโขทัยแห่งนี้ พระองค์ทรงปกครองไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขกับได้ขยายดินแดนออกไปอย่างกว้างใหญ่ไพศาล และเจริญรุ่งเรืองอย่างสูงสุด ในช่วงเวลานั้น จากร่องรอยและหลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่า ศิลปวัฒนธรรมของความเป็นไทยได้เริ่มต้น

ณ แห่งนี้ วิทยาการความรู้ความสามารถ และเทคโนโลยีแขนงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีภาษาและหนังสือของตนเองได้บ่งบอกถึงอารยธรรมอันสูงส่งของคนไทย ได้เริ่มขึ้นและวิวัฒนาการเป็นมรดกตกทอดถึงลูกหลานไทยได้สืบทอดต่อกันมาจนตราบนานเท่าทุกวันนี้

กรุงศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือเรียกสั้นๆ ว่า "อยุธยา" ตั้งอยู่ในภาคกลางเป็นเมืองหลวงเก่าของไทย สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1893 โดยสมเด็จพระเจ้าอู่ทอง หรือ สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ในเวลา 417 ปี ที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี มีกษัตริย์ปกครอง 33 พระองค์ จาก 5 ราชวงศ์ คือ ราชวงศ์อู่ทอง ราชวงศ์สุพรรณภูมิ ราชวงศ์สุโขทัย ราชวงศ์ปราสาททอง และราชวงศ์บ้านพลูหลวง นับเป็นราชธานีของไทยที่มีอายุยืนยาวที่สุดในประวัติศาสตร์ชาติไทย

ตลอดระยะเวลา 417 ปีที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี แห่งราชอาณาจักรไทยมิได้เพียงเป็นช่วงแห่งความเจริญสูงสุด ของชนชาติไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างสรรค์ อารยธรรมของหมู่วมวลมนุษยชาติซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่นานาอารยประเทศอีกด้วย แม้ว่ากรุงศรีอยุธยาจะถูกทำลายเสียหายจากการสงครามจากประเทศเพื่อนบ้านและจาก

น้ำเมื่อการบุกรุกขุดค้นของพวกเขาเองแล้ว ส่วนที่ปรากฏในปัจจุบันนี้ยังมีร่องรอยหลักฐานซึ่งแสดงให้เห็นอัจฉริยภาพ และความสามารถยิ่งใหญ่ของบรรพบุรุษแห่งราชอาณาจักรผู้อุตสาหสร้างสรรค์ความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมและความมั่งคั่งไว้ให้แก่ผืนแผ่นดินไทย

กรุงธนบุรี

หลังจากได้กอบกู้กรุงศรีอยุธยากลับคืนจากพม่าได้แล้ว พระเจ้าตากสินทรงเห็นว่ากรุงศรีอยุธยาถูกพม่าเผาผลาญเสียหายมาก ยากที่จะฟื้นฟูให้เหมือนเดิม พระองค์ จึงย้ายเมืองหลวง มาอยู่ที่กรุงธนบุรี แล้วปราบดาภิเษกขึ้นเป็นกษัตริย์ ทรงพระนามว่า "พระบรมราชาธิราชที่ 4" ครองกรุงธนบุรีอยู่ 15 ปี นับว่าเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์เดียวที่ปกครองกรุงธนบุรี

ส่วนสาเหตุที่พระเจ้าตากสินทรงเลือกกรุงธนบุรีเป็นเมืองหลวงเนื่องจากทำเลที่ตั้งกรุงธนบุรีอยู่ใกล้ทะเล ถ้าเกิดมีศึกมาแล้วตั้งรับไม่ไหวก็สามารถหลบหนีไปตั้งมั่นทางเรือได้กรุงธนบุรีเป็นเมืองเล็กจึงเหมาะกับการตั้งคนที่มีอยู่พอจะรักษาเมืองได้กรุงธนบุรีมีป้อมปราการที่สร้างไว้ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาหลงเหลืออยู่ ซึ่งพอจะใช้เป็นเครื่องป้องกันเมืองได้ในระยะแรก

กรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร เดิมเรียกกันว่า "เมืองบางกอก" ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงปราบดาภิเษกเป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรี ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเมืองบางกอกขึ้นเป็นเมืองหลวงใหม่ แทนกรุงธนบุรี โดยสืบทอดศิลปวัฒนธรรมจากกรุงศรีอยุธยา พระราชทานนาม

ว่า "กรุงเทพมหานคร อมรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยามหาดิลกภพนพรัตน์ราชธานีบุรีรมย์ อุดมราชนิเวศน์ มหาสถาน อมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติยะ วิษณุกรรมประสิทธิ์" เพื่อเป็นมงคลนามนับแต่นั้นเป็นต้นมา

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงและเมืองใหญ่ที่สุดในประเทศไทย รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการปกครอง การศึกษา การคมนาคมขนส่ง การเงินการธนาคาร การพาณิชย์ การสื่อสาร และความเจริญของประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นเมืองที่มีชื่อยาวที่สุดในโลกอีกด้วย มีแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน ทำให้แบ่งเมืองออกเป็น 2 ฝั่ง คือ ฝั่งพระนครและฝั่งธนบุรี โดยกรุงเทพมหานครมีพื้นที่ทั้งหมด 1,568.737 ตารางกิโลเมตร

อ้างอิง:

สำนักงานจังหวัดสุโขทัย. (2541). *ประวัติศาสตร์ไทยส่วนภูมิภาคจังหวัดสุโขทัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. สุโขทัย
Ayutthaya.org .2013 . กทม. สืบค้นจาก <http://www.ayutthaya.org/history/baanjomyut.>;

<http://www.baanjomyut.com/76province/rattanakhosin.html>

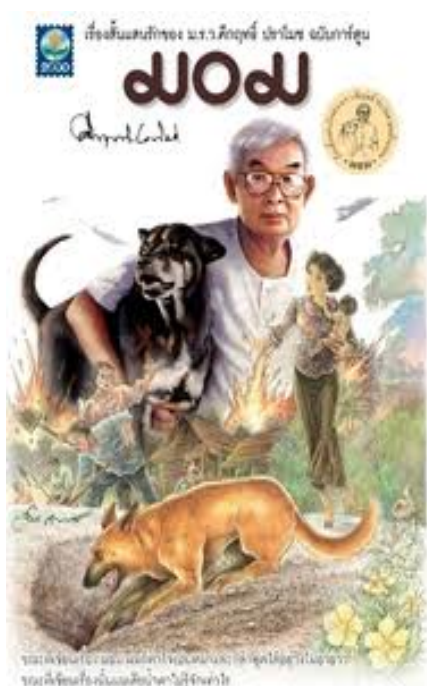
วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2013). กทม. สืบค้นจาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%9E%E0%B8%A1%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%84%E0%B8%A3>

บทที่ 3 มอม

พลตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

ตั้งแต่หม่อมลืมนามขึ้นมองดูโลกในเบื้องแรก โลกนี้มีชายคนหนึ่งและแม่อีกหนึ่ง มอมเป็นลูกโตน
เกิดได้ถุนบ้านไม้สองชั้นหลังเล็กๆ แถวมักกะสัน มอมรู้ว่าพ่อของมันเป็นหมาพันธุ์อัลเซเชียนอยู่ตึกใหญ่

อยู่ถนนเพชรบุรี เจ้าของเลี้ยงถนนหนักหนาแต่แม่ของมัน
เป็นหมาไทยตลาดประตูน้ำ ที่มอมปฏิเสธขึ้นมาได้ เพราะ
อุบัติเหตุ เจ้าของพ่อของมันพลปล่อยให้หลุดออกมาจากบ้าน
ได้ชั่วคราว ทั้งหมดนี้มอมไม่สนใจ มันรู้แต่ว่าภายในได้ถุนบ้าน
นั้น มีแม่อยู่สำหรับคุณในเวลาหัว ซึ่งมันก็หัวบ่อยๆ และเอาไว
นอนเบียดให้อุ่นได้เมื่อเวลามันหนาว พอมอมจำความได้
มันก็รู้ว่ามีคนมุดเข้าได้ถุนบ้านนั้นบ่อยๆ อีกคนหนึ่ง มันรู้สึก
ว่ามีคนนั้นมาอุ้มชูลูบลำมันเล่นเสมอ มอมมันคันเขี้ยวซึ่ง
กำลังจะขึ้น มันก็กัดมือนั้นเล่นบ้างเลียเล่นบ้าง บางทีเจ้าของ
มือนั้นก็ยกตัวมันขึ้น ใกล้อๆ ติดกับหน้า มอมมักกระดิกหาง
ดีใจจนตัวสั่น เลียหน้าเลียปากคนๆ นั้นก็ไม่ว่า ปล่อยให้ตามใจมัน
มอมมันจำกลิ่นไว้ได้ กำหนดสัญญาไว้ว่าคนๆ นั้นเป็นนาย
ของมัน แล้วมันก็รัก

พอมอมมันเริ่มเดินได้ก็คลานจากได้ถุนออกสู่ลานบ้าน โลกของมันกว้างขึ้นเล็กน้อย มันรู้ว่า นาย
อยู่บ้านสองชั้นเล็กๆ ก่อนข้างจะเก่า และไม่ได้ทำสี นอกจากนายแล้วก็มีคนอื่นอยู่ด้วยอีกสองคน คนหนึ่งนั้น
เป็นผู้หญิง นายบอกมันว่าคนนี่คือ นายผู้หญิง อีกคนหนึ่งเป็นเด็กเล็กๆ เพิ่งสอนเดินนายเรียกว่า หนู แต่มอม
มันพอจะเดาออกว่า เป็นลูกของนาย เพราะกลิ่นตัวเหมือนกัน พอมอมเริ่มคลานออกจากได้ถุนที่เคยนอน
แม้จะเริ่มห่างไป แต่ก่อนพอมอมรู้สึกหิวนมที่ไร ต้องรู้สึกว่ามีแม่อยู่ใกล้อๆ คอยให้นมทุกครั้ง แต่เดี๋ยวนี้นานๆ

แม่จึงจะมาหาสักครั้งหนึ่ง และน้ำนมแม่ก็รู้สึกว่ามันน้อยและจางไป แต่มอมมันไม่เดือดร้อนเท่าไรนัก เพราะ นายหาชมอ่างทะลุ มาวางไว้ที่นอนซานหลังบ้าน ระหว่างครัวไฟกับตัวเรือนใบหนึ่ง เอาข้าวคลุกกับที่ นายกินเหลือ ใส่ให้มันกินวันละสามเวลาทุกวัน เวลาเช้าเวลาเย็นนายให้เอง ส่วนตอนกลางวันนายผู้หญิง เป็นคนให้ มอมมันโตเร็วผิดปกติกว่าหมาธรรมดา เพราะมันเป็นพันธุ์พ่อมากกว่าพันธุ์แม่ ยิ่งโตมันก็ยัง กินจุทุกวัน แต่นายกลับจิตใจ คอยให้ข้าวมันกินอิมเพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งกว่านั้นเวลานายผู้หญิงทำครัว มอม มันก็แอบเข้าไปอยู่ด้วย บางทีมันก็เกะกะกิดขวาง นายผู้หญิงก็ตีเอาบ้างไล่ออกมาบ้าง แต่แล้วมันก็กลับเข้าไปอีก เพราะมอมมันรู้ว่า ถึงแม้ว่าผู้หญิงจะดุจะตีอย่างไร ในที่สุดมันก็ต้องได้อะไรกินเสมอ

มอมมันโตวันโตคืนจนกลายเป็นหนุ่มใหญ่ แม่หายไปจากโลกของมัน ซึ่งเดี๋ยวนี้เหลือแต่นาย มอมไม่ได้รักนายเท่าชีวิต แต่นายเป็นชีวิตของมอม เข้าขึ้นนายหายไปจากบ้าน มันก็รู้สึก ว่า ชีวิตมันว่างเปล่า แต่มอมรู้ว่า ตกบ่าก็ต้องกลับ ฉะนั้นตามปกติ มันก็ไม่เดือดร้อนเท่าไรนัก มอมใช้เวลาที่นายไม่อยู่หาอะไร กินบ้าง เล่นกับหนูบ้าง บางทีหนูก็ดึงหูดึงหางมัน เล่นกับมันเจ็บบๆ แต่มอมมันก็ทนได้ เพราะกลิ่นของนาย ติดอยู่ที่ตัวของหนูเหมือนคนๆ เดียวกัน ชั่วแต่ว่าหนูตัวเล็กกว่า บางทีมอมมันก็ออกไปเที่ยวนอกบ้าน เดิน ไปก็ดมกลิ่นอะไรไป กลิ่นคนแปลกๆ ที่ติดอยู่ตามทางเดิน กลิ่นหนูที่ออกหากินตามถังขยะในเวลากลางคืน กลิ่นหมาบ้าน ใกล้เรือนเคียง และหมากลางถนนทั้งตัวผู้ตัวเมีย เมื่อมอมตัวยังเล็ก มันไม่ค่อยกล้าออกจากบ้าน เพราะหมาอื่นๆ มันรุมกันเห่า มันรุมกันกัด แต่เดี๋ยวนี้มอมตัวโตกว่าหมาอื่น พอออกนอกบ้าน ถึงหมาอื่น จะเห่า แต่ก็วิ่งหนีมอมทุกตัวไป ในบรรดาหมาตัวผู้ในละแวกบ้าน มอมมันเคยแสดงฝีมือให้ปรากฏมาแล้ว ไอ้ตัวไหนที่เคยเป็นจำฝูงเป็นหัวโจก มอมมันเคยปราบมาแล้วตามธรรมเนียมหมานั้น ถ้าจะออกจากบ้าน ไปไหนจะต้องถ่ายปัสสาวะรายทางไว้ สำหรับดมกลิ่นของตนเองกลับบ้านได้ถูกต้อง ที่ที่จะถ่ายรด นั้นก็ ต้องเป็นที่สังเกตได้ง่าย สูงเพียงระดับจมูก ไม่ต้องก้มลงคมให้เสียเวลา เป็นต้นว่าเสา ไฟฟ้าหรือต้นไม้ข้างทาง ออกจากบ้านเดินไปก็ต้องยกขาถ่ายเอาไว้เป็นสำคัญ แต่ถ้ามีหมาตัวอื่นมาถ่ายทับเสีย กลิ่นนั้นก็เพี้ยนไป อาจถึงกลับบ้านไม่ถูก หรืออย่างน้อยก็ต้องลำบากทุลักทุเล การถ่ายปัสสาวะรดที่ตัวอื่นทำไว้แล้ว จึงเป็น อนันตริยกรรมของสุนัข อภัยให้กันไม่ได้ แล้วถ้าทำกันต่อหน้าก็เป็นการทำทายเป็นตรง เป็นการทำลาย เกียรติของหมาตัวผู้ด้วยกัน แสดงว่า หมดความเกรงใจนับถือกัน ต้องต่อสู้กันแพ้กัน ไปข้างหนึ่ง มอมมัน เคยถูกทำทายเป็นวิธีนี้มามาก แต่มันก็สู้จนเอาชนะได้ทุกตัว บางทีมันกลับบ้านเป็นแผลยับไปตามหน้าและ แข็งขา นายผู้หญิงต้องคอยล้างแผลใส่ยาให้ หลังจากนั้นมันก็จะถูกขังไปสองสามวัน แล้วมันก็แอบหนี ไปเที่ยวนอกบ้านได้อีก

มอมมันเคยทิ้งนายไปแต่เพียงครั้งเดียวในชีวิต เมื่อมอมแตกเนื้อหนุ่มเต็มที่ อากาศกำลังหนาว น้ำขึ้นเจ็งคลอง บางวันก็ท่วมพื้นตลิ่งขึ้นมา มอมมันก็ไปหลงรักนางนวล ซึ่งกำลังแตกเนื้อสาวอยู่ถัดบ้านไป ๓ - ๔ หลังคาเรือน มอมหลงใหลจนสิ้นท่า ข้าวปลาไม่เป็นอันกิน กลางคืนดิ๊กๆ เดือนสว่าง มอมนั่งมอง พระจันทร์แล้วก็หอนด้วยความวังเวงใจ ในตอนแรกมันเพียงแต่หลบไปหา นางนวลชั่วคราวแล้วก็ กลับบ้าน ครั้นต่อมาอาการรักหนักขึ้น มันก็ไม่กลับเอาเลย ฝ้าเวียนวนอยู่แถวนั้น คอยไล่กัดตัวผู้อื่นๆ ทั้ง

หนุ่มทั้งแกที่มาตอมนางนวลเป็นฝูง คนในบ้านเขาหนวกหู นักเข้า เขาก็ทุบตีเอาบ้าง เอาอิฐขว้างเอาบ้าง มอมก็ต้องทน เพราะความรักกำลังขึ้นหน้า มอมหายจากบ้านไป ๔ – ๕ วัน หิวหนักเข้าก็ต้องโซกกลับบ้าน แทนที่นายจะว่ากล่าว กลับรีบหาข้าวให้มันกิน มอมมีอาการผิประหลาด ชุบผอมไป สัก ๑๕ วัน แล้วมัน ก็กลับเป็นปกติเหมือนเก่า น่าประหลาดที่ความรักที่มีต่อนางนวลก็หายไปด้วย คงเหลือแต่ความรักนาย

พอตกบ่ายทุกๆ วัน มอมมันจะต้องไปหมอบคอยนายที่หัวกระไดบ้าน ตามันจับอยู่ที่ประตูบ้าน และ ประสาททุกส่วนเตรียมพร้อมที่จะรับนาย พอได้ยินเสียงเท้านายเดินกลับบ้าน มอมก็หุ้ต้งคอยฟัง พอถูกบิด ประตูหน้าบ้านเสียงดังกึก มันก็โผล่จากที่ด้วยกำลังทั้งตัวแล้วก็โถมเข้าหานาย ดีใจเสียเป็นที่สุดแล้วที่นาย กลับบ้าน มันจะวิ่งเข้าพันแข้งพันขานาย คาบข้อมือนาย เลี้ยตั้งแต่ หน้าลงมาถึงเท้า ความดีใจของมอม กว่าที่จะสงบได้ก็เมื่อนายผลัดผ้าเข้าห้องน้ำอาบน้ำหายไป ทีนี้มันก็มีหน้าที่ติดตามนายไปทุกฝีก้าว ไม่ว่าจะนาย จะนั่งหรือนอนหรือจะไปทางไหน มอมเป็นต้องอยู่ข้างๆ บางวันนายพามันออกไปเดินเที่ยวเล่นนอกบ้าน ถ้าวันไหนได้ออกไปเที่ยวกับนาย วันนั้นก็เป็วันที่มอมดีใจเอิกเกริกเป็นพิเศษ ออกได้ก็วิ่งนำหน้าไป บางที ก็วิ่งเลยไป จนนายต้องเรียก บางครั้งได้กลิ่นอะไรที่ข้างถนน สนใจเป็นพิเศษ มันก็โผล่เที่ยวสูดดมกลิ่น นั้นเสีย จนนายต้องเรียกอีกเหมือนกัน มอมเป็นหมาที่มีแต่หัวใจ และหัวใจของมันนั้นก็มอบให้นาย ฉะนั้น มิไยนาจะสั่งสอนให้ทำอะไร มอมก็ไม่ค่อยเอาใจใส่ เพราะเมื่ออยู่กับนายมันมีแต่ความดีใจและมีความสุข ไม่มีปัญญาจะไปจดจำอะไรได้ก็มากน้อย แต่ถึงกระนั้นมันก็ยังอุตสาห์เรียนวิชาที่นายสอนให้ไว้ได้อย่างหนึ่ง เวลาเดินไปริมคลองหรือริมบ่อ นายจะหากิ่งไม้แห้งๆ ขว้างลงไปใต้น้ำ มอมมันก็จะกระโดดน้ำว่ายน้ำไปคาบ เอากิ่งไม้กลับมาให้นาย ที่มอมมันเรียนได้เร็วก็เพราะว่า มันเห็นเป็นการเล่นชนิดหนึ่ง บางทีนายไม่ยอมเล่น เพราะมันสะบัดขน น้ำเปียกนาย แต่มอมก็เที่ยวไปหากิ่งไม้แห้งๆ คาบมาชวนนายเล่นทุกครั้ง ที่มีบ่อหรือ คลองอยู่ใกล้ๆ

มอมมันอยู่กับนายเป็นปกติสุขมาได้สองปีกว่าจนมันเติบโตเป็นหนุ่มใหญ่เต็มที ใครเห็น ใครก็ ต้องชมว่า มันเป็นหมาที่งามไม่น้อย และเมื่อนายบอกกับคนอื่นว่า มอมเป็นหมาเกิดได้ถูกบ้านก็ไม่ค่อยมี ใครเชื่อ จนถึงวันหนึ่งซึ่งเป็นวันสำคัญที่สุดในชีวิตของมอม วันนั้นเป็นวันหนึ่งในฤดูหนาวมอมมันก็คลั่ง เป็นพิเศษ จึงล่อครี้ออกไปเที่ยวนอกบ้านตั้งแต่เช้าตรู่ ยิ่งเที่ยวไปมันก็ยิ่งเพลิน โกลบ้านออกไปทุกที ถ้า มอมมันเป็นคน มันก็จะสังเกตว่าเช้าวันนั้น ผู้คนที่เดินถนนมีสีหน้าผิผกิด บางคนก็หน้าตาเศร้าหมอง บางคนก็หน้าตื่น ส่วนมากนั้นจับกลุ่มยืนพูดกัน แต่มอมมันก็มีฐานะของมันที่จะต้องวิ่งดมกลิ่นอะไรต่ออะไร เรื่อยไป ไหนจะกลิ่นสัตว์ประหลาดๆ ที่ออกมาจากกอกหญ้า หรือเลื้อยคลานขึ้นมาจากคลอง แล้วรีบกลับลงไป เมื่อใกล้รุ่งมอมมันวิ่งลุยน้ำค้างที่จับขาวอยู่บนใบหญ้า อากาศเย็นเฉียบมากกระทบหน้ากระทบใบหูและลิ้น ของมัน ทำให้เบิกบานใจกว่าธรรมดา แต่พอสายเข้าหน่อยมอมก็เริ่มสังเกตเหมือนกันว่า มีอะไรผิผกิด ไปเสียแล้ว เพราะบนถนนสายใหญ่่นั้น มีรถยนต์บรรทุกขนาดโตกว่าที่มันเคยเห็น วิ่งตามกันมาเป็นแถว ยาวเหยียด แผ่นดินสะเทือนมาตั้งแต่ไกล บนรถนั้นมีคนอยู่เต็ม แต่งตัวอย่างที่มีมอมมันไม่เคยเห็นมาก่อน พูดจกกันด้วยเสียงที่มอม ไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย คนเหล่านั้นรูปร่างเตี้ยล่ำผิผกิดกับคน ไทยที่มีมอมรู้จักมอม

มันยืนนิ่งตัวแข็งอยู่ข้างถนน ขนคอชัน หูตั้ง ความรู้สึกเหมือนขโมยเข้าบ้าน มันสุดกลิ่นแรงๆ คนที่อยู่บนรถนั้น ผิดกลิ่นเป็นแน่แล้ว เพราะมีกลิ่นสาบกลิ่นสาบอย่างที่มีมอมไม่เคยรู้จักแต่ก่อนเลย

พอมอมมันรู้ว่าอะไรผิดปกติ ใจมันก็คิดถึงนายวาบขึ้นมาจากขึ้นมาจากที่ ป่านนี้นายจะอยู่ที่ไหน จะเป็นอย่างไร นายผู้หญิงจะเรียกเที่ยวตามหามันหรือเปล่า ใครจะทำอะไรหนู ซึ่งนายเคยสั่งให้มันเฝ้าหรือไม่กี่ไม่รู้ และป่านนี้คนแปลกหน้าผิดกลิ่นจะเข้าไปในบ้านของมันบ้างแล้วกระมัง พอหัวใจมอมมันหวนกลับไปบ้าน ตัวมันก็หันกลับและขาทั้ง ๔ ของมันก็พาตัวมันกลับบ้านทันที มอมกลับไปถึงบ้าน ไม่เห็นมีอะไรผิดปกติ เห็นแต่นายกับนายหญิงนั่งพูดกับเบาๆ ด้วยสีหน้าไม่สู้ดี มอมเข้าไปเลียมือนาย แต่นายเพียงแต่ตบหัวมันเบาๆ ๒ – ๓ ที แล้วก็ไม่สนใจมันอีกต่อไป นายผู้หญิงก็ไม่ได้ตักมันหรือไล่มันอย่างเคย มอมกระดิกหางหมุนไปหมุนมา สักครู่หนึ่งเห็นไม่ได้เรื่อง มันก็ไปเล่นกับหนู ซึ่งดีใจมากที่มันไปอยู่ด้วย มอมลงนอนหงายให้หนูเกาท้อง แล้วก็ตั้งหูฟังมันไปตามเรื่อง วันนั้นมอมสังเกตว่า นายไม่ได้ออกไปไหนทั้งวัน ถ้าได้ยินเสียงรถแล่นหรือเสียงคนเดินดังอะอะก็เดินไปดูที่ประตูบ้าน มอมก็ถือโอกาสวิ่งตามไปเท่าล้นที่ประตูบ้านเหมือนกัน เพราะมอมมันต้องการให้นายเข้าใจว่า มันรู้เหมือนกันว่ามีอะไรผิดปกติ และถ้าหากเกิดมีภัยอันตรายมาถึงบ้าน มันก็พร้อมที่จะสู้และยอมตายให้นาย แต่นายกลับจู้ปากบอกให้มันนิ่ง แล้วเดินกลับเข้าบ้านทำดังนี้อยู่หลายครั้ง จนค่านายกินข้าวแล้วก็ขึ้นบ้าน ปล่อยให้มอมนอนเฝ้าหัวกระไดอย่างเคย

รุ่งเช้าตอนสายๆ มีคนมาเปิดประตูหน้าบ้าน มอมมันกำลังระแวง มันก็เห่ากรรโชกทำท่าจะเอาจริง นายผู้หญิงต้องวิ่งมาดึงคอมันไว้ ส่วนนายผู้ชายไปพูดกับคนแปลกหน้าที่มาหน้าบ้านอีกประตูเดียวหนึ่ง คนแปลกหน้าก็กลับไป นายเดินกลับเข้ามาช้าๆ หน้าเหือด ไม่สบายใจ ในมือถือกระดาษขาวๆ แผ่นหนึ่ง มอมได้ยินนายเรียกนายผู้หญิงให้ตามขึ้นไปบนเรือน เห็นพูดจากันสักครู่หนึ่ง นายผู้หญิงเอากะดาษแผ่นนั้นมาดูแล้วก็ซบหน้าลงร้องไห้

ตั้งแต่นั้นมานายก็เริ่มหายไปจากบ้าน หลายวันจึงกลับมาครั้งหนึ่ง มอมสังเกตเห็นนายแต่งตัวผิดไปกว่าเดิม คือ นายแต่งตัวสีทึบก็เข้มเขี้ยว ใส่หมวกสีเดียวกัน มีอะไรสีทองติดที่หน้าอก กางขาว่าที่เคยนุ่งก็กลับเป็นพันแจ๊จ และเกือกหนังบางที่เคยใส่ และที่มอมมันเคยเลีย บางครั้งก็แอบเอาไปกัดเล่นเดี๋ยวนี้ก็ไม่ใส่ กลายเป็นใส่เกือกหนาๆ สากๆ ครั้งแรกที่มอมเห็นนายแต่งตัวอย่างนี้กลับบ้าน มันเกือบจำไม่ได้ แต่พอนายเดินเข้ามาใกล้ได้กลิ่นมันจึงรู้ระวังหายหน้าไปครั้งละหลายวัน มอมเห็นนายผู้หญิงเศร้ากว่าทุกครั้งที่เคยเห็นมา งานการทางบ้านที่เอาใจใส่ก็ดูเนือๆ ลงไป นายผู้หญิงชอบอุ้มหนูไปนั่งที่หัวกระได และนั่งอยู่นานๆ มอมมันเข้าไปหยอกล้อชวนเล่นด้วย นายผู้หญิงก็ไม่เล่น บางทีมันก็เอาหัวเข้าไปวางที่ตักนายผู้หญิง เธอก็ลูบหัวมันเบาๆ แต่สายตานั้นเหม่อมองไปไกล ส่วนมากนายผู้หญิงนั่งอยู่จนพลบค่ำแล้ว จึงกลับเข้าเรือนตอนใกล้ๆ จะพลบ เข้มมักจะเอาหนูมากอดไว้แน่นแล้วก็ร้องไห้ มอมมันไม่เคยเห็นนายผู้หญิงเป็นอย่างนี้มาแต่ก่อน ใจคอมันก็เสียบเหงาลงไปตาม ที่มันเคยเล่นหัวก็น้อยลงไป ที่เคยแอบหนีไปที่เขตรก็น้อยลงไปเช่นเดียวกัน เมื่อนายหายไปนานๆ มอมมันก็ตามนายผู้หญิงแทนนาย และมันมีความรู้สึกในใจว่าระหว่างที่นายไม่อยู่ มันจะต้องเฝ้าทั้งบ้านทั้งนายผู้หญิงและหนู ไม่ให้ใครมาแตะกะทำอันตรายได้จนกว่า

นายจะกลับ วันไหนนายกลับบ้านความรู้สึกในบ้านก็เปลี่ยนไปทั้งหมด นายผู้หญิงก็กระปรีกระเปร่าทำกับข้าวพิเศษ มอมมันก็ดีใจ โลดเตี้ยน ชีวิตซึ่งแต่ก่อนเป็นปกติประจำวันนั้น เดี่ยวนี้กลายเป็นของที่มีเพียงชั่วครวระหว่างที่นายกลับบ้าน

วันหนึ่งนายกลับบ้าน และมาอยู่ได้ ๒ – ๓ วัน แต่มอมสังเกตเห็นนายและนายผู้หญิงไม่สู้จะดีใจรื่นเริงเหมือนที่เคย เห็นแต่นั่งพูดกันเบาๆ ครั่งละนานๆ บางครั้งนายผู้หญิงก็ร้องไห้ ส่วนนายนั้นก็มิสีหน้า และกิริยาอาการบอกให้มอมเห็นได้ว่ามิทุกข์หนัก มอมมันพยายามที่จะเข้าหานาย พยายามที่จะชวนนายไปเดินเที่ยว พยายามทุกๆทางที่หมามีหัวใจเต็มไปด้วยความรักอย่างมั่น จะทำได้เพื่อให้คนที่มันรักนั้นหายทุกข์ แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ นายมักจะนอนเหม่อที่เก้าอี้ยาวที่เฉลียงไม่พูดจาอะไร นานๆ ก็ถอนใจยาวๆ มอมมันก็ได้แต่หมอบอยู่ที่เท้าของนาย ตาก็จับอยู่ที่หน้านาย คอยดูว่า เมื่อไหร่นายจะมีแววตาที่แสดงว่าหายทุกข์ ตอนเย็นวันก่อนที่นายจะออกจากบ้านไป มอมเห็นนายผู้หญิงเก็บของเล็กๆ น้อยๆ เข้าห่อ เป็นพวกยาสิฟัน สบู่ และของกินแห้งๆ ใส่กระป๋อง นอกจากนั้นก็ยังมีเสื้อผ้าบ้าง นายผู้หญิงเก็บของไปก็ร้องไห้ไป ส่วนนายก็ติดตามนายผู้หญิงอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเข้าห้องไหนหรือประการใด ช่วยห่อของให้บ้าง พูดปลอบนายผู้หญิงบ้าง แต่มอมก็ไม่เห็นนายผู้หญิงหยุดร้องไห้ ยิ่งเห็นนายอยู่ใกล้ๆ ก็ยิ่งร้องไห้มากขึ้นครั้งหนึ่งนายผู้หญิงเอามือนายไปกำไว้แน่น ยกมือนายขึ้นไปที่หน้าแล้วก็ยังร้องไห้สะอึกสะอื้นหนักขึ้นไปอีก มอมเห็นนายเอาแขนโอบนายผู้หญิงไว้กับตัวแล้วนั่งนิ่งอึ้งอยู่นาน

รุ่งขึ้นนายตื่นแต่เช้าตรู่ นายแต่งตัวเสร็จ ก็ถือห่อของพะรุงพะรังออกจากบ้านไป แต่พอถึงประตูหน้าบ้านนายก็ทรุดตัวลงนั่ง กอดมันไว้แน่น

“มอม ไอ้มอม” เสียงนายกระซิบสั่งที่หู “ข้าจะต้องจากไปนาน จะได้กลับเมื่อไรก็ยังไม่รู้ เอ็งอยู่ทางหลังช่วยเฝ้าบ้าน ช่วยดูนายผู้หญิง ช่วยดูหนู เอ็งรักข้ามากข้ารู้ เอ็งต้องทำตามที่ข้าสั่งแล้วคอยข้าอยู่ที่นี้ ไม่ตายข้าจะกลับ” มอมเอาน้ำมันไปแนบที่หน้านาย ตามใบหน้าของนั้นอาบไปด้วยน้ำตา เป็นครั้งแรกที่มันได้เคยเห็น มอมส่งนายเพียงประตูบ้านแล้วมันก็เดินกลับเรือน หางตกหัวตก มันเดินช้าๆ ไปที่หัวกระไดที่มันเคยนอน ล้มตัวลงเหยียดยาว ตาจับอยู่ที่ประตูหน้าบ้าน มอมครางออกมาเบาๆ เหมือนกับจะอุทาน ความในใจของมันให้คนรู้ว่า ชีวิตของมอมมันสิ้นสุดลงนับตั้งแต่วาระที่นายออกจากบ้านไป และจะเป็นอยู่เช่นนั้น จนกว่านายจะกลับมาอีก

นายหายจากบ้านคราวนี้ไม่กลับมาอีกเลย อาทิตย์กลายเป็นเดือน เดือนกลายเป็นปี จนกระทั่งปีหนึ่งได้ผ่านไปนายก็ยังไม่กลับ นานๆ จะมีบุรุษไปรษณีย์ เอาจดหมายมาส่งให้นายผู้หญิงสักทีหนึ่ง มอมเห็นนายผู้หญิงอ่านแล้วอ่านเล่า และในที่สุดก็ร้องไห้ทุกครั้งไป พอนายไปได้สักปีกว่าๆ มอมมันก็เริ่มเห็นความร่วงโรยภายในบ้านมากขึ้นทุกๆ วัน นายผู้หญิงชอบผอมผิดปกติการแต่งกายก็ปอนกว่าแต่ก่อน ทั้งมิได้ระมัดระวัง หนูนั่นเติบโตใหญ่ขึ้นจนวิ่งได้แล้ว แต่ก็ผ่ายผอมมิใช่น้อยน่าเอ็นดูอย่างแต่ก่อน บ้านที่เรียบร้อยสะอาดสะอ้านนั้น บัดนี้รกรุงรัง เต็มไปด้วยหยากไย่ เพราะผู้หญิงมิได้เอาใจใส่เช็ดถูอย่างเคย มอมต้องเรียนบทเรียนใหม่ในชีวิต เจ๊กขายขวด ซึ่งนายเคยอุ้มมอมเห่าและกักตักทุกครั้งทีแวะกรายเข้ามาในบ้านนั้น บัดนี้

กลายเป็นคนสนิทชิดชอบกับกับนายผู้หญิง เพราะผู้หญิงห้ามปรามมอมเค็ดขาดมิให้กัด หรือแม้แต่ห้า เจ้าชายขวิดอีกต่อไป เป็นอันว่าเจ้าชายขวิดมีสิทธิ์เดินเข้ามาถึงหน้ากระไดบ้าน บางทีก็ถึงกับไปนั่งอยู่ที่ชานหน้าครัว มอมเห็นนายผู้หญิงสนทนากับเจ้าชายขวิดนานๆ ทุกครั้งจะต้องหยิบของในบ้านมาให้เจ้าชายขวิดดู เป็นถ้วยชามบ้าง ซ้อนส้มบ้าง บางทีก็เป็นของอื่นที่มอมไม่รู้จัก และเจ้าชายขวิดก็จะยื่นกระดาษเล็กๆ สองสามแผ่นให้นายผู้หญิง มอมเห็นนายผู้หญิงเอากระดาษนั้นมานับ เสร็จแล้วเจ้าชายขวิดก็จะเอาของใส่หีบแล้วก็เดินออกจากบ้านไป นายผู้หญิงทำอยู่อย่างนี้จนนานเข้า มอมสังเกตเห็นของในบ้านที่มันเคยชินลูกตานั้น บางไปมาก บางทีหนูมาวิ่งเล่นอยู่ใกล้ๆ เวลานั้นผู้หญิงพูดกับเจ้าชายขวิด แต่พอเจ้าชายขวิดไปแล้วนายผู้หญิงต้องคว่ำหน้ามากอดไว้แล้วร้องไห้ทุกครั้งไป ของที่มอมมันรู้ดีว่าเปลี่ยนไปมากก็คือ เรื่องอาหารการกิน แต่เมื่อครั้งนายยังอยู่นั้นมันไม่เคยต้องอนาทรร้อนใจเลย แต่เดี๋ยวนี้มอมมันต้องทนหิวอยู่ตลอดเวลา เมื่อนายอยู่นายเคยให้กินข้าววันละสามเวลา ขณะนี้มอมต้องอดมือกินมือ และมือที่กินนั้นก็มิได้ทำให้มอมหายหิวลงได้ มันมองดูตายนายผู้หญิงอย่างสงสัย เพราะแทนที่จะเป็นอาหารหนักในเวลาเช้า นายผู้หญิงเพียงแต่เทน้ำข้าวให้มอม มอมมันไม่เคยกิน แต่ด้วยความหิวมันก็ต้องกลืนกิน หมดแล้วมันงยหน้าดูนายผู้หญิงผู้ซึ่งยื่นมอมด้วยความเป็นห่วง แต่พอเห็นมันมองเหมือนกับจะขออีก นายผู้หญิงก็หันหลังรีบเดินหนีไป มอมมันรู้แล้วว่า มือกลางวันนั้นเป็นอันไม่มีหวังที่จะได้ เพราะมันเห็นนายผู้หญิงเตรียมอาหารเล็กๆ น้อยๆ ให้หนู ส่วนมากก็เป็นของเหลือจากมือเช้า ส่วนตัวนายผู้หญิงเองก็ไม่ได้แตะอะไรเหมือนกัน แม้มือเย็นก็มีแต่บางวันเฉพาะวันที่นายผู้หญิงกินข้าว วันไหนมอมหิวหนักเข้า มันก็ไปนั่งมองขณะที่นายผู้หญิงกำลังกิน ถ้านายผู้หญิงหันมามอง มันก็เลียปากให้รู้ว่ามันก็หิวมากเหมือนกัน นายผู้หญิงก็จะนำตากบลูกตาริบอมข้าวแล้วเอาของที่เหลือคลุกให้มันกินทันที

มอมมันไม่เข้าใจว่าของที่เคยมีนั้น เหตุไรจึงหมดไป มอมมันรู้แต่ว่านายจากบ้าน ไปนาน แต่สักวันหนึ่ง นายจะกลับ ระหว่างนี้มันก็ได้แต่จะคอยนาย มันหารู้ไม่ว่านายถูกระดมไปเป็นทหาร ไปอยู่ไกลไม่มีกำหนด กลับ และนายผู้หญิงซึ่งไม่มีรายได้อะไรเลยก็ได้แต่ขายของเก่าไปที่ละชิ้นและต้องครองชีพไปอย่างอดมือกินมือ บางวันนายผู้หญิงต้องยอมอดเพื่อให้ลูกได้กิน หรือมิฉะนั้นก็ต้องกินแต่น้อยเพื่อให้มอม ซึ่งฝักใฝ่ได้กินอื่ๆ ตั้งแต่มอมมันยังตัวเล็กๆ นายเคยห้ามเค็ดขาดมิให้มันไปเก็บของกินนอกบ้าน มอมมันก็ปฏิบัติตามตลอดมา เพราะเมื่อท้องมันอื่มันก็ไม่มีเวลาจำเป็นที่จะต้องไปหาอะไรกินที่อื่น แต่เดี๋ยวนี้มอมต้องผิคำสั่งนาย เพราะท้องมันหิวเต็มทน ก็ต้องพึ่งถึงขยะเช่นเดียวกับหมาข้างถนนตัวหนึ่ง ด้วยความอด ด้วยความตรอมใจที่นายหายไป มอมมันเปลี่ยนไปจากแต่ก่อน ร่างกายก็ผ่ายผอมลงไปเห็นได้ถนัด จนที่เคยมันกลับกลายเป็นด้าน จมูกแห้ง นัยน์ตาเซื่องซึม กิริยาอาการที่เคยโลดเต้นร่าเริงก็กลายเป็นเซื่องช้า ส่วนมากมันใช้เวลาอนที่หน้ากระไดบ้าน เพื่อคอยนายตามที่นายสั่งไว้

อีกสองปีผ่านไป ยังไม่มีวีแววว่านายจะกลับมาเลย คืนวันหนึ่ง มอมอยู่ที่หน้ากระไดที่มันนอน นายผู้หญิงกับหนูนอนอยู่ข้างบนเรือน มอมมันหลับสนิทไปพักหนึ่ง แต่มาตกใจตื่นตอนดึก เพราะได้ยินเสียงนายผู้หญิงไอและเสียงหนูร้องออกแอด พอเสียงข้างบนเงียบไป มันก็นอนต่อ แต่หูมันคอยฟังเสียงต่างๆ

ที่จะผิดปกติ อีกสักครู่หนึ่งมันได้ยินเสียงเครื่องยนต์ดังหึ่งมาแต่ไกล มอมมันรู้ว่ามันเป็นเสียงเครื่องบิน เพราะเมื่อมันยังเป็นลูกหมาเห็นเครื่องบินผ่านหลังคาบ้าน มันต้องวิ่งไล่เห่าทุกครั้ง และนายเคียวหั่วเราะชอบใจที่มันไล่กัดเครื่องบิน มันนอนฟังเสียงที่อยู่ไกลนั้น สักครู่ก็รู้ว่าเครื่องบินนั้นกำลังใกล้เข้ามา ทันใดนั้น มอมมันก็ตกใจแทบสิ้นสติ ขนพองชันไปทั้งตัวและผุดลุกขึ้นยืนอย่างรวดเร็ว ในท่ามกลางความมืดและความเงียบสงัดนั้น มีเสียงที่มันไม่เคยได้ยินมาก่อนดังก้องไปทั่ว มอมมันเข้าใจว่าเป็นเสียงหมาหอน แต่หมาตัวที่หอนนั้น มันจะต้องใหญ่โตมโหฬารน่าสะพรึงกลัวเสียเป็นที่สุดแล้ว เสียงหอนนั้นดังเป็นระยะๆ ถึ่ๆ มอมตัวสั่นเทาด้วยความตื่นเต้น หมาที่ในหอนให้ได้ยินทั่วทั้งเมือง มอมมันหอนรับทันที แต่เสียงของมันค่อยๆ จนตัวมันเองแทบจะไม่ได้ยิน ทันทีนั้นมันก็สังเกตเห็นไฟตามถนนดับพรึบลงหมด เสียงนายผู้หญิงหวีดร้องบนเรือนเสียงหนุร้องให้ด้วยความกลัว นอกบ้านก็มีเสียงผีเพ้าคนวิ่ง เสียงร้องเรียกกันโหวกเหวก เสียงปิดเปิดบานหน้าต่างประตูและเสียงเด็กร้องไห้ทั่วไป มอมมันแผ่นดินงไปอยู่ที่ลานบ้านหน้าเรือน อีกอึดใจเดียวนายผู้หญิงก็อุ้มหนุ ซึ่งกอดไว้แน่นลงมานั่งอยู่ด้วย พอเห็นนายผู้หญิง มอมมันก็หมดความตื่นเต้นและความกลัว จิตใจมันสงบลงทันที เพราะมันรู้ว่ามันมีหน้าที่จะต้องทำ มันเบียดเข้าไปจนชิดตัวนายผู้หญิง มันเลียมือนายผู้หญิงและเลียแขนหนุ เป็นวิธีเดียวที่มันจะบอกให้สองคนนั้นรู้ว่าไม่ต้องกลัว ไม่ต้องตกใจ มอมยังอยู่ มอมยังอยู่

มอมไม่รู้ว่า มันนั่งอยู่กับนายผู้หญิงนานสักเท่าไร แต่ขณะนั้น มันได้พบได้เห็นของมันไม่เคยเห็นหลายอย่าง มันได้เห็นไฟฉายเป็นทางยาวขึ้นไปบนฟ้า เห็นเครื่องบินลำสีขาวบินฉวัดเฉวียนอยู่ เสียงปืนต่อสู้อากาศยานได้ยินสนั่นจนกระเทือนเจ็บแก้วหู เสียงลูกระเบิดแหวกอากาศดังซู่ลงมา สัญชาตญาณบอกให้มันหมอนลงกับพื้นดินทันที มอมรู้สึกเสียวสันหลังและขนคอ และขนตามหลังมันตั้งชัน ขณะเดียวกันมันรู้สึกได้ด้วยความสะเทือนของแผ่นดินว่า มีการระเบิดขึ้นในระยะใกล้ติดๆ กัน หลายครั้ง มอมมันเฝ้า นายผู้หญิงอยู่จนกระทั่งได้ยินหมาใหญ่ตัวมหึมานั้นหอนขึ้นเป็นกังวานดังรวดเดียวอีกครั้งหนึ่งนายผู้หญิงลุกขึ้นจากที่นั่ง มอมสังเกตเห็นคนเริ่มจุดไฟและเริ่มใช้ไฟฉายในที่ต่างๆ อีกครั้งหนึ่ง เสียงคนพูดกันและเสียงหัวเราะดังจากที่ต่างๆ รอบบ้าน นายผู้หญิงลูบหัวมันเบาๆ เหมือนกับจะชอบใจที่มันเฝ้าอยู่เป็นเพื่อน แล้วก็อุ้มหนุกลับขึ้นเรือน

หลังจากนั้น ไม่ว่ามอมจะไปทางใดเห็นแต่คนขุดหลุมกันทั่วไป ใหญ่บ้าง เล็กบ้าง มอมมันเที่ยวดมตามกองดินที่เขาขุดขึ้นมาก็ไม่เห็นมีกลิ่นอะไรเกินไปกว่ากลิ่นธรรมดา แม่นายผู้หญิงก็ขุดหลุมที่ริมรั้วข้างบ้านตาแก่ที่อยู่บ้านติดกันแกมาช่วยขุดให้ มอมนึกว่านายผู้หญิงคงขุดหาหนุหากกระดูกเก่าๆ ที่ฝังไว้ มันก็เข้าไปขุดใช้สองเท้าตะกุยดินไปพลาจมูกมันก็ตกลงไปที่ดินสุดกลิ่นแรงๆ เพื่อจะได้รู้ว่าหนุหรือกระดูก หรืออะไรก็ตามที่นายผู้หญิงต้องการนั้นฝังอยู่ที่ใด มอมมันขุดดินขึ้นมาได้กองโตเอากการ นายผู้หญิงและคนแก่วางจอบเสียม นั่งดูมันแล้วหัวเราะ เสียงตาแก่ชมกับนายผู้หญิงว่า "หมาตัวนี้มันรู้เอาการอยู่" แต่มอมมันก็ยังไม่รู้ผู้นั่นเองว่านายผู้หญิงขุดหลุมอะไร

ต่อจากนั้นเมื่อมีเสียงเครื่องบิน มีเสียงหมาหอน มอมก็เห็นนายผู้หญิงอุ้มหนุวิ่งลงไปอยู่ในหลุมนั้น ทุกครั้ง จนในที่สุดมอมมันก็รู้ ถ้าคืนไหนมันได้ยินเสียงเครื่องบินมาแต่ไกล มันก็หอนขึ้นก่อนแล้วก็

เริ่มตะกุกประตูดังๆ เพื่อปลุกนายผู้หญิง พอรู้ว่านายผู้หญิงตื่นมันก็รีบวิ่งลงไปนั่งคอยอยู่ในหลุมก่อน
 ทุกครั้งไป ความตื่นเต็นในเวลากลางคืนนั้นมิบ่อยครั้งเข้าและเสียงระเบิดนั้นก็ดังใกล้บ้านเข้ามาทุกที ชาวบ้าน
 แถบนั้นก็เริ่มหายไปจากบ้าน มอมเห็นแต่บ้านปิดทิ้งไว้เป็นจำนวนมาก ผู้คนในตรอกนั้นที่เคยคึกคักก็เงียบเหงา
 ลงไป คงเหลือแต่นายผู้หญิงอยู่ที่บ้านกับหนู มอมมันไม่มีหนทางจะรู้ได้เลยว่า นายผู้หญิงของมันอพยพ
 หลบภัยตามชาวบ้านเขาไปไม่ได้ระวังผู้หญิงมีแต่ตัวคนเดียว ไม่มีพวกพ้องวงศาญาติที่ไหนที่จะไป
 อาศัยได้ และความจนนั้นก็บังคับให้นายผู้หญิงต้องอยู่ต่อไป ทั้งที่แสนจะห่วงความปลอดภัยของลูก
 และความรู้สึกเปลี่ยวเปล่าที่เกือบจะทนไม่ได้

คืนวันหนึ่งมอมรู้สึกร้อนรนและตื่นเต็น เหมือนกับว่าสิ่งใดบอกมันว่าภัยกำลังใกล้เข้ามาและก็
 จริงดังนั้น พอดตึกก็มิเสียงหมาหอนดังขึ้นและเสียงเครื่องบินใกล้เข้ามาทุกที นายผู้หญิงอึ้งหน่วงลงไป
 อยู่ในหลุม มอมมันก็วิ่งลงไปนั่งข้างๆ เช่นเคย เสียงเครื่องบินดังกว่าที่เคยได้ยินมา เสียงระเบิดดังใกล้ๆ
 บ้านเข้ามา มอมเลยมีนายผู้หญิง รู้สึกว่ามีอันที่นั่นเย็นชืดด้วยความกลัว มอมได้ยินเสียงลูกระเบิดแหวกอากาศ
 ตรงลงมาที่หลังคาบ้าน มันหมอบนิ่ง คอยความกระเทือนของระเบิด แต่แทนที่จะมีเสียงระเบิด มอมกลับ
 ได้ยินเสียงดังกราวใหญ่ทางหลังบ้าน อีกสักครู่หนึ่งมันก็ได้กลิ่นเหม็นไหม้อย่างแรง ไฟไหม้บ้านแน่แล้ว
 มอมมันโชนขึ้นจากหลุมวิ่งไปดูที่ครัวเห็นไฟกำลังติดหลังคาเป็นหย่อมๆ และกำลังลุกลาม มอมมันตกใจ
 เต็มที่ได้แต่เห่า แล้วมันก็วิ่งกลับมาหาที่หลุม เพื่อบอกนายผู้หญิงให้รู้ว่าไฟกำลังไหม้บ้าน แต่นายผู้หญิง
 ก็มีได้กระตือรือร้นขึ้นจากหลุม มอมมันก็ได้แต่เห่าได้แต่วิ่งไปวิ่งมาด้วยความเป็นห่วง บ้างก็เป็นห่วงตัวเอง
 เป็นห่วงนายผู้หญิงและหนูก็เป็นห่วง มอมมันตัดสินใจไม่ถูกว่าจะทำอย่างไรดี ในทันใดนั้นมันก็ได้ยินเสียง
 ลูกระเบิดแหวกอากาศลงมาก็รู้หนึ่งทำให้หลังมันเย็นวาบ แต่ก่อนที่มันจะทำอะไรได้ มอมมันรู้สึกเหมือนมี
 ของหนักๆ มากกระทบอย่างแรง ทำให้ตัวมันกระเด็นไปไกล หนูก็ไปหมด มอมหมดสติไปครู่หนึ่ง เพราะ
 แรงลูกระเบิดทำลายลูกหนึ่งที่ตกลงมาระเบิดกลางลานบ้านพอดี

พอมอมฟื้นขึ้นมา สิ่งแรกที่มันเห็นก็คือไฟไหม้บ้านทั้งหลังลุกโพล่ง ส่องแสงสว่างจ้าทั่วไปหมด
 สิ่งแรกที่ใจมันนึกถึงก็คือนายผู้หญิงและหนู ป่านนี้จะเป็นอย่างไบบ้าง มันตะเกียกตะกายจะลุกขึ้นยืน แต่
 มันรู้สึกเสียวแปลบที่ขาหลัง มอมเหลือวไปเห็นขาหลังข้างซ้ายเป็นแผลยาว อาจเป็นสะเก็ดระเบิดหรือเศษ
 ไม้กระเด็นถูก เลือดซ่านๆ ของมันกำลังไหลออกมาแดงฉาน มันล้มตัวลงเดินเพราะเดินยังไม่ไหว มอมนอน
 เลี้ยแผลอยู่นานจนขาที่เจ็บค่อยหายชา มีความรู้สึกขึ้น มันก็วิ่งเดินครึ่งคลานไปที่หลุมที่นายผู้หญิงอยู่ ที่
 หลุมนั้น เงียบสนิทไม่มีเสียงใดๆ ลูกระเบิดที่ตกกลางลานบ้านทำให้ดินกระเด็นมากลบหลุมเสียกว่าครึ่ง
 มอมเห็นเท่านั้นนายผู้หญิงโผล่ออกมาจากกองดิน มันก้มลงเลีย เท่านั้นเย็นชืด ไม่มีชีวิต มอมมันรู้สึกร้อนผ่าว
 ไปทั้งตัว นายผู้หญิงและหนูไว้กับมัน บัดนี้นายผู้หญิงและหนูอยู่ใต้กองดิน มอมตัดสินใจใช้ขาทั้งสอง
 ลงมือขุดทันทีทันที มันขุดด้วยกำลังแรงที่สุดเท่าที่มันมีหัวใจมันเต้นเหมือนกับจะระเบิดออกมานอกอก
 มันจะต้องเอานายผู้หญิงและหนูออกจากหลุมให้ได้ แต่ดินที่กลบนั้นหนานัก สุดกำลังที่มอมจะขุดผู้เดียว

หมดปัญญาเข้ามั้นก็เริ่มเห่าและหอนอยู่ที่ปากหลุม เสียงหอนของมันทำชาวบ้านแถบนั้นวังเวงใจ เพราะมันเป็นเสียงคร่ำครวญของหมาพันธุ์ทางตัวหนึ่งที่หัวใจแตกสลายลง

พอรุ่งสาง มอมได้ยินเสียงคนอีกทีกนอกบ้าน มีรถบรรทุกคันใหญ่มาจอดหน้าประตูบ้าน ตอนนั้นไฟไหม้บ้านจนมอดลงแล้ว ไม่มีอะไรเหลือนอกจากเถ่าถ่านและควันจางๆ คนกลุ่มหนึ่งถือพลั่ว ถือเสียมวิ่งเข้ามาในบ้าน พอเห็นมอมยืนเห่าอยู่ที่หลุมก็ตรงเข้ามา พอเห็นเท้านายผู้หญิงโผล่จากกองดิน มอมก็ได้ยินเสียงคนเหล่านั้นร้องเรียกกันเอะอะ อีกหลายคนวิ่งมาที่หลุม แล้วก็เริ่มโกยดินออกทันที ในที่สุดมอมก็ได้เห็นนายผู้หญิงนอนเหยียดยาว ดังหลับอยู่ใต้กองดินในหลุม หนูนอนนิ่งอยู่ในอ้อมกอดของแม่ มอมมันโจนลงไปในหลุมคร่อมนายผู้หญิงไว้ ใครเข้ามาใกล้ก็ไม่ยอม มันเฝ้าแต่จู่คำรามและแยกเขี้ยวขาว ตามันมีแหวงเขี้ยวปักอยู่ข้างใน คนทั้งโลกเป็นศัตรู คนเหล่านี้ที่ทำให้นายต้องจากไป คนเหล่านี้ที่ทำให้บ้านที่มันเคยอยู่เคยกินต้องไฟไหม้จนหมดสิ้นไป คนเหล่านี้กำลังจะมาตะตองตัวนายผู้หญิงและหนู จะทำอันตรายอย่างอื่นต่อไปอีก ชายคนหนึ่งเข้ามาใกล้ตัวนายผู้หญิง มอมมันถึงกับเข้าที่แขน เสียงร้องให้คนช่วยลั่นไปแต่มอมตัวเดียว หรือจะต่อสู้ขัดขืนคนทั้งฝูงได้ ในที่สุดเขาก็กลุ่มรวมกันเข้าหาร่างอันไร้ชีวิตของนายผู้หญิงและหนูขึ้นรถบรรทุกทุกเล่มไป มอมมันวิ่งตามหาโชยกเขยกไป เพราะขามันเจ็บ แต่แล้วมันก็ค่อยๆ หมดแรงตะกายกลับบ้าน บ้านที่ไม่มีเรือน บ้านที่รื้อพังจนหมดเหลือแต่ซากของประตู บ้านที่ไม่มีนาย ไม่มีนายผู้หญิง ไม่มีหนู บ้านที่ว่างเปล่าไม่มีอะไรเหลืออีกต่อไป มอมมันเดินวนเวียนรอบลานบ้าน ตะวันสายขึ้นมา มันรู้สึกทั้งร้อนทั้งหิวและอยากน้ำ ขาของมันเริ่มเจ็บมากขึ้นไปอีก จมูกของมันแห้งผาก ลิ้นของมันห้อย และแผ่บาน ตาของมันสาดแดงด้วยสายเลือด มอมล้มตัวลงนอนใกล้ๆ ปากหลุมที่เขาขุดเอานายผู้หญิงไป มันครางเบาๆ อีกครั้งหนึ่ง แล้วก็ตั้งใจจะนอนอยู่ที่นั่นจนกว่านายจะกลับมาจะคิดว่า มันไม่ทำตามที่นายสั่ง มันก็ยอม ข้อสำคัญขอให้นายกลับมาเท่านั้น

มอมมันนอนเช่นนั้นอยู่หลายวัน โดยที่ไม่มีใครรู้ ไม่มีใครเอาใจใส่ เพราะมันเป็นแต่เพียงหมาตัวหนึ่งในที่สุดความหิวกระหายก็บังคับให้มันต้องโซเซหากิน มันเดินไปตามถนน เจออะไรที่พอประทังชีวิตได้ก็กินไม่เลือก หมาซึ่งแต่ก่อนเคยกลิ้งมันก็รุมกันเก่ารุมกันกัด มอมมันก็ไม่สู้ คอยหลบหลีก เพราะมันไม่มีกำลังใจ กำลังกายที่จะต่อสู้กับใครอีกต่อไปแล้ว มอมมันเที่ยวตุ๋นตุ๋นเห่ไปอย่างไม่มีจุดหมาย ยิ่งเดินก็ยิ่งไกลบ้านเก่าออกไปทุกที คำลงที่ไหนมันก็นอนที่นั่น ใต้ห้องแถวบ้าง ริมกอหญ้าข้างถนนบ้าง เมื่อกำลังมันอ่อนลงทุกวัน มันก็ไปนอนหลบเงาอยู่ที่หน้าประตูบ้านใหญ่ริมถนนแห่งหนึ่ง

มอมมันหลับอยู่นานเพราะความอ่อนใจ มาตาคใจตื่นขึ้นอีกทีตอนได้ยินเสียงคนพูดใกล้ๆ เสียงเด็กผู้หญิงร้องเรียก"พ่อ พ่อจ๋า" ดังๆ หลายครั้ง มอมลืมหาดูขึ้นดูเห็นเด็กผู้หญิงอายุประมาณ 10 ขวบ คุกเข่าอยู่ข้างตัวมัน มือลูบหัวมันอยู่ด้วยความปราณี มอมมันรู้สึกว่ามีอนันไม่ใช่มือศัตรูแต่เป็นมือ ของมิตร มันกระดิกหางรับ อีกสักครู่ก็เห็นผู้ใหญ่รูปร่างอ้วนคนหนึ่งเดินมาเปิดประตู โผล่หน้าออกมาดูแล้วถามว่า"อะไรลูก"

"พ่อคุณมาตัวนี้ซี สวยจังเลย มันเจ็บน่าสงสาร หนูจะเอามันไปเลี้ยง" เด็กหญิงร้องตอบ

"อย่าเลยลูก" ชายคนนั้นพูด "หมาที่ไหนก็ไม่รู้ บางทีมันจะเป็นบ้า พ่อคุณทำมันชอบกลอยู่"

"ไม่บ้าหรอกพ่อ เมื่อตะกี้มันยังกระดิกหางกับหนุเลย" เด็กหญิงพูดพลางพุงมันให้ลุกขึ้นยืน "หนุจะตั้งชื่อมันว่า 'ไอ้ดึก' มานี่มะ 'ไอ้ดึก'"

มอมลุกขึ้นยืน แล้วเดินโซเซตามเด็กหญิงเข้าไปในบ้าน ขณะที่มันต้องเสียทุกอย่างไปแล้ว หากมีใครที่แสดงว่าเป็นมิตรด้วยมันก็อยากจะคบด้วย ชายที่อยู่หน้าประตูไม่พูดว่าอะไร เปิดประตูทิ้งไว้ให้ลูกสาว แล้วเดินข้ามสนามกลับไปบนดึก

บ้านที่มอมมาอยู่ใหม่นั้นเป็นตึกใหญ่โต ผิดกับบ้านเก่าของมอมมากมายนัก หน้าตึกมีเก้าอี้ มีกระถางต้นไม้ตั้งไว้อย่างสวยงาม และไม้ต้นใหญ่ปลูกไว้ร่มเย็น ในบ้านนั้นมีคนอยู่หลายคน ทุกคนทักทายเด็กเพื่อนของมันว่า คุณแก้ว ส่วนมากก็พยายามเอาอกเอาใจคุณแก้วทั้งนั้น พอคุณแก้วบอกหญิงคนหนึ่งให้ไปเอาข้าวเอาน้ำมาให้มันกิน มันเห็นหญิงคนนั้นวิ่งหายไปหลังบ้านอีกประเดี๋ยวเดียวมันก็ได้กินข้าวคลุกกับบะช่อขามโต และมีน้ำสะอาดใส่ชามอ่างมาวางไว้ข้างๆ คุณแก้วสั่งให้ตาแก่ตนหนึ่งพามันไปอาบน้ำอุ่น หลังจากที่ยังกินข้าวแล้ว พอตัวมอมแห้งดีแล้ว คุณแก้วก็ใส่ยาให้ที่แผล มอมมันอยู่กับคุณแก้วมานาน มันรู้ว่าเดี๋ยวนี้มันชื่อ 'ไอ้ดึก' ถ้าคุณแก้วเรียกมันด้วยชื่อนั้นมันก็เข้าไปหา แต่มอมไม่มีวันลืมว่า ชื่อจริงของมันที่นายตั้งให้คือ "ไอ้มอม" มันอยู่กับคุณแก้ว มีอาหารการกินและคนเอาใจใส่บริบูรณ์ทุกอย่าง จนร่างกายมันกลับแข็งแรง ขนเป็นมันขลับ ใครเห็นใครก็ชมว่าคุณแก้วช่างไปหาหมาจากไหนมาเลี้ยง แต่มอมมันไม่กระปรีกระเปร่ารื่นเริงเหมือนแต่ก่อน เพราะถึงมอมมันจะสบายก็สบายแต่กาย ใจของมันยังคงอยุ่ไม่มีวันลืม ถึงแม้ว่ามอมมันจะรักคุณแก้วมันก็รักเพราะมือที่ให้ข้าวมันกิน คุณแก้วไม่ใช่ชีวิตของมอม บางทีมันออกไปนั่งหน้าบ้านสังเกตคนที่เดินผ่าน เพื่อว่า ในหมู่คนที่เดินมานั้น นายอาจเดินผ่านมาบ้าง บางทีคนแปลกหน้าเข้ามาในบ้าน มันก็ต้องวิ่งไปดู เพื่อจะเป็นนายมาตามหามัน

คืนวันหนึ่งในฤดูร้อนอีก ๒ ปีต่อมา มอมมันนอนรับลมเย็นอยู่หลังตึก คืนนั้นคนในบ้านมีอยู่ไม่กี่คน เพราะมอมมันเห็นถือกระเป๋าขึ้นรถไปกับคุณแก้วหลายคนตั้งแต่เช้า เสียงพูดกันว่าจะไปตากอากาศ ดึกมากแล้วแต่มอมมันยังไม่หลับ มันนอนอยู่หนึ่งๆ หูก็คอยฟังเสียงต่างๆ เช่นเคย มันได้ยินเสียงเหมือนใครใช้เหล็กกดหน้าต่างข้างตึกชั้นล่าง มอมมันรำคาญขึ้นครั้งหนึ่ง เสียงนั้นเงียบไป อีกสักครู่เสียงนั้นดังขึ้นอีก มอมค่อยๆ ลุกขึ้นเดินอ้อมไปทางที่มาจากเสียง ขนคอของมันตั้งชันเป็นแปรง ขโมยแน่แล้วไม่ใช่ใครอื่น คืนนั้นมอมมันจะจับขโมยให้คุณแก้ว และให้คนทั้งบ้านใหญ่เห็นฝีมือมัน มอมมันเดินอย่างเงียบที่สุด สะกดใจไว้มิให้เห่าออกมา พอมันเดินอ้อมมุมตึกแลเห็นคนๆ หนึ่ง กำลังปีนม้านเล็กๆ จัดหน้าต่างอยู่จริงๆ มอมมันย่องใกล้เข้าไปทุกที อีกประเดี๋ยวเป็นได้เห็นดึกกัน ทันใดนั้นลมพัดมาวูบหนึ่ง พาเอากลิ่นตัวคนๆ นั้นมาต้องจุมกมัน ใจของมอมเพียงจะหยุดเต้นด้วยความดีใจ มัน โถมเข้าไปคนๆ นั้นด้วยกำลังทั้งหมดที่มันมีอยู่ ทำเอาคนๆ นั้นหงายหลัง สิริชะเผากับพื้นนอนงอยู่ครู่ใหญ่ มอมตัวสั้นเทากระดิกหางเร็วไม่เป็นจังหวะ มันเลียชายผู้นั้นตั้งแต่หน้าไปทั้งตัว เพราะกลิ่นที่ลมพัดมาเข้าจุมกหาใจกลิ่นแปลกของใครที่ไหนไม่ แต่เป็นกลิ่นที่มันรู้จักดี เป็นกลิ่นของนายที่มันตั้งใจคอยมาตลอดเวลาหลายปีนับตั้งแต่วันที่นายจากไป

นางงอยู่พักใหญ่ แต่แล้วก็จำได้ เขายกแขนขึ้นกอดคอมันไว้แน่น "ไอ้มอม" เสียงนายกระซิบที่หูมัน "มอม" นายเรียกมันอีกครั้งหนึ่งด้วยเสียงสะท้อนเหมือนกับมีอะไรมาจุกในคอ มอมมันไม่ได้ยินใครเรียกชื่อมันมานาน พอได้ยินนายเรียกมันก็ดีใจถึง โลดสั่นเสียงร้องหงิงๆ ด้วยความดีใจ นายลุกขึ้นยืนเหลียวซ้ายแลขวา จู๋ปากค่อยๆ ให้มันนั่ง มอมมันก็ไม่นั่ง เพราะความดีใจของมันเกินที่จะนั่งได้ ความสุขความเป็นหนุ่มของมันกลับมาใหม่โดยสิ้นเชิง นายวิ่งข้ามสนามเบาๆ พอถึงรั้วพระหงก็มุดออกไปนอกบ้าน มอมมันโดยลี้ลับตามและมุดออกไปนอกบ้านกับนาย

นายทรุดตัวลงนั่งลูบหัวลูบคอมันแล้วกระซิบที่หูว่า "มอม ข้าไม่นึกเลยว่าข้าจะได้พบเอ็ง ข้าคิดว่าข้าไม่มีอะไรเหลือแล้วในโลกนี้" นายหยุดพูดไปครู่หนึ่ง "เขาส่งข้าไปไกล ข้าไม่ได้ข่าวคราวจากใครเลย พอกลับมาบ้านเขาก็บอกว่าบ้านไฟไหม้หมด ลูกเมียถูกระเบิดตาย งานการที่ข้าเคยทำคนอื่นเขาก็เอาตำแหน่งไปหมดแล้ว ไม่มีใครเขาจะมาคอย ข้าหมดหนทางจริงๆ มอมเอ๋ย แต่เอ็งอย่าคิดว่าข้าลัทธิขโมย ครั้งนี้เป็นครั้งแรก พอดีพบเอ็ง เอ็งก็ทำให้ข้าต้องอาย ทำให้ไม่ลง"

"กลับเข้าบ้านเถิดมอม" นายพูดพลางลุกขึ้นยืน "ข้าไม่มีปัญญาจะเลี้ยงเอ็งได้เสียแล้ว" นายชี้มือไปที่รั้วพลางไล่มัน "ไป ไอ้มอมเข้าบ้าน" แทนคำตอบมอมมันกระดิกหางแรงกว่าเก่าและวิ่งรอบๆ ตัวนาย นายไล่มันอยู่หลายครั้ง แต่มอมมันก็ไม่ฟัง นายกลับมาแล้ว มอมจะไม่ให้นายพันสายตาอีกต่อไป ความจริงนายเปลี่ยนไปมาก เพราะผมร่วง ผมเผ้ารุงรัง เสื้อผ้าขาดวิน แต่อย่างไรก็ยังเป็นนายของมอม นายที่มันทิ้งไม่ได้

ดึกมากแล้ว พระจันทร์ข้างแรมเริ่มขึ้น ทอแสงสว่างไปทั่ว นายเดินอย่างอ่อนระโหยไปนั่งที่ริมคูข้างถนน สายตามองไปไกล มอมไปนั่งซัดกับนายอยู่ครู่หนึ่ง เห็นนายไม่ไหวดิ้งมันก็นึกอะไรออก มอมวิ่งไปคาบกิ่งไม้แห้งมาวางไว้บนตักนายด้วยความเคยชิน นายเอากิ่งไม้ขี้วางลงไปในคู มอมมันก็กระโดดโครมตามลงไปคาบกิ่งไม้มาให้นายอย่างเคยทำ

นายชนหน้าลงบนหัวของมัน เสียงนายกระซิบเรียกชื่อมันหลายครั้งไม่พูดว่าอะไรอีก น้ำตาร้อนผ่าวร่วงลงบนหน้าและจมูกของมอม นายนั่งอยู่เช่นนั้นอีกนาน ในที่สุดนายลุกขึ้นยืนช้าๆ คลำหูมันอย่างใจลอย แล้วพูดว่า "ไอ้มอม เอ็งชนะข้า ไปด้วยกัน มา ตามข้ามา" แล้วนายก็ออกเดินมีมอมตามติดไป

คืนหน้าร้อนวันนั้น ถ้าหากมีใครเดินมาตามถนนราชวิถีตอนดึกประมาณสักตีสองครึ่ง จะได้เห็นชายคนหนึ่งรูปร่างสูงผอม เสื้อผ้าขาดวิน เดินช้าๆ อยู่ข้างถนนอย่างอ่อนระโหยโรยแรงข้างๆ ตัวมีหมาตัวงามตัวหนึ่ง ปากคาบกิ่งไม้ คอตั้งหางเซิดวิ่งตามเขาไปด้วยความเบิกบานสุดขีด

คำศัพท์

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ลูกโทน	น.	独生子女
หมาพันธุ์อัลเซเชียน	น.	德国牧羊犬
ปฏิสนธิ	ก.	出生，诞生
อุบัติเหตุ	น.	意外
พลอ	ก.	不小心，不谨慎，不注意
หลุด	ก.	脱落，解脱，挣脱
เบียด	ว.	拥挤的
มุด	ก.	钻入，潜入
ชู	ก.	举高，抬高
เขี้ยว	น.	牙齿，尖牙
เลีย	ก.	舔
กระดิก	ก.	颤动，摇动
จาง	ว.	淡的
กินจุ	ว.	饭量大的
ชั่ว	ว.	一辈
รวม	ก.	聚集，围拢

จ่า	น.	首领，头目，首长
ปราบ	ก.	征讨，消灭
ทุลักทุเล	ว.	难的，混乱的
อนันตริยกรรม	น.	习惯，不绝，连续
ยับ	ก.	弄皱，发亮，完成
ขัง	ก.	关，囚禁
เจิ่ง	ก.	淹没
ตลิ่ง	น.	岸
คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ทวบ	ก.	捶
อิฐ	น.	砖头
โง	ว.	饿，饿肚子
ซูบผอม	ว.	消瘦的，苍白的
กระได	น.	楼梯
โถม	ก.	投入，猛冲
คาบ	ก.	衔着
ผลัด	ก.	换衣服
เอิกเกริก	ว.	快活的
บ่อ	น.	池塘
สะบัด	ก.	摇，抖
คึกคัก	ก.	精力旺盛
ลอด	น.	逃
รั้ว	น.	栅栏
หมอง	ว.	灰暗的，无光的
เลื้อย	ก.	爬行
คลาน	ก.	爬行

เบิกบานใจ	ก.	心花怒放
เย็นเฉียบ	ก.	冰凉
ชัน	ก.	竖起，立起
สาบ	น.	汗臭味，腐臭味
วาบ	ว.	立刻
นอนหงาย	ก.	仰卧
เอะอะ	ก.	嘈闹，喧哗
เห่าลั่น	ก.	大声的叫

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ระแวง	ก.	猜疑
กรรโชก	ก.	威胁，恐吓
เฟือด	ว.	体弱多病
ซบ	ก.	贴近
พันแข้ง	ก.	裹腿
เกือก	น.	鞋业
สาก	ว.	粗
เนื่องๆ	ว.	缓缓地，慢慢地
ลูบ	ก.	拍
เหม่อ	ก.	出神，发呆，失神
กระปรีกระเปร่า	ว.	精神抖擞，生气勃勃
เฉลียง	น.	阳台，走廊
ถอนหายใจ	ก.	叹气
สะอึกสะอื้น	ก.	呜咽，哽咽，抽泣
แนบ	ก.	紧挨着，依偎
...แล้ว...เล่า	ว.	...又...又

ร่วงโรย	น.	凋谢，败落
ปอน	ว.	破旧
ยุ	ก.	挑拨，煽动
ปราม	ก.	制止，阻止
หาบ	ก.	挑，担
กลืน	ก.	咽，吞
ตะ	ก.	吃（用于动物）
ตรอมใจ	ก.	忧郁，悲伤
วีแวว	น.	痕迹

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ออกแอด	ว.	断断续续，喋喋不休
หึ่ง	ว.	象声词，吱吱哄哄
หอน	ก.	（狗，狼）叫
สะพรั่ง	ก.	恐惧，恐吓
พริบ	ว.	即刻，忽然
ไฟฉาย	น.	火，火堆
จ้วดเจวียน	ก.	呜咽，哽咽，抽泣
สนั่น	ว.	鸣
แก้วหู	น.	耳鼓
แหวก	ก.	排开，分开
ตะกูด	ก.	翻，搔，抓，刮
ตรอก	น.	小胡同
อพยพ	ก.	迁徙
พ้อง	ก.	相同的，一致的
หย่อมๆ	น.	小堆，小撮

ลุกลาม	ก.	蔓延，扩大
กระเตื้อง	ก.	渐渐开启，好转
ซู่	ว.	象声词，哗啦啦
วาบ	ว.	忽然
กระเด็น	ก.	溅起
ลุกโพลง	ว.	熊熊燃烧，烛光火天
ตะเกียกตะกาย	ก.	奋斗，努力
เสียวปลาบ	ว.	忽然
สะเก็ดระเบิด	น.	弹片
ชา	ว.	麻

คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ร้อนผ่าว	ว.	灼热
วังเวง	ว.	寂静，寂寞
รุ่งสาง	น.	黎明
อึกทึก	ว.	吵闹，吵嚷
เถ้าถ่าน	น.	烬
พลั่ว	น.	铁锹
เสียม	น.	铲子
โกย	ก.	扒
คร่อม	ก.	跨，骑
จับ	ก.	叨，咬
ลั่น	ว.	作响，响
ขัดขืน	ก.	违抗命令
กั๊กมูม	ก.	困住，围住
หาม	ก.	抬，扛

โยกเขยก	ว.	一蹦一蹦，蹒跚
ตะกาย	ก.	抓，挠
คราง	ก.	呻吟，哀鸣
โหเซ	ว.	摇摇晃晃，东倒西歪
ประทั้ง	ก.	维持，支撑
ตุหัดตุหะ	ก.	漂泊不定，四海为家
ปรานี	ก.	仁慈，仁爱
พลาจ	ว.	支持
พยุง	ก.	支持，举起
บะช่อ	น.	肉末
บริบูรณ์	น.	完整
คำศัพท์	ลักษณะของคำ	ความหมาย
ขลับ	ว.	光泽，光亮
คำราม	ก.	咆哮
วูบ	ก.	骤然出现，一阵子
ฟาด	ก.	打，揍
ลิงโลด	ก.	狂喜，兴高采烈
ลัก	ก.	偷盗
ไหวดิง	ก.	开动
ตัก	น.	腿
คู	น.	沟
ชบ	ก.	贴，近
ผ่าว	ว.	激烈
ร่ว	ว.	强大
คลำ	ก.	摸
โรยแรง	ว.	失去力量

เบิกบานสุดขีด	ก.	高兴
---------------	----	----

แปลข้อความหรือย่อหน้าที่ยากเป็นภาษาจีน

1. มอมมันโตวันโตคืนจนกลายเป็นหนุ่มใหญ่ แม่หายไปจากโลกของมัน ซึ่งเดี๋ยวนี้เหลือแต่นาย มอมไม่ได้รักนายเท่าชีวิต แต่นายเป็นชีวิตของมอม

莫一天天的长大直到成年。它的妈妈已经从它的世界消失了，现在只剩下他的主人。莫爱他的主人不像爱它自己的生命，但是它知道主人就是他的生命。

2. บางทีมันกลับบ้านเป็นแผลยับไปตามหน้าและข้างขา นายผู้หญิงต้องคอยล้างแผลใส่ยาให้ หลังจากนั้นมันก็จะถูกขังไปสองสามวัน แล้วมันก็แอบหนีไปที่สวนนอกบ้านได้อีก

有时候它负伤回来，女主人就帮她洗伤口上药。之后它就会被关起来两三天，但是它会悄悄地偷跑出去。

3. มอมสังเกตเห็นนายแต่งตัว ผิดไปกว่าเดิม คือนายแต่งตัวสีก็เก๋ก็เก๋ก็เก๋เหมือนกัน มีอะไรสีทองติดที่หน้าอก

莫发现主人穿衣打扮跟平时不一样了。主人穿着迷彩服，戴的帽子都是一样的颜色，有黄色的饰物装饰在胸前。

4. นายผู้หญิงก็กระปรีกระเปร่าทำกับข้าวพิเศษ มอมมันก็ดีใจโลดเต้น ชีวิตซึ่งแต่ก่อนเป็นปกติประจำวันนั้น เดี่ยวนี้กลายเป็นของที่มีเพียงชั่วคราหวาระหว่างที่นายกลับบ้าน

女主人就特别的有朝气的准备食物。莫也高兴地上蹿下跳。这种生活曾经很平常，但是现在却变成只有主人回家才有的特殊待遇。

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

ตอบคำถามต่อไปนี้

1. สงครามในเรื่องมอมเป็นสงครามอะไร

.....

.....

2. ในตอนจบมอมพยายามทำสิ่งใด

.....

.....

3. มอมเรียนรู้เรื่องใด

.....

.....

4. บ้านมอมอยู่แถวไหน

.....

.....

5. ธรรมชาติของสุนัขคืออะไร

.....

.....

บทอ่านเสริมวัฒนธรรม วิถีชีวิตไทย

เรื่อง สุนัขพันธุ์ไทย

ในปัจจุบันคนรู้จักสุนัขของไทยโดยส่วนใหญ่จะรู้จักกันในนามว่า “หมาไทย” ซึ่งมีการติดต่อตั้งชื่อไปเพาะเลี้ยงกันมากทั้งที่ญี่ปุ่น อังกฤษและอเมริกา สุนัขพันธุ์ไทยแท้ที่แข็งแรงเกิดให้คนรับรู้ทั่วโลกมี 2 สายพันธุ์ นั่นคือ สุนัขไทยหลังอาน และสุนัขไทยบางแก้ว

สุนัขไทยหลังอาน

สุนัขไทยหลังอานเป็นสุนัขประจำชาติไทย และเป็นสุนัขสายพันธุ์แท้พันธุ์หนึ่งของโลก สุนัขไทยหลังอานเป็นสุนัขพันธุ์พื้นเมืองที่อยู่ในย่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในเขตร้อน สุนัขพื้นเมืองในเขตนี้จะมีลักษณะคล้ายๆ กัน สุนัขในแถบนี้จะมีกะโหลกศีรษะเป็นสามเหลี่ยมรูปลิ้ม มีกรามใหญ่ที่แข็งแรง มีหูทั้งสองข้างตั้งชัน มีเส้นหลังตรง มีหางตั้งยกขึ้นเหมือนดาบ แต่สุนัขไทยหลังอานจะมีลักษณะพิเศษเฉพาะคือ มีขนที่เส้นหลังย้อนกลับที่เส้นกลางหลัง ที่สุนัขสายพันธุ์อื่นๆ ของประเทศต่างๆ ไม่มี และนี่จึงเป็นที่มาของสุนัขไทยหลังอาน

สุนัขไทยหลังอานเคยอยู่คู่กับคนไทยมาตั้งแต่โบราณ ถ้าเราไปตามที่ชุมชนดั้งเดิมที่ยังมีการรักษาวัฒนธรรมไทยมาแต่ปู่ย่า ตายาย หรือ ตามพื้นที่นอกปริมณฑล เมื่อชาวบ้านเห็นสุนัขไทยหลังอาน พวกเขาจะเรียกชื่อสุนัขไทยหลังอาน กันอีกชื่อหนึ่งว่า "หมาพราน"

สุนัขไทยหลังอานเป็นสุนัขที่มีมาแต่โบราณกาล ที่ช่วยปกป้องเตือนภัย ดูแลทรัพย์สิน และช่วยยังชีพในการออกป่าล่าสัตว์ ของคนไทยมาแต่โบราณกาล

สุนัขไทยบางแก้ว

สุนัขไทยอีกหนึ่งสายพันธุ์คือสุนัขไทยบางแก้ว ซึ่งแหล่งกำเนิดสุนัขไทยพันธุ์บางแก้วอยู่ที่วัดบางแก้ว ต.ท่านางงาม อ.บางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

สุนัขไทยพันธุ์บางแก้วเป็นสุนัขลูกผสมสามสายเลือด มีลักษณะหน้าเสื่อ ใบหน้าคล้ายเสื่อ มีกะโหลกศีรษะใหญ่ หน้าผากกว้าง โคนหูตั้งอยู่ห่างกัน หูเล็ก แบนออกเล็กน้อย แวดตาเฉียงซิม ฟันสีดำมักจะเป็นสีเหลืองทองคล้ำ ม่านตาตรงกลางสีดำ มีขนย่อยจากโคนหูด้านล่างเป็นแผงที่คอ เรียกว่าแผงคอแต่ไม่รอบคอ ขนมีทั้งฟูและไม่ฟู มีหางเป็นพวง ทั้งหางงอ และหางม้วน แลดูดุร้าย

สุนัขไทยบางแก้วมีลักษณะหน้าสิงโต มีกะโหลกศีรษะเล็กกว่าลักษณะหน้าเสื่อ หูเล็กเป็นรูปสามเหลี่ยม ป้องไปข้างหน้ารับกับใบหน้าอย่างสวยงาม ปากไม่เรียวแหลมมาก ไม่ใหญ่ไม่เล็กเกินไป มีขนยาวตั้งแต่โคนหูลงมาด้านล่าง เป็นแผงรอบคอ และมีขนเป็นเคราจากใต้คางย่อยลงมาเหมือนคอกพอก ลงมาถึงคอด้านล่าง ที่บริเวณรอบลำคอมีขนยาวโดยรอบ มีทั้งขนสั้นฟูและฟูยาว เมื่อมองจากด้านหน้าจะมีลักษณะคล้ายสิงโต ลักษณะเท้ายาวอูม ขนยาวหุ้มปลายเท้าเล็กน้อย มองคล้ายเท้าหมี ขนมีทั้งยาวฟูสั้นฟู หางมีทั้งม้วนสูงและม้วนต่ำ เป็นพวงและไม่เป็นพวง ช่วงตอนหน้าใหญ่ตอนท้ายเล็ก ยามปกติแวดตา

และท่าทางเซื่องซึม แต่เมื่омองเห็นคนแปลกหน้า จะเปลี่ยนเป็นคุรร้ายและคล่องแคล่วองไวทันที ลักษณะหน้าสิงโตเป็นลักษณะที่หายากมาก นานๆ จึงจะพบเห็นสักตัวหนึ่ง

สุนัขไทยบางแก้วมีลักษณะหน้าจิ้งจอก มีใบหน้าแหลม หูใหญ่กว่าลักษณะหน้าเสือและหน้าสิงโต ใบหูไม่ตรง โย้ออกด้านข้าง มองดูเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า ปากแหลมเรียวและค่อนข้างยาว ขนอ่อนยาว เรียบ ขนหางเป็นพวง รูปร่างมีทั้งใหญ่ กลางและเล็ก อุปนิสัยไม่ค่อยคุรร้าย เหมือนสองพวกแรก

ปัจจุบันสุนัขไทยพันธุ์บางแก้วได้รับการพัฒนาสายพันธุ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้มีรูปร่างที่สวยงาม โครงสร้างใหญ่ ขนยาว กว่าในอดีต จึงเป็นที่นิยมเลี้ยงกันมาก และได้แพร่หลายออกไปทั่วประเทศ

อ้างอิง :

Creative Thai Dog Club ชมรมสร้างสรรค์สุนัขพันธุ์ไทย. (2000). กทม. สืบค้นจาก

<http://www.thairidgeback.org/April2011.html>

แบบทดสอบชุดที่ 1

บทที่ 1 (เรื่องที่ 1 - เรื่องที่ 3)

คะแนนเต็ม 25 คะแนน

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

ตอนที่ 1

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง (15 คะแนน)

1. ทุกเช้าคุณตาคุณยายและกะทิทำอะไร
- ก. ไปตลาด
 - ข. ไล่บาตร
 - ค. รอกินข้าวเช้าพร้อมกัน
 - ง. เตรียมตัวไปทำงาน ไปโรงเรียน

2. จีวรของพระมีสีอะไรบ้าง
ก. สีทอง	ข. สีแดง
ค. สีขาว	ง. สีเหลือง
3. คนที่เดินติดตามพระสงฆ์เพื่อถือของใส่บาตรเรียกว่าอะไร.....
ก. เณร	ข. คนใช้
ค. พี่ทอง	ง. ลูกศิษย์
4. ในเรื่อง ความสุขของกะทิ คุณตาคุณยายมีความเชื่อในเรื่องใด
ก. ใส่บาตรทุกเช้าได้บุญ	ข. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
ค. เป็นคนต้องกตัญญู	ง. ไปวัดทุกวันมีความสุขสงบ
5. คำว่า “กรวดน้ำ” มีความหมายตรงกับภาษาจีนในข้อใด
ก. 泼水	ข. 倒水
ค. 洒水	ง. 接水
6. ผลไม้ชนิดใดที่**ไม่พบ**ขณะตักพายเรือผ่านคลอง
ก. ชมพู่	ข. มะม่วง
ค. ต้นโสน	ง. ต้นยาง
7. “ตามบอกว่าจากลับจะแฉะขอปั่นไปให้ยายแชน้ำปลาทอดกรอบเป็นอาหารเย็นให้กะทิ” คำว่า **ขอปั่น**มีความหมายตรงกับข้อใด
ก. แยกออก	ข. แบ่งปั่น
ค. คนละครึ่ง	ง. ทั้งหมด
8. ตามเนื้อเรื่องของบทที่1 เรื่องที่ 2 เรืออีแปะ อาหารกลางวันทีกะทิชอบที่สุดคืออะไรขณะที่พายเรือออกไปเกี่ยวกับตา
ก. ข้าวต้ม	ข. ข้าวผัด
ค. บัวเผื่อนที่รสเผื่อนขม	ง. สายบัวกรอบสดจิ้มน้ำพริกและข้าวใหม่

- 9. เรื่องของไทยที่ชาวบ้านนิยมใช้ในชีวิตประจำวันมีเรื่องอะไรบ้าง

ก. เรื่องชุดและเรื่องต่อ	ข. เรื่องชุดและเรื่องอึแปะ
ค. เรื่องต่อและเรื่องอึแปะ	ง. เรื่องผีหลอกและเรื่องมาด

- 10. เรื่องชนิดใดเป็นเรื่องที่ต้องใช้ไม้พาย

ก. เรื่องชุด	ข. เรื่องหมู
ค. เรื่องผีหลอก	ง. เรื่องสำปั้นพายขายกัวยเดียว

- 11. หนังสือที่กะท้ออ่านได้ไม่เบื่อคือหนังสืออะไร.....

ก. มอม	ข. เมืองหลวง
ค. ความสุขของกะทอิ	ง. บ้านที่มีพ่อหกสิบคน

- 12. หนังสือที่กะท้ออ่านได้ไม่เบื่อเป็นหนังสือเกี่ยวกับอะไร

ก. ความรัก	ข. ครอบครัว
ค. การผจญภัย	ง. นิทานพื้นบ้าน

- 13. หมูฮ้วนในเรื่องหนังสือมีชื่อว่าอะไร

ก. ข้าว	ข. โอ่ง
ค. มังกร	ง. เจ้าความรู้โรงนอนของหมู่บ้าน

- 14. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลที่คนกรุงเทพฯ ไม่ใช่อ็องเก็บน้ำ

ก. ไม่เคยขาดน้ำ	ข. มีน้ำประปาใช้
ค. ไม่นิยมใช่อ็องกัน	ง. มีน้ำดื่มใส่ขวด

- 15. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลที่คนอีสานต้องใช่อ็องเก็บน้ำ

ก. เก็บน้ำไว้ยามฤดูแล้ง	ข. เพื่อใช้ในการบริโภค
ค. เพื่อเก็บน้ำเล่นน้ำในวันสงกรานต์	ง. เก็บน้ำไว้ยามน้ำประปาไม่ไหล

ตอนที่ 2

ขีด ✓ หน้าข้อความที่มีปรากฏในเรื่อง ขีด X หน้าข้อความที่ไม่มีปรากฏในเรื่อง (5 คะแนน)

1. บ้านคุณตา คุณยายไม่มีน้ำประปาจึงต้องใช้โอ่งเก็บน้ำ
2. ในบ้านคุณตา คุณยายไม่เพียงแต่ใช้โอ่งเก็บน้ำ ยังใช้อ่างเลี้ยงคอกบัวด้วย
3. โอ่งสืบเจ็ดใบที่อยู่ในบ้านคุณตา คุณยายมีหน้าที่ของมันทุกใบ
4. ภาคอีสานของไทยซึ่งเป็นพื้นที่อยู่ในบริเวณเป็นป่าชายเลนจึงทำให้ขาดน้ำใช้ในชีวิตประจำวัน
5. ตอนนี้พวกเรามีน้ำประปาใช้แล้วจึงสามารถเลิกใช้โอ่งเก็บน้ำได้แล้ว

ตอนที่ 3

แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาจีนหรือภาษาไทย (5คะแนน)

1. เราสามารถพูดได้ว่าสายน้ำเปรียบเสมือนสายเลือดในการดำเนินชีวิตของคนไทย
.....
.....
.....
2. นับตั้งแต่สมัยก่อนจนถึงปัจจุบันถือว่าแม่น้ำ คือ อู่ข้าวอู่น้ำของคนไทย บางหมู่บ้านก็ยังอาศัยอยู่ริมน้ำ ใช้ทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์จากสายน้ำอย่างกินคืออยู่ดี
.....
.....
.....
3. 这个水缸外面是红色的龙的花纹，里面是绿色的釉面。看上去很漂亮。

5. 用水缸装水这个方法是古老的方法，也是泰国人民不能忘记的生活方式之一。

6. 这座城市四周都有运河，可以利用这些运河用来进行资源的运输。

แบบทดสอบชุดที่ 2
บทที่ 1 (เรื่องที่ 4 --- เรื่องที่ 6)
 คะแนนเต็ม 25 คะแนน

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

ตอนที่ 1

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง (15 คะแนน)

1. ตามเนื้อเรื่อง ความสุขของกะทิ ยายทำแกงหมูเทโพเพื่ออะไร

ก. ถวายเพล

ข. ให้กะทิกับตากิน

ค. ให้พี่ทองกิน

ง. แบ่งให้ชาวบ้านแถวบ้าน

2. ชาวบ้านที่อยู่ใกล้บ้านคุณตาคุณยายส่วนใหญ่จะทำบุญใหญ่กันเมื่อไร
ก. วันเกิด	ข. วันชาติ
ค. วันปีใหม่	ง. วันสงกรานต์
3. ที่ทองคำกระต่ายกับกะละมังใส่มะพร้าวได้ก็เดินพรวดๆลงไปได้คุณ คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายว่า
อะไร
ก. วิ่ง	ข. เร็วๆ
ค. ซ้ำๆ	ง. ใจเย็นๆ
4. วันสงกรานต์มีความหมายต่อวัฒนธรรมไทยอะไร
ก. วันปีใหม่	ข. วันมหาสงกรานต์
ค. วันตรุษสงกรานต์	ง. วันตรุษไทย
5. เมื่อใกล้ถึงวันสงกรานต์ ชาวบ้านจะเตรียมตัวทำอะไร.....
ก. ซ้อมแป้ง	ข. ซ้อมเสื้อใหม่
ค. ตัดทรงผมใหม่	ง. ทำความสะอาดบ้าน
6. งานศพแม่ของกะทิตั้งสวดกี่วัน
ก. สามวัน	ข. เจ็ดวัน
ค. เก้าวัน	ง. สิบสี่วัน
7. งานศพแม่ของกะทิจัดที่ไหน
ก. โรงพยาบาล	ข. โบสถ์
ค. วัด	ง. หมู่บ้าน
8. จากประโยค “น้ำฉารวบผมที่เคยปล่อยยาวให้เป็นมวยเล็กๆที่ท้ายทอย ถ้าไล่ครึ่งแขนคู้้นตาหายไป
เหลือเพียงต่างหูนกเมื่อดจ้อย” ให้ความรู้ในเรื่องใด
-	
--
ก. น้ำฉาแต่งตัวไม่สวยไปงานศพเพื่อไว้ทุกข์
ข. น้ำฉาแต่งตัวตามสบายไปงานศพเพื่อไว้ทุกข์
ค. น้ำฉาไม่มีเวลาแต่งตัวไปงานศพเพื่อไว้ทุกข์
ง. น้ำฉาแต่งตัวง่ายๆไปงานศพเพื่อไว้ทุกข์

9. ฉันรีบไปหาพี่เอกเพื่ออะไร
ก. ไปดื่มกาแฟ	ข. ไปซื้อบปึ้งด้วยกัน
ค. ไปถามข้อมูลที่จะไปงานศพ	ง. ไปออกกำลังกายด้วยกัน
-
10. การแต่งกายไปงานศพที่เหมาะสมที่สุดคือใส่ชุดสีอะไร
ก. สีดำ	ข. สีฟ้า
ค. สีน้ำเงิน	ง. สีม่วง
-
11. ใครเป็นคนสร้างบ้านริมคลอง
ก. คุณตา	ข. คุณแม่
ค. คุณพ่อ	ง. คุณตาทวด
-
12. บ้านริมคลองแต่เดิมเป็นเรือนไทยเต็มรูปแบบ เรียกว่า
ก. บ้านไทย	ข. บ้านริมคลอง
ค. เรือนหมู่ทรงไทย	ง. เรือนไทยสวยงาม
-
13. เรือนในข้อใดไม่ใช่เรือนที่อยู่ในรูปแบบของเรือนไทย
ก. เรือนพาย	ข. เรือนรี
ค. เรือนขวาง	ง. เรือนคร้าว
-
14. ชาวไทยนิยมสร้างเรือนไทยจากวัสดุใด
ก. หิน	ข. ไม้
ค. อิฐ	ง. หญ้า
-
15. ครอบครว้ไทยมีลักษณะอย่างไร
ก. เป็นครอบครว้ใหญ่	ข. เป็นครอบครว้เล็ก
ค. เป็นครอบครว้ที่แยกกันอยู่	ง. เป็นครอบครว้ที่อยู่กันเป็นกลุ่ม

ตอนที่ 2

ขีด ✓ หน้าข้อความที่มีปรากฏในเรื่อง ขีด X หน้าข้อความที่ไม่มีปรากฏในเรื่อง (2.5 คะแนน)

1. คุณยายรู้สึกว่าคุณมีศรัทธาตอนนี้ก็สามารถทำบุญใหญ่กันได้ทันที
2. พี่สาวคุณแม่กะทิเพียงแค่วัน เพราะแม่บริจาคร่างกายให้โรงพยาบาล
3. ปล่อยนกลปล่อยปลาที่เป็นวิธีส่วนหนึ่งของการทำบุญ
4. การรดน้ำ แคร่ตกลงในมืออย่างเดียว
5. ประเพณีการทำบุญในวันสงกรานต์แต่ละท้องถิ่นเหมือนกันหมด

ตอนที่ 3

ให้นักเรียนบรรยายสั้นๆเกี่ยวกับการจัดพิธีงานศพของไทย (2.5คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4

แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาจีน(5คะแนน)

1. พระจันทร์ดวงโตเปล่งรัศมีอวดความงามอยู่กลางฟ้า เห็นกระต่ายในดวงจันทร์ชัดถนัดตา

.....

.....

.....

.....

2. ประเพณีตรุษสงกรานต์ หมายถึงประเพณีสงฆ์ปีเก่า และต้อนรับปีใหม่ ในปัจจุบันการเฉลิมฉลองในประเพณีสงกรานต์นั้นมีรูปแบบหลากหลาย

.....

.....

.....

.....

3. เมื่อใกล้ถึงวันสงกรานต์การเตรียมทำความสะอาดอาคารบ้านเรือน และเตรียมข้าวของที่จะทำบุญตักบาตร เป็นสิ่งที่ทุกคนในครอบครัวจะร่วมด้วยช่วยกัน

.....

.....

.....

.....

4. คนเราก็ไม่ต่างจากตัวละครในหนังสือ ที่ต้องเผชิญกับเรื่องราวต่างๆในชีวิต และเมื่อผ่านพ้นมาได้ก็จะมีคลุ้มคลั่งในเนื้ออารมณ์ เป็นคนเต็มคนมากขึ้น และมองทุกอย่างเปลี่ยนไป

.....

.....

.....

.....

.....

5. บ้านหลังนี้มีประวัติยาวนาน สร้างตั้งแต่สมัยท้าวทวด ตาเล่าว่า แต่เดิมเป็นเรือนไทยเต็มรูปแบบ เรียกว่าเรือนหมู่ทรงไทย ใหญ่โต โอ้อ่างงดงาม เป็นที่กล่าวขวัญถึงทั่วทั้งบาง

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบชุดที่ 3
บทที่ 2
เต็ม 50 คะแนน

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

ตอนที่ 1

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง (20 คะแนน)

1. ตามเนื้อเรื่องในบทที่ 2 เมืองหลวง เมื่อผู้เล่าเลิกงานมีความรู้สึกอย่างไรบ้าง
 - ก. สบาย
 - ข. หิวข้าว
 - ค. มีความสุข
 - ง. อ่อนเพลียและละห้อยใจ

2. ตามเนื้อเรื่องในบทที่ 2 เมืองหลวง เมื่อผู้เล่าเลิกงาน อากาศเป็นอย่างไรบ้าง
 - ก. มีเมฆมาก
 - ข. ลมพัด
 - ค. ท้องฟ้าปลอดโปร่ง
 - ง. ลมฝนจะมา ฟ้ามืดครึ้ม

3. ตามเนื้อเรื่องในบทที่ 2 เมืองหลวง ฝนตกลงมาในวันนั้นคือเวลาใด
- ก. เมื่อผมเลิกงาน
ข. ก่อนที่ผมขึ้นรถ
ค. ผมขึ้นรถแล้ว
ง. หนักจากผมลงรถ
4. สภาพผู้โดยสารในรถเมล์เป็นอย่างไร.....
- ก. ว่าง ไม่ค่อยมีคน
ข. เยอะจนไม่มีที่นั่งว่างเลย
ค. เยอะ แต่พอมีที่นั่งว่างอยู่
ง. แน่นขนัดชัดเจนมาทีเดียว
5. การจราจรของกรุงเทพฯ เป็นอย่างไรบ้าง
- ก. แออัด
ข. ไม่ค่อยมีรถ
ค. คนเดินเยอะกว่าคนขับรถ
ง. คนขับรถจุกยานเยอะ
6. จากข้อความ-ผู้คนแน่นขนัดที่ป้ายรถเมล์เหมือนเคย ไม่มีใครเอาใจใส่ใคร” ข้อใดไม่ถูกต้อง
- ก. คนในเมืองไม่ค่อยสนิทกัน
ข. คนในเมืองต่างคนต่างอยู่
ค. คนในเมืองไม่เอาใจใส่ใครเลย
ง. คนในเมืองไม่ค่อยพูดกับคนที่ไม่รู้จักกัน
7. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลที่ผู้เล่าอยากกลับบ้านต่างจังหวัด.....
- ก. หาเงินที่กรุงเทพฯพอแล้ว
ข. ดำรงชีวิตอยู่กรุงเทพฯยากลำบาก
ค. อยากตกปลาหาหอยเลี้ยงชีพไปวันๆ
ง. คิดถึงแฟนที่อยู่ต่างจังหวัด อยากกลับไปอยู่ด้วยกัน
8. ตอนที่ผมนั่งอยู่ในรถเมล์ที่แน่นขนัด สิ่งที่ผมอยากให้เกิดขึ้นอยู่ในรถเมล์คือ
- ก. มีใครพูดจากันบ้าง
ข. มีใครเล่าสู่กันฟังบ้าง
ค. มีใครร้องเพลงบ้าง
ง. นั่งเป็นเบาะเหมือนไปกันหมด
9. เมืองหลวงของไทยในปัจจุบันคือเมืองใด
- ก. กรุงเทพฯอยุธยา
ข. กรุงเทพมหานคร
ค. กรุงเทพฯพิษณุ
ง. กรุงเทพมหานคร

10. เพลงที่หนุ่มอีสานร้องชื่ออะไร
ก. มนต์รักลูกทุ่ง	ข. รักนง
ค. ไกลแค่ไหน คือ ใกล้	ง. เรื่องสำคัญ
11. ประวัติศาสตร์ไทยแบ่งออกเป็นกี่สมัย
ก. 1	ข. 2
ค. 3	ง. 4
12. เมืองหลวงแห่งแรกของไทย คือเมืองใด
ก. กรุงศรีอยุธยา	ข. กรุงธนบุรี
ค. กรุงสุโขทัย	ง. กรุงเทพมหานคร
13. การประดิษฐ์อักษรไทยเกิดขึ้นในสมัยใด.....
ก. กรุงศรีอยุธยา	ข. กรุงธนบุรี
ค. กรุงสุโขทัย	ง. กรุงเทพมหานคร
14. การประดิษฐ์อักษรไทยเกิดขึ้นเมื่อใด
ก. ค.ศ. 1283	ข. ค.ศ. 1284
ค. ค.ศ. 1288	ง. ค.ศ. 1286
15. กรุงศรีอยุธยาตั้งอยู่ในภาคใด.....
ก. ภาคเหนือ	ข. ภาคใต้
ค. ภาคกลาง	ง. ภาคอีสาน
16. กรุงศรีอยุธยาสร้างขึ้นเมื่อใด
ก. พ.ศ. 1854	ข. พ.ศ. 1893
ค. พ.ศ. 1894	ง. พ.ศ. 1839
17. สมัยกรุงศรีอยุธยาปกครองราชอาณาจักรไทยตลอดระยะเวลากี่ปี

- ก. 417 ปี
ข. 428 ปี
ค. 317 ปี
ง. 325 ปี

18. สมัยใดเลือกเมืองหลวงอยู่ใกล้ทะเลที่สุด
- ก. กรุงศรีอยุธยา
ข. กรุงธนบุรี
ค. กรุงสุโขทัย
ง. กรุงเทพมหานคร
19. กรุงเทพมหานครมีชื่อเดิมว่าอะไร
- ก. กรุงเทพมหานคร
ข. เมืองขึ้น
ค. เมืองสยาม
ง. เมืองบางกอก
20. ชื่อเดิมของเมืองหลวงในข้อใดที่ยาวมากที่สุด.....
- ก. กรุงศรีอยุธยา
ข. กรุงธนบุรี
ค. กรุงสุโขทัย
ง. กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2

จิต ✓ หน้าข้อความที่มีปรากฏในเรื่อง จิต × หน้าข้อความที่ไม่มีปรากฏในเรื่อง (5 คะแนน)

1. เรื่องสั้น เมืองหลวงเป็นผลงานของวาณิช จรุงกิจอนันต์
2. การจราจรของกรุงเทพมหานครเป็นระเบียบไม่ค่อยมีรถติด
3. จากเรื่องสั้น เมืองหลวง เราสามารถรับรู้ได้ว่าการใช้ชีวิตในเมืองหลวงมีความสะดวกสบาย
4. กรุงเทพมหานครมีแม่น้ำโขงไหลผ่าน ทำให้แบ่งเมืองออกเป็น 2 ฝั่ง
5. สมัยนั้นชาวสุโขทัย ทำเกษตรกรรมเป็นหลัก อาศัยอยู่กับน้ำ

ตอนที่ 3

แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาจีน (10 คะแนน)

1. ผู้คนแน่นขนัดที่ป้ายรถเมล์เหมือนเคย ไม่มีใครเอาใจใส่ใคร ที่มาเป็นกลุ่มก็ยืนคุยกันพลางมองรถเมล์ที่วิ่งมาเข้าป้ายไปพลาง ที่มากคนเดียวแบบผม ก็ยืนมองทางที่รถเมล์จะวิ่งมาอย่างเอาใจใส่ ผมนึกภาวนาในใจให้รถเมล์คันที่ผมจะขึ้นว่างสักหน่อย

.....

2. รถติดใจวูไปมาสับสนไปหมด ไฟเขียวแดงอะไรไม่มีความหมาย เพราะรถที่ได้ไฟเขียวก็ไปไม่ได้ มีรถติดคาอยู่กลางสี่แยกเป็นแพ รถได้ไฟเขียวนั้นแทนที่จะอยู่นิ่งก่อน รอให้รถกลางสี่แยกออกไปให้พ้นๆ ก็ไม่ยอม ต่างคันต่างก็กระดืบเคลื่อนไปจ่อคาไว้ กระจ่างเมื่อไหร่ที่คันข้างหน้าตัวพ้นไปก็จะได้ตาม ไฟเขียวประเดี๋ยวเดียวก็กลายเป็นไฟแดง ทางฝ่ายไฟแดงเมื่อครู่นี้ก็กลับเป็นได้ไฟเขียวขึ้นมา ก็ปฏิบัติในทำนองเดียวกัน คือคานกระดืบขึ้นมาจ่อคาไว้

.....

3. อากาศในรถอ้าวจนบอกไม่ถูก ทุกคนในรถที่ผมมองเห็นต่างกระสับกระส่าย รถติดอยู่นาน อากาศก็ร้อนอ้าว ความจริงความเย็นของน้ำฝนน่าจะช่วยให้บ้าง แต่ความที่รถแน่นมาก หน้าต่างทุกบานปิดหมด ไอตัวของผู้อยู่โดยสารก็เลอบอบอยู่ในรถ ยิ่งรถติดก็ยิ่งอบร้อนจนผมคิดว่าผมกำลังจะเป็นบ้า

.....

4. ผมอยากกลับบ้านต่างจังหวัดจริงๆ อยากกลับมาก แต่ผมไม่รู้จะกลับไปทำอะไร ไม่มีงานอะไรให้ทำ แคตปลาหาหอยอย่างว่านะ ไม่ทำให้ผมมีชีวิตอยู่ได้หรอก ถึงยังงี้ก็ต้องมีเงินซื้อข้าว จะไปรับจ้างแบกหามเป็นจัมกั๊งโรงสีก็ไม่ไหว แบกอะไรกับเขาไม่ไหว

.....

5. เวลาอย่างนี้แหละที่ผมอยากกลับบ้านต่างจังหวัด และผมไม่เข้าใจว่าทำไมผู้คนถึงได้มายัดเยียดกันอยู่ในกรุงเทพฯ เพียงแต่ผมเลือกได้ ผมจะไม่อยู่เมืองใหญ่ที่เลวร้ายอย่างนี้ แต่นั่นแหละ คงจะมีใครๆ อีกเป็นหมื่นเป็นแสนที่คิดอย่างเดียวกับผม เพียงแต่ว่าเขาจะเลือกได้

.....

ตอนที่ 4

ตอบคำถามต่อไปนี้จากเรื่องที่อ่าน (10 คะแนน)

1. เพราะเหตุใดทำให้พระเจ้าตากสินทรงเลือกกรุงธนบุรีเป็นเมืองหลวง

.....

2. กรุงเทพมหานครมีลักษณะอย่างไรถึงจะสามารถเป็นเมืองหลวงของไทยได้

.....

ตอนที่ 5

เขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับเมืองหลวงของประเทศไทย (5 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบชุดที่ 4
บทที่ 3
 คะแนนเต็ม 50 คะแนน

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

ตอนที่ 1

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง (20 คะแนน)

1. เรื่อง มอม มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - ก. สุนัขที่มีความซื่อสัตย์ต่อเจ้าของ
 - ข. สุนัขจรจัดที่คนใจบุญนำมาเลี้ยง
 - ค. สุนัขที่ถูกฝึกมาใช้ในช่วงสงคราม
 - ง. สุนัขที่ถูกทิ้งให้เป็นสุนัขจรจัด

2. “มอมเป็นหมาพันธุ์ทาง”คำว่า”พันธุ์ทาง”หมายถึงข้อใด
 - ก. หมาไทย
 - ข. หมาลูกผสม

ก. หมาต่างชาติ

ง. หมาข้างถนน

3. มอมเป็นหมาพันธุ์อะไร

ก. พุดเดิ้ล

ข. บลูดีค็อก

ค. อัลเซเชียน

ง. รีดไวเลอร์

4. นายหายจากบ้านไปทำอะไร.....

ก. ไปเป็นทหาร

ข. ถูกจับไปเป็นเชลย

ค. อาสาไปทำสงคราม

ง. ไปทำงานต่างจังหวัด

5. ข้อใดกล่าวถูกต้อง.....

ก. พ่อของมอมเกิดแถวถนนม้กกะสัน

ข. พ่อของมอมเกิดแถวถนนประตูน้า

ค. มอมเกิดแถวถนนม้กกะสัน

ง. แม่ของมอมเกิดแถวถนนเพชรบุรี

6. มอมเป็นวรรณกรรมประเภทใด

ก. บทความ

ข. เรื่องสั้น

ค. นิทาน

ง. บทกลอน

7. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ก. มอมมีนาย

ข. มอมเกลียดหนู

ค. มอมเป็นลูกโทน

ง. มอมอยู่แถวม้กกะสัน

8. เรื่อง มอม ให้อารมณ์ความรู้สึกใดแก่ผู้อ่าน

ก. สนุก

ข. ซาบซึ้ง

ค. สะเทือนใจ

ง. ถูกทุกข้อ

9. จากคำพูดของนายที่พูดกับมอมว่า"พอตีพบเอ็ง เอ็งก็ทำให้ข้าต้องอาย "ทำไม่ลง" คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อใด

ก. ลักขโมย

ข. จากมอมไป

ค. กลับเป็นทหาร

ง. ไปดมมอมไม่ให้อยู่ด้วย

10. เรื่อง มอม เป็นงานเขียนของใคร

- ก. คำพูน บุญทวี
- ข. ชาติ กอบจิตติ
- ค. ประภัสสร เสวิกุล
- ง. ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

11. ประเทศใดไม่นิยมเลี้ยงสุนัขไทย.....

- ก. ประเทศญี่ปุ่น
- ข. ประเทศอังกฤษ
- ค. ประเทศอเมริกา
- ง. ประเทศจีน

12. สุนัขพันธุ์ไทยแท้ที่คนรับรู่ว่าโลกมีกี่สายพันธุ์.....

- ก. 3
- ข. 2
- ค. 5
- ง. 4

13. สุนัขพันธุ์ไทยชนิดใดเป็นสุนัขประจำชาติไทย

- ก. สุนัขตุ๊กตา
- ข. สุนัขไทยบางแก้ว
- ค. สุนัขเทอร์เรีย
- ง. สุนัขไทยหลังอาน

14. สุนัขพันธุ์หลังอานเป็นสุนัขพันธุ์พื้นเมืองของแถบใด

- ก. เอเชียตะวันตกในเขตร้อน
- ข. เอเชียตะวันออกในเขตร้อน
- ค. เอเชียตะวันตกในเขตหนาว
- ง. เอเชียตะวันออกในเขตหนาว

15. แหล่งกำเนิดสุนัขไทยพันธุ์บางแก้วอยู่ที่จังหวัดใด

- ก. จังหวัดพิษณุโลก
- ข. จังหวัดเชียงใหม่
- ค. จังหวัดอยุธยา
- ง. จังหวัดภูเก็ต

16. สุนัขไทยพันธุ์บางแก้วเป็นสุนัขลูกผสมกี่สายเลือด

- ก. 2
- ข. 3
- ค. 4
- ง. 5

17. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของสุนัขไทยพันธุ์บางแก้ว

- ก. สุนัขไทยบางแก้วมีลักษณะหน้าเสือ
- ข. สุนัขไทยบางแก้วมีลักษณะหน้าสิงโต
- ค. สุนัขไทยบางแก้วมีลักษณะหน้าจิ้งจอก
- ง. สุนัขไทยบางแก้วมีลักษณะหน้ากลม

.....
.....
.....

2. 莫一天天的长大直到成年。它的妈妈已经从它的世界消失了，现在只剩下他的主人。莫爱他的主人不像爱它自己的生命，但是它知道主人就是他的生命。

.....
.....
.....

3. 女主人就特别的有朝气的准备食物。莫也高兴地上蹿下跳。这种生活曾经很平常，但是现在却变成只有主人回家才有的特殊待遇。

.....
.....
.....

4. 从古至今狗都是人类的好朋友。

.....
.....
.....

5. 在泰国古代，狗可以帮助主人看东西，还可以和主人一同出去打猎。

.....
.....
.....

คุณชอบสุนัขหรือไม่ ทำไม ตอบเป็นข้อๆ (5 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 5

คุณได้ข้อคิดอะไรบ้างจากการอ่านเรื่องนี้ จงสรุปเป็นข้อๆ (10คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบปลายภาค

คะแนนเต็ม 100 คะแนน

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

ตอนที่ 1

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง (50 คะแนน)

1. ข้าวใดเป็นอาหารหวานไทย

ก. แกงหมู

ข. ผัดไทย

ค. ต้มยำกุ้ง

ง. แกงบวด

2. สิ่งใดที่คนไทยนิยมนำมาทำเป็นส่วนผสมของขนมไทย.....

ก. น้ำตาล

ข. กล้วย

ค. มะพร้าว

ง. มะม่วง

3. เมื่อถึงวันสงกรานต์ชาวบ้านจะตื่นแต่เช้ามีด เพื่อทำอะไร
 - ก. เตรียมอาหารเช้า
 - ข. เตรียมอาหารเที่ยง
 - ค. เตรียมอาหารเย็น
 - ง. เตรียมอาหารที่จะนำไปทำบุญ

4. จากบทอ่านเสริมเรื่องการทำบุญในวันสงกรานต์สิ่งใดที่ชาวบ้านจะไม่นำไปใช้ในการสงน้ำพระ
 - ก. รูป
 - ข. เทียน
 - ค. อาหาร
 - ง. ดอกไม้

5. การรดน้ำผู้ใหญ่และผู้เฒ่าที่เคารพนับถือสัมพันธ์กับข้อใด
 - ก. ขอร
 - ข. ล้างมือ
 - ค. แสดงให้เห็นความรัก
 - ง. แสดงให้เห็นการเคารพ

6. ชาวไทยในชนบทนิยมรับประทานอาหารชนิดใด
 - ก. ข้าวต้ม
 - ข. ผัดไทย
 - ค. ต้มยำกุ้ง
 - ง. น้ำพริกผักต้ม

7. สภาพวิถีชีวิตและครอบครัวของกะทิเป็นอย่างไร
 - ก. ยุ่งยาก
 - ข. ทรูหรา
 - ค. คึกคัก
 - ง. สงบสบาย

8. เรือชนิดใดมีลักษณะหัว-ท้ายเรือขนาดเล็กน้อย มีกราบเรือกลางลำทั้งสองข้าง พื้นหัวและท้ายเรือมีแคระ
หมด
 - ก. เรือชุด
 - ข. เรือหมู
 - ค. เรือผีหลอก
 - ง. เรือสำเภาพายขายกัวยเดี่ยว

9. เรือชนิดใดนิยมใช้เป็นพาหนะการค้าขายในแม่น้ำคลอง
 - ก. เรือชุด
 - ข. เรือหมู
 - ค. เรือผีหลอก
 - ง. เรือสำเภาพายขายกัวยเดี่ยว

10. เรือชนิดใดเป็นเรือที่ชาวบ้านนิยมพายไปหาปลา

ก. เรือขุด	ข. เรือหมู
ค. เรือผีหลอก	ง. เรือสำปั้นพายขายก๋วยเตี๋ยว

11. ครอบครัวกะทินิยมเก็บน้ำใส่ไว้ในโอ่งมังกรเพื่ออะไร.....

ก. ใช้ดื่ม	ข. ใช้ล้างจาน
ค. ใช้อาบน้ำ	ง. ใช้ประกอบอาหาร

12. โอ่งที่กะทิชอบที่สุดคือ

ก. โอ่งสีเขียว	ข. คู่มีซิเมนต์
ค. โอ่งสีแดง	ง. โอ่งลายมังกร

13. คนภาคอีสานจำเป็นต้องใช้โอ่งเก็บน้ำเพราะเหตุใด

ก. อากาศร้อนแห้งแล้ง	ข. น้ำฝนมีรสชาดอร่อย
ค. สภาพดินเป็นดินปนทราย	ง. มีพื้นที่เกษตรกรรมมากมาย

14. ข้อใดคือภาชนะขนาดใหญ่เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในชีวิตประจำวันของคนไทย

ก. อ่าง	ข. ถัง
ค. โอ่ง	ง. กะละมัง

15. คนอีสานจะใช้น้ำฝนแรกฝนสองทำอะไร

ก. ล้างสิ่งสกปรก	ข. ล้างโอ่งให้สะอาด
ค. เก็บเอาไว้ใช้อบน้ำ	ง. เก็บเอาไว้ดื่ม

16. คำว่า “กรวดน้ำ” มีความหมายตรงกับภาษาจีนในข้อใด

ก. 泼水	ข. 倒水
ค. 洒水	ง. 接水

17. “ตามอกว่าจากลับจะแฉะขอปั้นไปให้ยายแช่น้ำปลาทอดกรอบเป็นอาหารเย็นให้กะทิ” คำว่า **ขอปั้น** มีความหมายตรงกับข้อใด.....

ก. แยกออก	ข. แบ่งบัน
ค. คนละครึ่ง	ง. ทั้งหมด

18. เมืองหลวงของไทยในปัจจุบันคือเมืองใด

ก. กรุงเทพมหานคร	ข. กรุงเทพมหานคร
ค. กรุงเทพฯ	ง. กรุงเทพมหานคร

19. วันสงกรานต์มีความหมายต่อวัฒนธรรมไทยอะไร.....

ก. วันปีใหม่	ข. วันมหาสงกรานต์
ค. วันตรุษสงกรานต์	ง. วันตรุษไทย

20. มอมเป็นวรรณกรรมประเภทใด

ก. บทกวี	ข. เรื่องสั้น
ค. นิทาน	ง. บทกลอน

21. จากเนื้อเรื่องความสุขของกะทิ สิ่งใดไม่ใช่ในงานศพของแม่กะทิ

ก. เทียน	ข. ผ้าสีจาง
ค. รูปภาพ	ง. ดอกไม้

22. การแต่งกายอย่างไรไม่ควรไปงานศพ

ก. ใส่กางเกงยีนส์	ข. ใส่ชุดดำทั้งชุด
ค. ใส่กระโปรงสีขาวเสื้อสีน้ำเงินเข้ม	ง. ใส่กระโปรงดำเสื้อขาว

23. ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. น้ำชา น้ำก้นตั้ง เป็นกำลังใจให้กับกะทิ
- ข. มีแขกมาร่วมงานศพของแม่กะทิน้อย เพราะวัดอยู่ไกล
- ค. น้ำก้นตั้งอยู่กับกะทิตลอดเวลา เพราะอยากอยู่เป็นเพื่อนกะทิ
- ง. พิธีศพของแม่กะทิใช้เวลาไม่นานเพราะแม่บริจาคร่างกายให้โรงพยาบาล

24. จากบทอ่านเสริมเรื่อง ไปงานศพ ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. สีดำ สำหรับ งานผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีอายุแก่กว่าผู้ตาย
- ข. สีขาว สำหรับ ผู้เยาว์หรือผู้ที่มีอายุอ่อนกว่าผู้ตาย
- ค. สีน้ำเงิน สำหรับ ผู้ที่ได้เป็นญาติเกี่ยวข้องกับผู้ตาย
- ง. ผ้าม่วงแก่ สำหรับ ผู้ที่ไม่ได้เป็นญาติเกี่ยวข้องกับผู้ตายแต่ประการใด

25. ขั้นตอนแรกของพิธีศพจะเริ่มต้นด้วยการทำสิ่งใด

- ก. เปิดเพลง
- ข. พระสวด
- ค. เผาศพ
- ง. รดน้ำลงที่มีศพ

26. ต้นไม้ชนิดใดที่ไม่ปรากฏ ในบ้านริมคลองของกะทิ

- ก. ต้นขนุน
- ข. ต้นโสน
- ค. ต้นจำปี
- ง. ต้นมะม่วง

27. คุณยายจะเตรียมอาหารอะไรสำหรับทำบุญใหญ่

- ก. กวางหวาน
- ข. ข้าวผัด
- ค. ยำมะม่วง
- ง. แกงเขียวหวาน

28. ข้อใดไม่ใช่เรือนไทยแบ่งตามประเภทลักษณะภูมิภาคต่างๆ

- ก. เรือนไทยภาคใต้
- ข. เรือนไทยภาคเหนือ
- ค. เรือนไทยภาคอีสาน
- ง. เรือนไทยกรุงเทพฯ

29. เรือนไทยที่ตั้งอยู่ริมน้ำ ส่วนใหญ่เป็นเรือนไทยชนิดใด

- ก. เรือนแพ
- ข. เรือนคหบดี
- ค. เรือนร้านค้าริมทาง
- ง. เรือนร้านค้าริมน้ำ

30. กุฎี หมายถึงอะไร.....

- ก. ที่พักของพระสงฆ์ที่มีขนาดเล็กสมถะ
- ข. เรือนที่สร้างอยู่ในน้ำ อยู่บนแพทั้งหลัง
- ค. สำหรับครอบครัวเดียวที่ลูกยังไม่แต่งงาน
- ง. ผู้ที่มีอันจะกิน บ้านใหญ่โต มีกิจกรรมหลายอย่างเกินความจำเป็นพื้นฐาน

31. ตามเนื้อเรื่องของ เมืองหลวง ชื่อใดไม่ใช่เหตุผลที่ผู้เล่าอยากกลับบ้านต่างจังหวัด
- ก. หาเงินที่กรุงเทพฯพอแล้ว
ข. ดำรงชีวิตอยู่กรุงเทพฯยากลำบาก
ค. อยากตกปลาหาหอยเลี้ยงชีพไปวันๆ
ง. คิดถึงแฟนที่อยู่ต่างจังหวัด อยากกลับไปอยู่ด้วยกัน
32. การจราจรของกรุงเทพฯเป็นอย่างไรบ้าง
- ก. แออัด
ข. ไม่ค่อยมีรถ
ค. คนเดินเยอะกว่าคนขับรถ
ง. คนขี่รถจักรยานเยอะ
33. เมืองหลวงของไทยในปัจจุบันคือเมืองใด
- ก. กรุงเทพฯอยุธยา
ข. กรุงธนบุรี
ค. กรุงสุโขทัย
ง. กรุงเทพมหานคร
34. ตามเนื้อเรื่องของ เมืองหลวง เพลงที่หนุ่มอีสานร้องชื่ออะไร
- ก. มนต์รักลูกทุ่ง
ข. รักนะ
ค. ไกลแค่ไหน คือ ใกล้
ง. เรื่องสำคัญ
35. เมืองหลวงแห่งแรกของไทย คือเมืองใด
- ก. กรุงเทพฯอยุธยา
ข. กรุงธนบุรี
ค. กรุงสุโขทัย
ง. กรุงเทพมหานคร
36. อักษรไทยประดิษฐ์ขึ้นมาในสมัยใด
- ก. กรุงเทพฯอยุธยา
ข. กรุงธนบุรี
ค. กรุงสุโขทัย
ง. กรุงเทพมหานคร
37. ชื่อเดิมของเมืองหลวงในชื่อใดที่ยาวมากที่สุด
- ก. กรุงเทพฯอยุธยา
ข. กรุงธนบุรี
ค. กรุงสุโขทัย
ง. กรุงเทพมหานคร
38. มอมเป็นวรรณกรรมประเภทใด
- ก. บทความ
ข. เรื่องสั้น

ก. 4

ง. 5

47. เรือของไทยที่ชาวบ้านนิยมใช้ในชีวิตประจำวันมีเรืออะไรบ้าง
- ก. เรือขุดและเรือต่อ ข. เรือขุดและเรืออีแปะ
ค. เรือต่อและเรืออีแปะ ง. เรือผีหลอกและเรือมาด
48. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลที่ต้องใช้โองมาเก็บน้ำ
- ก. เก็บน้ำไว้ยามฤดูแล้ง ข. เพื่อใช้ในการบริโภค
ค. เพื่อเก็บน้ำเล่นน้ำ ง. เก็บน้ำไว้ยามน้ำประปาไม่ไหล
49. การแต่งกายไปงานศพที่เหมาะสมที่สุดคือใส่ชุดสีอะไร
- ก. สีดำ ข. สีฟ้า
ค. สีน้ำเงิน ง. สีม่วง
50. ครอบครัวไทยมีลักษณะอย่างไร
- ก. เป็นครอบครัวใหญ่ ข. เป็นครอบครัวเล็ก
ค. เป็นครอบครัวที่แยกกันอยู่ ง. เป็นครอบครัวที่อยู่กันเป็นกลุ่ม

ตอนที่ 2

นำลิหรือกลุ่มคำที่กำหนดให้มาประกอบกันให้ได้ประโยคที่มีความหมายและถูกต้องตามโครงสร้าง (3คะแนน)

<ol style="list-style-type: none">1. นาที่ราวยุคนิ่ง2. น้ำกับฟ้า ลมกับตะวัน3. ดวงอาทิตย์คู่ไกลอยู่บนฟ้า ทั่วๆ ที่เริ่มทอแสงแรง4. แต่น้ำรอบกายทั่วทั้งทุ่งราวเกราะแก้วกั้งกันไอร้อน5. คือ กรอบภาพที่มีเรือลำหนึ่งปรากฏอยู่ตรงกลาง
--

.....

.....

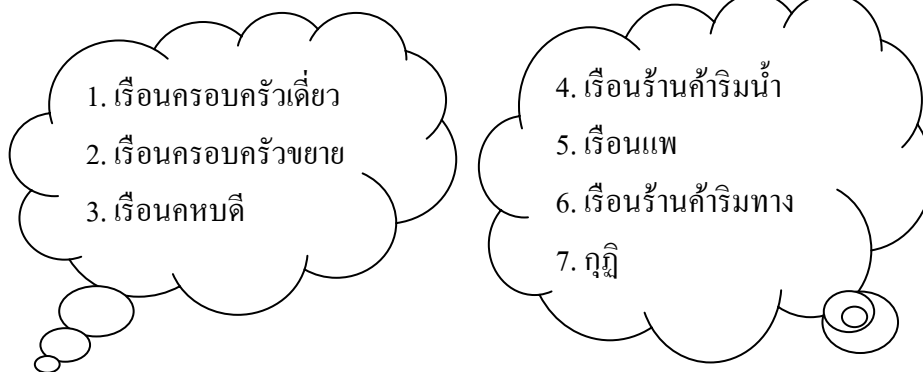
.....

.....

.....

ตอนที่ 3

เลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับข้อความ (7คะแนน)

1. เหมาะสำหรับครอบครัวเดี่ยวที่ลูกยังไม่แต่งงาน
2. กิจกรรมเพื่อการค้าขาย และกิน อยู่ หลับ นอนด้วย
3. หมายถึง ผู้ที่มีอันจะกิน บ้านใหญ่โต มีกิจกรรมหลาย อย่างเกินความจำเป็น
พื้นฐาน
4. ตั้งอยู่ริมน้ำ มีลูกหลานทั้งวัยแต่งงานแล้ว ก็เป็นหลายครอบครัวอยู่ด้วยกัน
5. ที่พักของพระสงฆ์ที่มีขนาดเล็กสมถะ
6. คล้ายกับเรือนร้านค้าริมน้ำ แต่มีความละเอียดอ่อนน้อยกว่า
7. หมายถึง เรือนที่สร้างอยู่ในน้ำ อยู่บนแพทั้งหลัง

ตอนที่ 4

ขีด ✓ หน้าข้อความที่มีปรากฏในเรื่อง ขีด × หน้าข้อความที่ไม่มีปรากฏในเรื่อง (10 คะแนน)

1. การอาบน้ำศพหรือรดน้ำศพ เป็นการทำความสะอาด
2. ตั้งศพไว้ไม่เกิน 7 วัน มีการสวดพระอภิธรรมและทำบุญให้ผู้เสียชีวิต
3. ผู้ที่รดน้ำศพควรขอขมาต่อผู้เสียชีวิต
4. ผู้ที่ไปในงานศพควรแต่งกายเป็นชุดสีดำเท่านั้น
5. ภาคอีสานของไทยซึ่งเป็นพื้นที่อยู่ในบริเวณเป็นป่าชายเลนจึงทำให้ขาดน้ำใช้ในชีวิตประจำวัน
6. ประเพณีการจัดงานศพของไทยทุกภาคเหมือนกันหมด
7. ในบ้านคุณตา คุณยายไม่เพียงแต่ใช้โอ่งมาเก็บน้ำ ยังใช้อ่างเลี้ยงดอกบัวด้วย
8. โอ่งสิบเจ็ดใบที่อยู่ในบ้านคุณตาคุณยายมีหน้าที่ของมันทุกใบ
9. ตอนนี้พวกเรามีน้ำประปาใช้แล้วจึงสามารถเลิกใช้โอ่งเก็บน้ำได้แล้ว
10. บ้านคุณตา คุณยายไม่มีน้ำประปาจึงต้องใช้โอ่งมาเก็บน้ำ

ตอนที่ 5

แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทยหรือภาษาจีน(10คะแนน)

1. 莫一天天的长大直到成年。它的妈妈已经从它的世界消失了，现在只剩下他的主人。莫爱他的主人不像爱它自己的生命，但是它知道主人就是他的生命。

.....

.....

.....

2. 从古至今狗都是人类的好朋友。

.....

.....

.....

3. 在泰国古代，狗可以帮助主人看东西，还可以和主人一同出去打猎。

.....

.....

.....

4. 在第二次世界大战中，这个小男孩成了孤儿。

.....

.....

.....

5. 在泰式住宅中，楼梯口都会有一个装满水的水缸。在进家门之前，泰国人都习惯用水缸里的水把脚洗干净。

.....

.....

.....

6. ผมอยากกลับบ้านต่างจังหวัดจริงๆ อยากกลับมาก แต่ผมไม่รู้จะกลับไปทำอะไร ไม่มีงานอะไรให้ทำ แคตคปลาหาหอยอย่างวุ่นๆ ไม่ทำให้ผมมีชีวิตอยู่ได้หรอก ถึงยังไงก็ต้องมีเงินซื้อข้าว จะไปรับจ้างแบกหามเป็นจ้งก้งโรงสีก็ไม่ไหว แบกอะไรกับเขาไม่ไหว

.....

.....

.....

.....

7. เวลาอย่างนี้แหละที่ผมอยากกลับบ้านต่างจังหวัด และผมไม่เข้าใจว่าทำไมผู้คนถึงได้มายัดเยียดกันอยู่ในกรุงเทพฯ เพียงแต่ผมเลือกได้ ผมจะไม่อยู่เมืองใหญ่ที่เลวร้ายอย่างนี้ แต่นั่นแหละ คงจะมีใครๆ อีกเป็นหมื่นเป็นแสนที่คิดอย่างเดียวกับผม เพียงแต่ว่าเขาจะเลือกได้

.....

.....

.....

8. เรือ คือยานพาหนะที่ได้รับความนิยมทุกคร้วเรือ สม่ยก่อนแต่ละบ้านจึงต้องมีเรืออย่างน้อย 1 ลำ เพื่อการสัญจร และอาจจะมีอีกหลายลำเพื่อประโยชน์อื่นตามลักษณะของเรือที่แตกต่างกันออกไป

.....

.....

.....

9. ประเพณีหรือวัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องเรื่อนั้นในสมัยปัจจุบันก็ยังมีให้เห็นไม่น้อยนัก มีการแข่งเรือ การค้าขายบนเรือ การเล่นเพลงเรือ เป็นต้น

.....

.....

.....

10. เราสามารถพูดได้ว่าสายน้ำเปรียบเสมือนสายเลือดในการดำเนินชีวิตของคนไทย

ตอนที่ 6

ตอบคำถามต่อไปนี้จากเรื่องที่อ่าน (10คะแนน)

1. ความสุขของกะทืออยู่ที่ใด

.....

.....

2. วิถีชีวิตของคนไทยเป็นอย่างไร

.....

.....

3. การกรวดน้ำหลังจากการใส่บาตรเพื่ออะไร มีความเชื่ออย่างไรบ้าง

.....

.....

4. ของใส่บาตรที่คนนิยมใส่มีอะไรบ้าง

.....

.....

5. ทำไมชาวพุทธนิยมใส่บาตรกัน

.....

.....

ตอนที่ 7

ให้นักเรียนอธิบายสั้นๆเกี่ยวกับการแต่งกายในการเข้าร่วมพิธีงานศพ (10คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

参考答案 เฉลย

แบบฝึกหัด

บทที่ 1 ความสุขของกะทิ

เรื่องที่ ๑ กระทบกับตะหลิว

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

อาหารเช้าหลักของคนไทย ข้าว ปลา น้ำพริก ผักดัม
การใส่บาตร

อธิบายข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาจีน

1. tong 哥哥的笑容就好像会传染一样，谁看见他笑都会跟着他一块笑。
这里指的是tong 哥哥的笑容有魅力。
2. 开口大笑。露出牙齿的笑。
3. 快速的跑过。这里指的是，洗澡的时候马虎了事。

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

เสียงกระทบกับตะหลิวปลุกหนูให้ตื่นขึ้นมาทุกเช้า หลังจากหนูตื่นขึ้นมา หนูก็ไปอาบน้ำแต่งตัว คุณแม่ก็ทำอาหารเช้าให้เรียบร้อยก่อนเพื่อรอคุณพ่อกับหนูมากินด้วยกัน คุณพ่อชอบอ่านหนังสือพิมพ์ไป และกินอาหารเช้าไปด้วย เมื่อกินอาหารเช้าเสร็จ หนูก็ไปโรงเรียน คุณพ่อกับคุณแม่ก็ไปทำงาน

เรื่องที่ ๒ เรื่องอีเปะ

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

อาหารไทย เช่น สายบัวกรอบสดจิ้มน้ำพริก กระจับ ผักปอด ผักตบ
การใช้ชีวิตริมแม่น้ำ
เรื่องมีความสำคัญในชีวิตประจำวันของคนไทย

อธิบายข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาจีน

1. 逃离喧闹的地方，去一个安静没有声音的地方。
2. 周围的环境非常安静，安静的好像小船和水面接触发出的声音都能听见。

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

วันหยุดคุณแม่ชอบพาฉันไปเที่ยวแถวซานเมือง พวกเราบอกว่า ในเมืองมีมลพิษเยอะ อากาศแถบซานเมืองสดชื่น ไม่มีมลพิษ พวกเราออกเดินทางตั้งแต่เช้า คุณพ่อเป็นคนขับรถ ทิวทัศน์ระหว่างทางสวยงามมากซึ่งสองข้างทางเต็มไปด้วยต้นไม้สีเขียว ตลอดการเดินทางพวกเราไม่ได้หยุดพัก แต่ถ้าเจอรถที่สวนทางกับพวกเรา พวกเราก็จะหักท้ายกัน การได้ไปเที่ยวซานเมืองเป็นเวลาที่มีความสุขที่สุด

เรื่องที่ ๓ โองังและอ่าง

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

ใช้โองังหรืออ่างเก็บน้ำ
ก่อนขึ้นบันไดจะใช้น้ำล้างเท้า

เติมคำหรือกลุ่มคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

น้ำกิน ครว ประกอบอาหาร น้ำใช้ ใต้ถุน ชักผ้าล้างจาน น้ำดื่ม ใต้รางน้ำฝน

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

ตั้งแต่เด็ก พวกเราก็รู้ว่าต้องช่วยกันประหยัดน้ำ น้ำเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามาก ตั้งแต่สมัยโบราณ โองก็เห็นภาชนะที่จำเป็นมากในการบรรจุน้ำ การเผชิญหน้ากับอากาศแห้งแล้ง สอนให้คนเราจึงต้องใช้น้ำฝนให้เกิดประโยชน์ที่สุด วิธีการเก็บน้ำไว้ในโองสอนให้เรารู้ว่า คนเราไม่สามารถเปลี่ยนสภาพแวดล้อม แต่เราสามารถปรับตัวเราเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้

เรื่องที่ ๔ กระทายชุมมะพร้าว

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

อาหารการกินของคนไทย การทำบุญ การใช้ชีวิตริมน้ำ

โยงเส้นจับคู่

1—f 2—e 3—d 4—c 5—b 6—a

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

เมื่อถึงตรุษจีนครอบครัวชาวจีนส่วนใหญ่จะยุ่ง ตั้งแต่เช้าครอบครัวเริ่มที่จะเตรียมอาหารเย็นแล้ว อาหารเย็นในวันนั้นจะเป็นอาหารหรรษาซึ่งต้องมีเนื้อไก่ เนื้อเป็ด เนื้อปลาที่ขาดไม่ได้ หลังอาหารเย็นทั้งครอบครัวจะนั่งคุยที่โต๊ะกัน แต่ถ้าคนที่ไม่สามารถที่จะกลับบ้าน คุณยังสามารถมองพระจันทร์จากนอกหน้าต่าง ซึ่งไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ไหน คุณเห็นดวงพระจันทร์ก็เหมือนญาติที่อยู่ห่างไกลเห็นพระจันทร์ เป็นดวงเดียวกัน ถ้าหากว่าเป็นครอบครัวเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็แยกกันไม่ได้

เรื่องที่ ๕ จักจั่น

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

พิธีศพ การแต่งกายเข้าร่วมงานศพ วิธีการจัดงานศพ

จงใช้คำที่กำหนดแต่งประโยค

โอโงะ : ตาเลือกวัดบนเขาที่มีศาลาโอโงะกว้างขวาง

ทยอย : งานนี้มีแขกทยอยมาทุกวัน

เพลิดเพลิน : กะทิชอบรูปในกรอบมากที่สุดแม่ดูเหมือนมีชีวิต และฝ้าดูแขกที่มาอย่าเพลิดเพลิน

ปรารธนา : ฉันขอให้นักเรียนเป็นไปตามอย่างที่ครูปรารธนา

ซิด : ได้ยินข่าวนี้ เขาหน้าซิดเลย

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

อาคารนี้จะพิเศษมากซึ่งทั้งอาคารเป็นนางช้าง บันไดที่นำไปสู่หลังคายาวมาก ทั้งสองด้านที่มีเสา
สี่ขา ยอดเสาสี่ขาเป็นรูปแบบมังกร อาคารล้อมรอบเต็มไปด้วยดอกไม้และต้นไม้หลายสี ทะเลสาบสวย
อยู่ไม่ไกล ทิวทัศน์ที่นี้สวยงามมากซึ่งคนที่นี้จะรู้สึกผ่อนคลายมาก

เรื่องที่ ๖ บ้านทรงไทย

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง ขอบตอบเป็นข้อๆ

บ้านทรงไทย

การทำบุญในชีวิตของคนไทย

เติมคำหรือกลุ่มคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

ยาวนาน ตั้งแต่ รูปแบบ เรือนหมู่ทรงไทย ประณีต เรือนนอน เรือนรี เรือนขวาง เรือนครัว หอนก

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

พุทธสถาปัตยกรรมของไทยคือการเรียนรู้จากศิลปะสถาปัตยกรรมอินเดียจีนและพม่า คนไทย
ได้สร้างสไตล์สถาปัตยกรรมของตัวเองที่มีเอกลักษณ์ ได้แก่---หลังคาหลายชั้น ยอดเสาแหลม สูงตระหง่าน
ด้วยไม้แกะสลัก ทองเคลือบ กระฉกสีฝังไข่มุกเป็นต้น ที่เป็นเครื่องประดับ สิ่งเหล่านี้ ทำให้พุทธสถาปัตยกรรม
ของไทยเต็มไปด้วยปาฏิหาริย์พุทธศาสนา สถาปัตยกรรมใหญ่่มโหฬารซึ่งเป็น สถาปัตยกรรมที่หายาก

บทที่ 2 เมืองหลวง

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบแบบข้อๆ

ชีวิตของคนต่างจังหวัดอยู่เมืองหลวง กรุงเทพมหานคร ที่ต้องต่อสู้ดิ้นรน กับสภาพการจราจรที่ติดขัด
สภาพการจราจรของ กรุงเทพมหานคร

แปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

สภาพการจราจรของเมืองใหญ่ยิ่งอยู่ยิ่งเบียดเสียดขัดเยียด การนั่งรถเมล์ระหว่างเวลาไปทำงาน
หรือเวลาเลิกงานยิ่งแน่นขนัดยัดทะนานเลยโดยเฉพาะเวลาฝนตก การนั่งรถเมล์กลายเป็นเรื่องที่ทนไม่ได้
จริงๆ ซึ่งอยู่ในรถเมล์มีคนเยอะมาก เปิดหน้าต่างทุกบาน อากาศในรถร้อนระอุ ทำให้คนอยู่ในรถรู้สึกหายใจ
ไม่ออก

บทที่ 3 มอม

วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยที่ปรากฏในเรื่องมีอะไรบ้าง จงตอบเป็นข้อๆ

วิถีชีวิตคนไทยที่มีความรักความผูกพันกับสุนัข
บ้านเรือนไทย การแต่งกายของไทย

ตอบคำถามต่อไปนี้

1. สงครามโลกครั้งที่สอง
2. พยายามตามนายไปซึ่งไม่ให้หนีพ้นจากสายตาคือต่อไป
3. นายจะหากิ่งไม้แห้งๆ ขว้างลงไปใต้น้ำมอมมันก็กระโดดน้ำว่ายไปคาบเอากิ่งไม้กลับมาให้นาย
4. แถวมักกะสัน
5. อาการเกิดความรักของมอม ออกไปไหนต้องถ่ายปัสสาวะไว้เพื่อให้จดจำทางได้

แบบทดสอบชุดที่ 1

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ข	2. ง	3. ง	4. ง	5. ค	6. ง	7. ข	8. ง	9. ก	10. ก
11. ง	12. ค	13. ง	14. ค	15. ค					

ขีด ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง ขีด × หน้าข้อความที่ผิด

1. × 2. ✓ 3. ✓ 4. ✓ 5. ×

แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทยหรือภาษาจีน

1. 我们可以这么说，河流在泰国人民的生活中就好像是血液一样。
2. 可以这么说，从古到今，河流就是泰国人民食物的摇篮。有些村落至今还居住在河边，利用丰富的水资源生活得丰衣足食。
3. โอ่งใบนี้ข้างนอกเป็นลายมังกรสีแดง ข้างในเคลือบสีเขียว ดูสวยงามมาก
4. วิธีการใช้โอ่งมาเก็บน้ำก็เป็นวิธีที่ดั้งเดิม และเป็นวิถีชีวิตโบราณของไทยอย่างลืมไม่ได้
5. เมืองแห่งนี้มีคลองล้อมรอบอยู่ทุกทิศ ซึ่งสามารถใช้คลองเพื่อการคมนาคมทรัพยากร

แบบทดสอบชุดที่ 2

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ก 2. ง 3. ข 4. ค 5. ง 6. ก 7. ค 8. ง 9. ค 10. ก
11. ง 12. ค 13. ก 14. ข 15. ก

ขีด ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง ขีด × หน้าข้อความที่ผิด

1. ✓ 2. ✓ 3. ✓ 4. ✓ 5. ×

ให้นักเรียนอธิบายสั้นๆเกี่ยวกับการแต่งกายในการเข้าร่วมพิธีงานศพ

พิธีจะเริ่มด้วยการอาบน้ำศพหรือรดน้ำลงที่มือศพ เพื่อแสดงว่าเป็นการทำความสะดวกศพ ผู้ที่รดน้ำศพควรขอขมาต่อผู้เสียชีวิตด้วยหากเคยโกรธเคืองกันมาก่อน ต่อจากนั้นจึงเอาศพใส่โลงให้มิดชิดแล้วตั้งไว้ไม่เกิน 7 วันเป็นส่วนมาก เพื่อให้มีการสวดพระอภิธรรมและทำบุญให้ผู้เสียชีวิต จากนั้นจึงทำพิธีเผาศพและเก็บกระดูกไว้ในที่อันสมควร หากไม่เผาเพราะญาติพี่น้องไม่พร้อมก็จะเก็บไว้ในที่บรรจุที่วัดก่อน รอนจนพร้อมแล้ว (ส่วนมาก 1 ปี) จึงทำการเผาตามประเพณีไทย

แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาจีน

1. 大大的月亮挂在天空中炫耀着它的光芒，好似在月亮里可以清晰地看见小兔子。

2. 宋干节的风俗习惯也就是新年的风俗习惯（辞旧迎新）在当代有各式各样的庆祝宋干节的活动。
3. 当快要到宋干节的时候全家就会开始大扫除，准备去做善事积德的东西和食物。
4. 我们和书里的主人公一样，在生命中遇见不同的事情，当经历过之后，性格就会更好，更加坚强，看事情的角度也会改变。
5. 有些屋子已经有很长的历史了。曾祖父辈就建造起来了。以前是完整的泰式建筑叫做泰式小别院，谁谁都称赞又大又漂亮又华丽

แบบทดสอบชุดที่ 3

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ง 2. ง 3. ค 4. ง 5. ก 6. ค 7. ก 8. ค 9. ข 10. ก
11. ง 12. ค 13. ค 14. ก 15. ค 16. ข 17. ก 18. ข 19. ง 20. ง

ขีด ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง ขีด × หน้าข้อความที่ผิด

1. ✓ 2. × 3. × 4. × 5. ✓

แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาจีน

1. 公共汽车站前面的人群还是老样子，谁也不关心谁。那些成群而来的，还可以一面等一面聊天。像我这样的孤零零一个人，只能眼巴巴地看着前面的马路。我多么希望我要搭的那辆公共汽车能够留下几个空位
2. 车里的空气令人闷得很，乘客都显出坐立不安的样子，车子停的越久，空气就越闷。在雨中的空气应该新鲜才对，只是车里的人太多，车窗又都关起来了，人体上的热气便一直在车里蒸发着，这种热令我快要发狂了。

3. 车实在是太堵了。四面八方的车都挤在一起，交通灯已经失去了它的意义。因为在绿灯面前的车也不能前行，十字路口中间全没有空位。其实在绿灯前面的车应该暂时按着不动，好让在十字路口中间的车散开，可是没有人肯这么做。反而驱车向前，宁可挤在一起。倘若前面的车一移动，后面的便急跟上去。红灯，绿灯不断地交替，无论哪个方向的车都一样，争先恐后，绝不相让。
4. 我真的想回乡下老家，只是不知道回去干嘛。没有其他事情可做，单靠钓鱼和捉蛤蜊是没有办法生存下去的。最少也得有买米的钱才行啊！到米工厂做个工人，又怕没有力气扛米包！
5. 遇到这种情况，我更想回乡下了。我不知道为什么人们都要到曼谷挤在一起？假使有选择的余地，我绝对不要到这么恶劣的大城市来。我相信成千上万的人会同意我的想法，只要他们有选择的余地。

ตอบคำถามต่อไปนี้จากเรื่องที่อ่าน

1. เลือกกรุงธนบุรีเป็นเมืองหลวงเนื่องจากทำเลที่ตั้งกรุงธนบุรีอยู่ใกล้ทะเล ถ้าเกิดมีศึกมาแล้วตั้งรับไม่ไหวก็สามารถหลบหนีไปตั้งมั่นทางเรือได้ กรุงธนบุรีเป็นเมืองเล็กจึงเหมาะกับกำลังคนที่มีอยู่พอจะรักษาเมืองได้ กรุงธนบุรีมีป้อมปราการที่สร้างไว้ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาหลงเหลืออยู่ ซึ่งพอจะใช้เป็นเครื่องป้องกันเมืองได้ในระยะแรก
2. เมืองใหญ่ที่สุดในประเทศไทย รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการปกครอง การศึกษา การคมนาคมขนส่ง การเงินการธนาคาร การพาณิชย์ การสื่อสาร และความเจริญของประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลกอีกด้วย มีแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน

เขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับเมืองหลวงของประเทศไทย

คนอยู่ในเมืองไม่ค่อยสนิทกัน ไม่ค่อยพูดกับคนที่ไม่รู้จักกัน ต่างคนต่างอยู่ การจราจรติดขัดจากสภาพการใช้รถของกรุงเทพฯ ทำให้ทราบว่ากรุงเทพฯ เป็นเมืองที่เจริญรุ่งเรือง

แบบทดสอบชุดที่ 4

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ก 2. ง 3. ค 4. ก 5. ค 6. ข 7. ข 8. ง 9. ก 10. ง

11. ง 12. ข 13. ง 14. ข 15. ก 16. ข 17. ง 18. ง 19. ค 20. ก

ตอบคำถามต่อไปนี้ตามบทอ่าน

1. อัลเซเชียน ไทย
2. เสียงหวอ
3. คุณแต้ว ไอ้ดีก
4. ไม่ให้เก็บของข้างทางกิน
5. มอมแตกเนื้อนุ่มไปติดสุนัขสาวชื่อนางนวล

แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

1. มอมมันโตวัน โตคืนจนกลายเป็นหนุ่มใหญ่ แม่หายไประหว่างโลกของมัน ซึ่งเดี๋ยวนี้เหลือแต่นาย มอมไม่ได้รักนายเท่าชีวิต แต่นายเป็นชีวิตของมอม
2. บางทีมันกลับบ้านเป็นแผลยับไปตามหน้าและข้างขา นายผู้หญิงต้องคอยล้างแผลใส่ยาให้ หลังจากนั้นมันก็จะถูกขังไปสองสามวัน แล้วมันก็แอบหนีไปที่สวนนอกบ้านได้อีก
3. นายผู้หญิงก็กระปี้กระเป่าทำกับข้าวพิเศษ มอมมันก็ดีใจโลดเต้น ชีวิตซึ่งแต่ก่อนเป็นปกติประจำวันนั้น เดี่ยวนี้กลายเป็นของที่มีเพียงชั่วคราหวะหว่างที่นายกลับบ้าน
4. นับตั้งแต่โบราณถึงปัจจุบัน สุนัขเป็นเพื่อนที่ดีของมนุษย์ตลอดมา
5. สมัยโบราณของไทยสุนัขสามารถช่วยปกป้องดูแลทรัพย์สินและช่วยยังชีพในการล่าสัตว์

คุณชอบสุนัขหรือไม่ ทำไม จงตอบเป็นข้อๆ

ให้คะแนนตามคำตอบของผู้เรียน

คุณมีข้อคิดอะไรบ้างได้จากการอ่านเรื่องนี้ จงสรุปเป็นข้อๆ

สงครามทำผู้คนทุกข์

สุนัขมีความซื่อสัตย์ต่อนายมันมาก

ชายเป็นผู้นำครอบครัว หญิงเป็นผู้ตาม

ความไม่แน่นอนของชีวิตเกิดขึ้นเสมอ

ธรรมชาติของสัตว์ เช่น อากาการเกิดความรักของมอม ออกไปไหนต้องถ่ายปัสสาวะไว้เพื่อให้จดจำทางได้

สภาพของสังคมสมัยสงคราม ผู้คนคอยาก มีทหารต่างชาติเข้ามา เสี่ยงระเบิด ต้องบาดเจ็บ
หลบภัย

แบบทดสอบปลายภาค

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ง	2. ค	3. ง	4. ค	5. ก
6. ง	7. ง	8. ข	9. ง	10. ค
11. ง	12. ง	13. ก	14. ค	15. ก
16. ค	17. ข	18. ง	19. ข	20. ข
21. ค	22. ก	23. ข	24. ง	25. ข
26. ข	27. ก	28. ง	29. ง	30. ก
31. ก	32. ก	33. ง	34. ก	35. ค
36. ค	37. ง	38. ข	39. ง	40. ง
41. ข	42. ข	43. ก	44. ง	45. ก
46. ข	47. ก	48. ค	49. ก	50. ก

นำวลีหรือกลุ่มคำที่กำหนดให้มาประกอบกันให้ได้ประโยคที่มีความหมายและถูกต้องตาม
โครงสร้าง 3 4 1 2 5

เลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับข้อความ

1 6 3 2 7 4 5

ขีด ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง ขีด × หน้าข้อความที่ผิด

1. ✓	2. ✓	3. ✓	4. ×	5. ✓
6. ×	7. ✓	8. ✓	9. ×	10. ×

แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทยหรือภาษาจีน

1. มอมมันโตวัน โตคืนจนกลายเป็นหนุ่มใหญ่ แม่หายไปจากโลกของมัน ซึ่งเดี๋ยวนี้เหลือแต่นาย มอมไม่ได้รักนายเท่าชีวิต แต่นายเป็นชีวิตของมอม

2. นับตั้งแต่โบราณถึงปัจจุบัน สุนัขเป็นเพื่อนที่ดีของมนุษย์ตลอดมา
3. สมัยโบราณของไทยสุนัขสามารถช่วยปกป้องดูแลทรัพย์สินและช่วยยังชีพในการป่าสัตว์
4. หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง เด็กชายคนนี้ก็กลายเป็นเด็กกำพร้า
5. ในบ้านแบบไทยๆ ตรงเชิงบันไดมีโถงใบเล็กๆ ใส่น้ำไว้ล้างเท้าก่อนขึ้นบ้าน
6. 我真的想回乡下老家，只是不知道回去干嘛。没有其他事情可做，单靠钓鱼和捉蛤蜊是没有办法生存下去的。最少也得有买米的钱才行啊！到米工厂做个工人，又怕没有力气扛米包！
7. 遇到这种情况，我更想回乡下了。我不知道为什么人们都要到曼谷挤在一起？假使有选择的余地，我绝对不要到这么恶劣的大城市来。我相信成千上万的人会同意我的想法，只要他们有选择的余地。
8. 船是每个家庭都有的运输工具，在从前每个家庭都有一艘小船用来运输或许是还有更多的船只用于其它用途。
9. 在现代，船只的文化也有不少。有赛龙舟，水上市场买卖，船上对歌等等。
10. 我们可以这么说，河流在泰国人民的生活中就好像是血液一样。

ตอบคำถามต่อไปนี้อ่านจากเรื่องที่อ่าน

1. ความสุขของกะทืออยู่ที่ใด
ความสุขของกะทืออยู่ที่ดำรงชีวิตกับคุณตา คุณยาย ตื่นมาทุกเช้าได้กินอาหารเช้าที่คุณยายทำให้ ทุกเช้าได้ไปใส่บาตรทำบุญกับคุณตา คุณยาย ได้เจอหลวงลุงและพี่ทอง สรุปได้ว่าก็คือสามารถใช้ชีวิตกับคนที่เรารักได้
2. วิถีชีวิตของคนไทยเป็นอย่างไร
พอเพียง เรียบง่าย สุขสบาย เรื่อยๆ ไปวันๆ (สามารถขยายความหมายได้)
3. การกรวดน้ำหลังจากการใส่บาตรเพื่ออะไร มีความเชื่ออย่างไรบ้าง
การกรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับผู้ที่ล่วงลับ
4. ของใส่บาตรที่คนนิยมใส่มีอะไรบ้าง
อาหารที่จะถวายพระภิกษุมืออาหารต่างๆ เช่น ข้าว อาหารแห้ง ข้าวสารหรือของอื่นๆ

5. ทำไมชาวพุทธนิยมใส่บาตรกัน

การใส่บาตรเป็นวิธีหนึ่งของการทำบุญ ชาวพุทธมีความเชื่อว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว การใส่บาตรไม่เพียงแต่ทำให้เรามีบุญยังสามารถอุทิศส่วนกุศลให้กับผู้ที่ล่วงลับได้อีกด้วย ดังนั้นชาวพุทธนิยมใส่บาตรกัน

ให้นักเรียนอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับการแต่งกายในการเข้าร่วมพิธีงานศพ

ผู้ที่ไปในงานศพควรแต่งกายไว้ทุกข์ การแต่งกายไปงานศพที่เหมาะสมที่สุดคือใส่ชุดสีดำ แต่ปัจจุบันนี้ก็ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เพียงการใส่ชุดสีดำอย่างเดียว แต่ยังสามารถใส่ชุดสีม่วง สีน้ำเงินและสีขาวได้อีกด้วย โดยที่ไม่มีใครว่าคุณว่าเป็นคนไม่รู้จักกาลเทศะ แต่ก็ไม่ได้แปลว่าผู้ที่ไปงานศพสามารถเลือกสีของเสื้อผ้าได้ตามใจชอบ เพราะแต่ละสีก็มีความหมายที่แสดงถึงฐานะ หรือความสัมพันธ์ของตนเองกับผู้ตายที่แตกต่างกันไป โดยมีความหมายดังนี้

สีดำ สำหรับ งานผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีอายุแก่กว่าผู้ตาย สีขาว สำหรับ ผู้เยาว์หรือผู้ที่มีอายุอ่อนกว่าผู้ตายสีม่วงหรือสีน้ำเงินแก่ สำหรับ ผู้ที่ไม่ได้เป็นญาติเกี่ยวข้องกับผู้ตายแต่ประการใด

แผนการสอน บทที่ 1 ความสุขของกะทิ

เรื่องที่ ๑ กระทั่งกับตะหลิว

จำนวน 2 คาบเรียน

สาระสำคัญ

ความสุขของกะทิ เป็นวรรณกรรมประเภทนวนิยายขนาดสั้น ที่ได้รับรางวัลซีไรต์ ประจำปี พ.ศ. 2549 ผู้ประพันธ์ คือ งามพรรณ เวชชาชีวะ ความสุขของกะทิ ได้สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทย ในยุคโลกาภิวัตน์ได้เป็นอย่างดี เรื่องที่กระทั่งกับตะหลิวเป็นเรื่อง ที่ 1 เป็นเรื่องที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตของคนไทยเรื่องการใส่บาตร ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ดั่งมสืบทอดจากโบราณของไทย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง “กระทั่งกับตะหลิว” สามารถเชื่อมโยงไปความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับวัฒนธรรมการใส่บาตรและสามารถปฏิบัติตนให้เข้ากับวิถีชีวิตไทยได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้เรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ไปใช้ในชีวิตประจำวันให้ถูกต้อง เข้าใจเนื้อเรื่องของบทอ่านได้ เข้าใจวัฒนธรรมการใส่บาตร และสามารถปฏิบัติตัวเรื่องการใส่บาตรได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหาสาระ

1. คำศัพท์ที่อยู่ในบทเรียน
2. เนื้อเรื่องของบทอ่าน
3. วัฒนธรรมการใส่บาตร
4. การปฏิบัติตัวเรื่องการใส่บาตร

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

คาบเรียนที่ 1

ผู้สอนแนะนำหนังสือวรรณกรรมเรื่อง “ความสุขของกะทิ” ให้ผู้เรียนฟังคร่าวๆ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนสอนคำศัพท์

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทีละคนอ่านบทอ่าน “กระทะกับตะหลิว” พร้อมแปลเป็นภาษาจีน
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่อยู่หลังบทอ่าน โดยผู้สอนสรุปความรู้แล้วอธิบายแบบฝึกหัด

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทอ่านเสริมเรื่อง “การไล่บาตร” โดยให้ผู้เรียนอ่านพร้อมกัน
2. ผู้สอนสอบถามความเข้าใจของผู้เรียนและอธิบายความหมายของคำศัพท์ยาก
3. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปความรู้ โดยพร้อมแปลเป็นภาษาจีน
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติการไล่บาตรเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเนื้อเรื่องของผู้เรียน

ขั้นสรุป

ผู้สอนสรุปบทเรียนกับบทเสริมการอ่านและสั่งงานให้ผู้เรียนไปฝึกท่องจำคำศัพท์ในบทนี้

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. ภาพประกอบ
3. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการอ่านและการตอบคำถาม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ตรวจสอบพิจารณาแบบฝึกหัด

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

ชั้นสอน

1. ผู้สอนนำไปเรียนคำศัพท์
2. ผู้สอนเลือกผู้เรียนทีละคนอ่านบทอ่าน “เรืออีแปะ”พร้อมการแปลเป็นภาษาจีน
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่อยู่หลังบทอ่าน โดยผู้สอนสรุปความรู้แล้วอธิบายแบบฝึกหัด

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทอ่านเสริมเรื่อง “เรือของไทย”
2. ให้ผู้เรียนอ่านพร้อมกัน โดยผู้สอนสอบถามความเข้าใจของผู้เรียนและอธิบายความหมาย

ของคำศัพท์ยาก

3. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปความรู้ โดยพร้อมแปลเป็นภาษาจีน
4. ให้ผู้เรียนดูรูปต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรือไทยและให้ผู้เรียนดูวิดีโอ เรื่อง“ตลาดน้ำ”

ขั้นสรุป

ผู้สอนสรุปบทเรียนกับบทเสริมการอ่านและสั่งงานให้ผู้เรียนไปฝึกท่องจำคำศัพท์ในบทนี้

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. ภาพประกอบ
3. แบบฝึกหัด
4. วิดีโอ เรื่อง“ตลาดน้ำ”

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจสอบพิจารณาเขียนตามคำบอก
2. สังเกตการอ่านและการตอบคำถาม
3. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
4. ตรวจสอบพิจารณาแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนนำไปเรียนคำศัพท์
2. ผู้สอนเลือกผู้เรียนทีละคนอ่านบทอ่าน “โองและอ่าง”พร้อมการแปลเป็นภาษาจีน
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่อยู่หลังบทอ่านโดยผู้สอนสรุปความรู้แล้วอธิบายแบบฝึกหัด

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทอ่านเสริมเรื่อง “โองใครคิดว่าเป็นสำคัญ”
2. ให้ผู้เรียนอ่านพร้อมกัน โดยผู้สอนสอบถามความเข้าใจของผู้เรียนและอธิบายความหมาย

ของคำศัพท์ยาก

3. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปความรู้ โดยพร้อมแปลเป็นภาษาจีน
4. ให้ผู้เรียนดูรูปต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ โองของไทย

ขั้นสรุป

ผู้สอนสรุปบทเรียนกับบทเสริมการอ่านและสั่งงานให้ผู้เรียนไปฝึกท่องจำคำศัพท์ในบทนี้

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. ภาพประกอบ
3. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจพิจารณาเขียนตามคำบอก
2. สังเกตการอ่านและการตอบคำถาม
3. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
4. ตรวจพิจารณาแบบฝึกหัด

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนนำไปเรียนคำศัพท์
2. ผู้สอนเลือกผู้เรียนทีละคนอ่านบทอ่าน “จักจั่น” พร้อมการแปลเป็นภาษาจีน
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่อยู่หลังบทอ่าน โดยผู้สอนสรุปความรู้แล้วอธิบายแบบฝึกหัด

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทอ่านเสริมเรื่อง “ไปงานศพ”
2. ให้ผู้เรียนอ่านพร้อมกัน โดยผู้สอนสอบถามความเข้าใจของผู้เรียนและอธิบายความหมาย

ของคำศัพท์ยาก

3. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปความรู้ โดยพร้อมแปลเป็นภาษาจีน
4. ให้ผู้เรียนดูวิดีโอ เรื่องงานศพ

ขั้นสรุป

ผู้สอนสรุปบทเรียนกับบทเสริมการอ่านและสั่งงานให้ผู้เรียนไปฝึกท่องจำคำศัพท์ในบทนี้

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. ภาพประกอบ และวิดีโอ เรื่องงานศพ
3. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจพิจารณาเขียนตามคำบอก
2. สังเกตการอ่านและการตอบคำถาม
3. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
4. ตรวจพิจารณาแบบฝึกหัด

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนนำไปเรียนคำศัพท์
2. ผู้สอนเลือกผู้เรียนทีละคนอ่านบทอ่าน “บ้านทรงไทย” พร้อมการแปลเป็นภาษาจีน
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่อยู่หลังบทอ่าน โดยผู้สอนสรุปความรู้แล้วอธิบายแบบฝึกหัด

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทอ่านเสริม เรื่อง “บ้านเรือนไทย”
2. ให้ผู้เรียนอ่านพร้อมกัน โดยผู้สอนสอบถามความเข้าใจของผู้เรียนและอธิบายความหมาย

ของคำศัพท์ยาก

3. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปความรู้ โดยพร้อมแปลเป็นภาษาจีน
4. ให้ผู้เรียนดูรูปภาพเกี่ยวกับบ้านเรือนไทย

ขั้นสรุป

ผู้สอนสรุปบทเรียนกับบทเสริมการอ่านและสั่งงานให้ผู้เรียนไปฝึกท่องจำคำศัพท์ในบทนี้

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. ภาพประกอบ
3. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจพิจารณาเขียนตามคำบอก
2. สังเกตการอ่านและการตอบคำถาม
3. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
4. ตรวจพิจารณาแบบฝึกหัด

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

ชั้นสอน

1. ผู้สอนนำไปเรียนคำศัพท์
2. ผู้สอนเลือกผู้เรียนทีละคนอ่านบทอ่าน “เมืองหลวง” พร้อมการแปลเป็นภาษาจีน
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่อยู่หลังบทอ่าน โดยผู้สอนสรุปความรู้แล้วอธิบายแบบฝึกหัด

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทอ่านเสริมเรื่อง “เมืองหลวงเก่าของไทย”
2. ให้ผู้เรียนอ่านพร้อมกัน โดยผู้สอนสอบถามความเข้าใจของผู้เรียนและอธิบายความหมาย

ของคำศัพท์ยาก

3. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปความรู้ โดยพร้อมแปลเป็นภาษาจีน
4. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ

ขั้นสรุป

ผู้สอนเฉลยแบบทดสอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. ภาพประกอบ และ วิดีโองานศพ
3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบท

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการอ่านและการตอบคำถาม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ตรวจสอบพิจารณาแบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายบท

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่อยู่หลังบทอ่าน โดยผู้สอนสรุปความรู้แล้วอธิบายแบบฝึกหัด
คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทอ่านเสริมเรื่อง “สุนัขพันธุ์ไทย”
2. ให้ผู้เรียนอ่านพร้อมกัน โดยผู้สอนสอบถามความเข้าใจของผู้เรียนและอธิบายความหมาย
ของคำศัพท์ยาก
3. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปความรู้ โดยพร้อมแปลเป็นภาษาจีน
4. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ

ขั้นสรุป

ผู้สอนเฉลยแบบทดสอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย สำหรับ
ผู้เรียนชาวจีน
2. ภาพประกอบ และวิดีโองานศพ
3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบท

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการอ่านและการตอบคำถาม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ตรวจพิจารณาแบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายบท

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

ภาคผนวก ง

- ผลการประเมินวัดคุณภาพ
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล CHAO PENG
 วันเดือนปีเกิด 14 มิถุนายน 2532
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 1334 ซอยวานิช 2 ถนนโยธา แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์
 กรุงเทพมหานคร 10100
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ครูสอนภาษาจีน
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนกุหลาบวิทยา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2538 ประถมศึกษา
 จาก โรงเรียนถนนเปยจิง เมืองคุนหมิง
 พ.ศ. 2544 มัธยมศึกษาตอนต้น
 จาก โรงเรียนทดลองวิทยา เมืองคุนหมิง
 พ.ศ. 2547 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 จาก โรงเรียนการท่องเที่ยวและศิลปะ
 พ.ศ. 2550 ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ / เอกการสอนภาษาจีน
 จาก สถาบันศิลปและวิทยาศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอลล์
 พ.ศ. 2557 ปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ